



Ikt. sz.: IUB/47-5/2016.

IUB-21/2016. sz. ülés
(IUB-74/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2016. november 15-én, kedden, 10 óra 02 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	7
a) A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében (B/11304. szám)	
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)	8
b) A Kúria elnökének a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében benyújtott országgyűlési beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)	
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)	8
Dr. Darák Péter szóbeli kiegészítése	8
Kérdések	12
Dr. Darák Péter válaszai	17
Hozzászólások	22
Dr. Darák Péter reflexiói	28
Határozathozatal bizottsági határozati javaslat benyújtásáról	29
a) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója (B/12080. szám)	
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)	
b) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)	
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)	29
Dr. Handó Tünde szóbeli kiegészítése	30
Kérdések	32
Dr. Handó Tünde válaszai	35
Hozzászólások	38
Határozathozatal bizottsági határozati javaslat benyújtásáról	44
a) Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló (B/11709. szám)	
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)	
b) Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)	
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)	44
Dr. Polt Péter szóbeli kiegészítése	45
Kérdések	49
Dr. Polt Péter válaszai	51
Hozzászólások	53

<i>Dr. Polt Péter reflexiói</i>	65
<i>Határozathozatal bizottsági határozati javaslat benyújtásáról</i>	67
<i>A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló T/12697. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	68
<i>A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló T/12719. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	69
<i>Az általános közigazgatási rendtartásról szóló T/12233. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	70
<i>A közigazgatási perrendtartásról szóló T/12234. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	73
<i>A keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népiirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról szóló H/12700. számú határozati javaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	76
<i>Egyebek</i>	77
<i>Az ülés berekesztése</i>	77

Napirendi javaslat

1. a) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója (B/12080. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)

b) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)
2. a) A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében (B/11304. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)

b) A Kúria elnökének a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében benyújtott országgyűlési beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)
3. a) Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló (B/11709. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)

b) Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)
4. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12697. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
5. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12719. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
6. A civil szervezetek és a cégek nyilvántartásával összefüggő eljárások módosításáról és gyorsításáról szóló törvényjavaslat (T/12722. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
7. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényjavaslat (T/12233. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)

8. A közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslat (T/12234. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
9. A keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról szóló határozati javaslat (H/12700. szám)
(Balog Zoltán (Fidesz), dr. Semjén Zsolt, Soltész Miklós, dr. Rétvári Bence (KDNP), dr. Gulyás Gergely, dr. Vas Imre, Németh Zsolt (Fidesz), Harrach Péter, dr. Vejkey Imre és Szászfalvi László (KDNP) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
10. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke
Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke

Budai Gyula (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Teleki László (MSZP)
Dr. Apáti István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Varga József (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) Demeter Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Darák Péter, a Kúria elnöke
Dr. Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész
Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Török Tamás helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Nagy Ádám főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Megjelentek

Dr. Kónya István elnökhelyettes (Kúria)
Dr. Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes
Dr. Lajtár István legfőbbügyész-helyettes
Dr. Vízkelety Mariann államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Szecskó József helyettes államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, munkatársainkat és mindenkit, aki a munkánkat figyelemmel kíséri.

Tisztelt Bizottság! Szeretném jegyzőkönyvben rögzíteni, hogy Répássy képviselő úr helyettesíti Varga József képviselő urat, Demeter Zoltán képviselő úr pedig Vigh László képviselő urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Tisztelt Bizottság! Az írásban megküldött napirenddel kapcsolatban eddig két információ jutott el hozzám. Az egyik az írásban kiküldött napirendi javaslat 6. pontjára vonatkozik, amelyik a civil szervezetek és a cégek nyilvántartásával összefüggő eljárások módosításáról és gyorsításáról szóló törvényjavaslat. Ezzel kapcsolatban további egyeztetésre van szükség, ezért az az indítvány, hogy a bizottság vegye le ezt a pontot a mai napirendről.

Ezzel kapcsolatban megnyitom a vitát. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nem, kérdezem, az indítványnak megfelelően levesszük-e napirendről. Aki a levétel mellett van, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Egyhangúlag elfogadtuk, köszönöm.

Tisztelt Bizottság! A második pedig az élet diktálta probléma. Nevezetesen arról van szó, hogy az udvariasságra való tekintettel első napirendi pontként Handó Tünde elnök asszony meghallgatását javasoltam napirendre venni, de most kapott információ szerint az elnök asszony itt a Házban egyeztetés tárgyában egy értekezleten vesz részt. Az a szerencsénk, hogy az elnök úr viszont vállalta, hogy első napirendi pontként előbbre lép, és hajlandó ezt a napirendi problémát megoldani.

A második kérdés tehát az, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnök asszonyának a meghallgatására akkor kerüljön sor, amikor az elnök asszony megérkezik; addig pedig változatlan sorrendben haladunk előre. Ezzel kapcsolatban ki kíván hozzászólni? Bárándy képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Abszolút értem és akceptálom elnök úr szempontjait, miszerint is udvariasságból elnök asszonyt kívánta előbb meghallgatni, de én azt gondolom, hogy most áll helyre a rend, mert úgy hiszem, az Igazságügyi bizottságban ezt az udvariassági szempontot azért felülírja az, hogy elnök úr mégis az öt közjogi méltóság egyike. Úgyhogy én azt gondolom, eleve így kellett volna kezdeni, hogy elnök úrral indítunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Arra figyelmeztetem a képviselő urat, hogy az öt közjogi méltóságról szóló törvényt hatályon kívül helyezte a Ház, és nem létezik ilyen. *(Dr. Bárándy Gergely: De a gyakorlatban még él.)* Én egy konzervatív öreg ember vagyok, bennem az udvariasság akkor is erősebb lesz.

Kérdezem, hogy ezt a szóban előterjesztett módosítást a tisztelt bizottság elfogadja-e. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadta a bizottság.

Akkor most az így módosított napirendről kell szavaznunk. Aki a módosított napirendet elfogadja, kérem, kézfelemeléssel szíveskedjen szavazni. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta.

a) A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében (B/11304. szám)

(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)

b) A Kúria elnökének a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében benyújtott országgyűlési beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)

(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)

Megkezdjük a napirendünk tárgyalását a sorszám szerinti 2. ponttal. Tisztelettel köszöntöm dr. Darák Péter elnök urat, a Kúria elnökét. Megkaptuk most pótlólag a Kúria beszámolóját; bár mi olvastuk ezt a beszámolót, mert megkaptuk e-mailben is, de nagyon szépen köszönjük.

Megadom a szót az elnök úrnak. Parancsoljon!

Dr. Darák Péter szóbeli kiegészítése

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Igazságügyi Bizottság! Köszönöm a lehetőséget, hogy ismételten szólhatok néhány szót a Kúria 2015. évi - mint mindenkori évi - gyakorlatáról, amely két témát érint szokás szerint: a jogegység biztosításának érdekében tett erőfeszítéseket, illetőleg az önkormányzati normakontroll körében kifejtett tevékenységet.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy néhány általános gondolattal vezessem be a beszámolómat. Egy német jogtudóst szeretnék idézni, aki azt mondja, hogy egy jogász ahhoz ért, ami a jogászi hivatás, a bírói hivatás technikai racionalitás oldalát jelenti. Ez egy sajátos szemléletmód, amely egyrészt annak van tudatában, hogy minden probléma tényezők hálózatába van beágyazva, másrészt pedig képes arra, hogy a bennünket körülvevő világból csak a probléma szempontjából releváns jelenségekre figyeljen, amelyeken valójában egy ügy megítélése múlik. Ez az összefüggésben való gondolkodás, illetve a megoldás mesterévé válás egy sajátos örömmel jár, azonban bizonyos veszélyt is hordoz magában, mégpedig azt, hogy a tartalom háttérbe szorulhat ezzel a fajta technikai racionalitással és hatékonysággal szemben.

De milyen tartalomról beszélünk egy ítélezési tevékenység kapcsán? A bírói tevékenység tartalmát a törvényeknek való alávetettség határozza meg, amely köti a jogászt; de van egy elv, amely ennél még inkább köti: ez pedig az igazságosság. Működő jogállamban ezt a konfliktust, amely a pozitív jog és az igazságosság közötti konfliktusként jelenik meg, az ítélezés nap mint nap megkísérli feloldani, és egyfajta kompromisszumokat köt. Nagy különbség azonban a bírói és a jogászi hivatás gyakorlásával kapcsolatban például az orvossal szemben, aki egymaga is képes gyógyítani, hogy a bíró és a jogász a pozitív jog intézményei, a jogállami intézmények nélkül egyedül nem sokat tehet.

Ezért a bírói törekvés, a Kúria elnökének törekvése az, hogy teret adjanak a jogászi intézmények, az igazságosság kibontakozásának. 2015-ben a bírótársaimmal azon gondolkoztunk a legtöbbit, hogy milyen módszerekkel szolgálhatjuk a legjobban az elmúlt három évben már megfogalmazott és részben kiteljesített célokat, a szakmai minőség emelését és az egységes jogszemlélet kialakítását. Ennek érdekében újszerű megoldásokhoz folyamodtunk. Elnöki tanácsadó testületet állítottam fel az új polgári törvénykönyv folyamatos értelmezését megoldandó. Ezt különösen indokolja az, hogy 2014-ben a magyar Országgyűlés történelmi jelentőségű új magánjogi kódexet fogadott el. Igyekszünk javítani a bírósági intézményrendszeren belüli

kommunikációt például úgy, hogy a Debreceni Ítéltáblával közösen végeztünk joggyakorlat-elemzést a szabálysértési ügyekkel összefüggésben. Kialakult, tudatosan alakítottuk ki a Kúria részéről az első bíróságok kollégiumaival való személyes kapcsolattartást úgynevezett kapcsolattartó bíró kijelölésével, akik rendszeresen vesznek részt az alsó fokú bíróságok szakmai fórumain. Csak a kívülálló, nem jogász kollégák számára jelzem, hogy ez az együttműködés és közreműködés a jogegységi problémák felvetésében és közvetítésében nyújt segítséget, nem pedig konkrét ügyek elbírálásával.

Ezen túlmenően az új polgári törvénykönyvvel összefüggésben országosan úgynevezett jogegységi csoportokat állítottam fel bírák önkéntes jelentkezése alapján, amelyek a Ptk. egyes könyveihez kapcsolódóan az új jogintézmények gyakorlatba történő megjelenését vizsgálják, elemzik, és virtuális tanácskozásokat folytatnak ennek érdekében. Úgy látjuk, hogy az új módszerek különösen hasznosak abból a szempontból is, hogy a bírák önkéntes jelentkezése alapján szerveződnek, a bírák érdeklődésüknek megfelelően kerülhetnek a bíróságok szervezeti kereteit átlépő szakmai közösségekbe, amelyek gyorsíthatják az információáramlást és hatékonyabbá tehetik a felső bíróságok szakmai iránymutató tevékenységét.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság! A beszámolómban konkrét és kötelező tartalmához kapcsolódóan szeretnék néhány szót szólni a Kúria Önkormányzati Tanácsának 2015. évi tevékenységéről. Szeretném jelezni, hogy 2015-ben is növekvő számban érkeztek önkormányzati normakontroll-kezdeményezések a Kúriára, amelyek között a legnagyobb számúak a bírói kezdeményezések voltak, de magas számú a kormányhivatali kezdeményezés is, és jó néhány indítványt terjesztett elő az alapvető jogok biztosa is. Az érkezés összességében növekvő tendenciát mutat. 2015-ben az önkormányzati tanács 63 ügyet fejezett be, amelyek közül 44-ben érdemi döntés született.

Melyek voltak azok a kérdések, amelyeket az önkormányzati tanács a határozathozatala során érintett? A jogalkotói hatalom korlátait állapította meg akkor, amikor egy önkormányzat meghatározott társadalmi csoportot, jól körülhatárolható személyi kört a település elhagyására vagy valamely településen való letelepedés megnehezítésére kívánt használni. Úgy látta a Kúria, hogy ez meghaladja az önkormányzat jogalkotói hatalmát. A közösségi együttélés szabályozására vonatkozó törvényi felhatalmazás alapján is kerültek ügyek a Kúria elé. Így törvénytörőnek ítélte a Kúria azt, hogy a közösségi együttélés szabályait sértő magatartásnak tekintette egy önkormányzat a választási plakát elhelyezésével összefüggő magatartást, illetve hogy szankcióval fenyegette azt, aki közterületen közhasználatú létesítményt szennyez vagy rongál, miután ezt a magatartást a szabálysértési törvény már szabályozza.

A települési adó széles körű mérlegelési és döntési lehetőséget adott az önkormányzatok kezébe. Az önkormányzatok 2015-ben leginkább a termőföld adóztatása terén éltek ezzel a lehetőséggel. E körben a Kúria kifejtette, hogy az adóalanyi kör meghatározása tekintetében különbséget kell tenni az adóalanyok között a szerint, hogy amennyiben egyéni vállalkozóként, őstermelőként, jogi személy tagjaként folytatnak vállalkozási tevékenységet, úgy a települési adó alanyai nem lehetnek ezek a személyek. A közteher természete vonatkozásában azt állapította meg, hogy a kárenyhítési hozzájárulás nem közteher, ellenben a mezei őrszolgálat, mint közszolgáltatás nyújtásához kapcsolódó térítési kötelezettség ilyen köztehernek minősül, tehát kizárja a települési adó megállapíthatóságát. A helyi adók vonatkozásában általában telekadó, építményadó és kommunálisadó-ügyek kerültek a Kúria elé. Itt is mind a három indítványozói kör érintett volt, a bíróságok, az alapvető jogok biztosa, a kormányhivatalok. A Kúria alapvetően folytatta a korábbi

években kialakított gyakorlatát, azonban változásként értékelhető, hogy ebben az évben jellemzően elutasította az adómértékre vonatkozó jogsértések állítását. A legtöbb esetben azt állapította meg, hogy a fizetendő adó nem oldódott el az adótárgy értékétől. Született azonban, megjegyzem, ezzel ellentétes döntés is. Megsemmisítő döntéshez vezetett azonban az adóalap törvénysértő megállapítása, a telektulajdonosok közötti indokolatlan megkülönböztetés, illetve jogalkotási hiba is. A Kúriának egy ügyben arra is rá kellett mutatnia, hogy az Alkotmánybíróság korábbi határozatában foglaltakat az önkormányzat köteles jogszerűen végrehajtani. Az adóalap vonatkozásában ki kellett mondani, hogy helyi adót nem lehet adózónként megállapítani, hanem ez egyes adótárgyak vonatkozásában lehet csak szabályozni.

Ugyanakkor a Kúria kifejezetten törekedett arra, hogy egyensúlyt teremtsen a helyiadó-kivetés törvényességének helyreállítása és az önkormányzatok helyi adóból származó saját bevételeinek védelme között. Ennek érdekében olyan értelmezést fogadott el az egyik ügyben, amelyben kérdéses volt a rendelkezés törvényessége, hogy az adott adóalanyt illetően kizárta a szabály perbeli alkalmazhatóságát, azonban általánosságban nem semmisítette meg a rendelkezést.

A jogalkotás rendjét illetően találkoztunk olyan önkormányzati rendelettel, amely nem tartalmazott megfelelő hatályba léptető rendelkezést, így közjogilag érvénytelennek bizonyult. Elemeznünk kellett a felkészüléshez szükséges idő fogalmát, értelmeznünk kellett a visszamenőleges hatály problematikáját. Fel kellett hívnunk arra is a figyelmet, hogy az új jogalkotási törvény és a jogszabályszerkesztésről szóló igazságügyi rendelet előírja, hogy az önkormányzati rendeletek bevezető részében utaljanak rá, hogy az önkormányzat eredeti jogalkotói hatáskörében jár-e el, vagy törvényi felhatalmazás alapján. Amennyiben ez elmarad, úgy ez törvénysértés megállapítását vonja maga után.

Foglalkoztunk az úgynevezett polgármesteri vétó intézményével, illetve azzal, hogy a Kúria korábbi normakontroll-döntéseinek végrehajtása mennyiben valósul meg. Itt realizáltuk azt a megállapítást, hogy egy 2015-ös szerencsi ügyben hozott megsemmisítő határozatunkat a Nemzeti Jogszabálytár önkormányzati rendeletek gyűjteményében máig nem vezették át. A tegnapi napon ismételten megnéztük a kollégáimmal, egy megsemmisített 13/2014-es önkormányzati rendelet ma, 2016. november 14-én még mindig hatályos rendeletként szerepel a Nemzeti Jogszabálytárban. Azt gondolom, erre érdemes lenne nagyobb figyelmet szentelni.

Szeretném megemlíteni azt a viszonylag nagy sajtóvisszhangot kiváltó döntésünket ebből az évből, amikor Budapest főváros területén a járművel várakozás rendjével kapcsolatosan állapítottuk meg annak a rendelkezésnek a törvénysértő jellegét, amely az önapos jogvesztő határidőn belül tette csak bemutathatóvá a parkolójegyet. Ennyit tehát a Kúria önkormányzati normakontroll-tevékenységéről.

Engedjék meg, hogy néhány szóban felvillantsam azt a tevékenységet, amelyet a jogegység érdekében végeztünk ebben az évben. Jelentős jogegységi határozatot hoztunk büntető ügyszakban egyrészt a tekintetben, hogy hatályon kívül helyező végzések kúriai kontrollját megteremtsük. Ennek érdekében a legfőbb ügyész jogosítványát ismertük el a törvényesség érdekében előterjeszhető jogorvoslati kérelem vonatkozásában, és a későbbiekben a büntetőeljárás kodifikáció során is azt az álláspontot képviseljük, a mai napig, hogy ezeknek a hatályon kívül helyező végzéseknek fellebbezhetőknak kell lenniük a felettes bíróság előtt, mert amennyiben nincs kontroll a hatályon kívül helyező végzések tartalmát illetően, úgy kontrollálatlanul elhúzódhatnak bizonyos eljárások.

Ugyancsak jelentős jogegységi határozatot hozott a Kúria a tényleges életfogytiglan vonatkozásában, amely az Alkotmánybíróság határozatát követően állapítja meg ennek a büntetési nemnek a gyakorlati ismérveit.

Szeretném kiemelni még azt a közigazgatási jogegységi határozatot, amely idegenrendészeti ügyekben a valótlan adatszolgáltatás lehetséges szankcionálását mondta ki.

Szeretném megemlíteni a Kúria azon közös jogegységi határozatát is, amelyben a rendőrképmásokkal kapcsolatos korábbi jogegységi határozatot hatályon kívül helyeztük, abból a célból, hogy az új polgári törvénykönyv némileg eltérő rendelkezéseinek érvényesülése érdekében elhárítsuk a korábbi jogszabályszöveg alapján felállított gyakorlati szempontok korlátait, és lehetővé tegyük az új Ptk. alapján egy újabb, korszerűbb bírói gyakorlat kialakulását.

A Kúria Közigazgatási Kollégiuma fontos véleményt fogadott el a mérlegelési jogkör gyakorlásáról. Nagyon jelentős elvi határozatot tettünk közzé B.10. számon a törvényes vád ismérveit illetően. Azt gondolom, ennek az elvi határozatnak a tartalmát a jelenleg folyó büntetőeljárás kodifikációban is jó lenne figyelembe venni. Tisztáztuk a hálapénz fogalmi ismérveit; foglalkoztunk a kiskorúakkal való foglalkozás problematikájával idegenrendészeti ügyekben; jelentős döntést hozott a Kúria az iskolai szegregációt illetően P.6. szám alatt.

Felvetődött már 2015-ben a végrendeleti tanúk aláírásával kapcsolatos követelmények kérdése egy elvi határozatban. Jelzem azonban, hogy ez az elvi határozat a problémakört nem zárta le. A közelmúltban hozott a Kúria új jogegységi határozatot a végrendeleti tanúk aláírásával kapcsolatosan, amely kitágította a bizonyítás lehetőségét ezekben az ügyekben.

Nagyon fontosnak tartom azt a P.11. számú elvi határozatot, amely a fogyatékkal születő gyermekkel kapcsolatos kártérítési igények teljességéről rendelkezett; illetve a G.1. számú elvi határozatot, amely a nem fogyasztói kölcsön fogalmát pontosította. Ugyancsak fontos a Munkaügyi Kollégium 14. számú elvi határozata, amely a vezetői minőség ismérveit fejtette ki.

Szeretném végül felhívni a figyelmet két, a közelmúltban meghozott határozatra, amelyeknek hatása azonban több évre is kimutatható, akár visszamenőleg, akár a jövőre nézve. Ez a döntés a Magyar Közlöny 2016. október 23-ai különszámában, annak egyedüli tartalmaként jelent meg, és a Kúria végzését tartalmazza a Nagy Imre, dr. Donáth Ferenc, Gimes Miklós, Tildy Zoltán, Maléter Pál, Kopácsi Sándor, dr. Jánosi Ferenc, Vásárhelyi Miklós és dr. Szilágyi József ellen hozott népbírói ítéletek semmisségének igazolásáról.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem a bizottságot. *(Jelzésre:)* Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Bocsánat, elnök úr, csak szeretném tisztázni, hogy először ugye kérdéseket lehet föltenni, és akkor utána véleményt mondani.

ELNÖK: Igen, úgy képelem, hogy először tegyünk fel kérdéseket az elnök úrnak, és a kérdések megválaszolását követően lehet véleményt nyilvánítani.

Szeretném a bizottság figyelmét felhívni arra, hogy az elnök úr a tárgyévről az Országgyűlés plenáris ülésén fog beszámolni, tehát a mi meghallgatásunk arról szól, hogy egy olyan tartalmú határozati javaslatot kellene elfogadnunk, miszerint az Országgyűlésnek a beszámoló elfogadását javasoljuk vagy nem javasoljuk. Tehát egy előkészítő munkáról van szó, nem zárul le, nem érdemi döntést hozunk a 2015. évi tevékenység fölött.

Tehát akkor a kérdések következnek. Répássy képviselő úr, parancsoljon!

Kérdések

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Két témakörben szeretnék kérdést föltenni, mind a kettőt érintette ön most a beszámolójában. Azért ebben a két témában szeretném föltenni a kérdéseimet, mert a Kúria két olyan hatásköréről van szó, amelyet Magyarország Alaptörvénye, illetőleg az új bírósági szervezeti törvény vezetett be: az egyik az önkormányzati normakontroll, az Önkormányzati Tanács működésével kapcsolatos; a másik pedig a joggyakorlat-elemzéssel kapcsolatos.

A beszámoló 46. oldalától van szó az Önkormányzati Tanács tevékenységéről, és ebben egy elég érdekes eset, mármint nem az ügy miatt, hanem az eljárás miatt érdekes a beszámoló egy pontja, ez a 48. oldalon található, hogy tudniillik a Kúria Önkormányzati Tanácsa maga is az Alkotmánybírósághoz fordult egy ügyben, mivel úgy ítélte meg, élt azzal a joggal, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazandó törvényt alkotmányellenesnek tekintette. Hozzá tartozik az igazsághoz, hogy utána az Alkotmánybíróság elutasította ezt a kérelmet.

Azt szeretném megkérdezni ezzel kapcsolatban és az egész Önkormányzati Tanács működésével kapcsolatban, hogy egy új hatáskör az önkormányzati normakontroll, és mi a tapasztalata elnök úrnak, mi a tapasztalata a Kúriának, hogy a szabályozás mennyiben felel meg, mondjuk úgy, a kitűzött célnak. Mert az természetes, és azt gondolom, ez egy helyes döntés volt, hogy az önkormányzati rendeleteknek magasabb szintű jogszabályba ütközése tárgyában a Kúriát jelölje meg az alkotmányozó erre a feladatra, hogy elbírálja ezeket az ügyeket. De már ha alkotmányellenességet kellene megállapítani, az Alaptörvénnyel kellene összevetni ezeket a jogszabályokat, akkor már az Alkotmánybíróság előtt kell az eljárást lefolytatni. Igen ám, de abba a helyzetbe került itt is a Kúria, hogy miközben neki az lett volna a dolga, hogy a törvényt sértés tényét vizsgálja, közben maga is úgy gondolta, hogy nem az önkormányzati rendelettel van a baj, hanem a törvénnyel van a baj. Nekem redundánsnak tűnik ez a folyamat, és szerintem itt érdemes lenne akár a Kúria tanácsait is figyelembe vennünk, hogy szükséges-e valamilyen más jogi szabályozás ebben a tekintetben.

Egyébként nyilván mindenki, aki elolvasta ezeket az ügyeket, tudja, hogy ezek nagy port kavart ügyek voltak. Az első, amit elnök úr is említett, annak a miskolci lakásrendeleti szabályozásnak a kérdése, amely szerint Miskolc rendeletben ajánlott támogatást azoknak, akik elhagyják Miskolcot, mire a Miskolc körüli települések olyan rendeleteket hoztak, amelyekben meg visszautasították tulajdonképpen ezt a jogi megoldást, és nem voltak hajlandóak befogadni azokat, akik ilyen támogatásban részesültek. Helyesen egyébként, a Kúria véget vetett ennek a gyakorlatnak; ettől még, ahogyan a beszámoló is utal egy finom mondattal a 48. oldal tetején, hogy „így a probléma a szabályozás szintjén megoldódott” - szögezzük le, hogy a szabályozás szintjén oldódott meg a probléma.

Tisztelt Elnök Úr! A másik témakör, amelyben kérdést kívánok feltenni, a joggyakorlat-elemzéssel kapcsolatos. A kérdésem arra irányul, és biztosan nem így fogalmazzák meg a joggyakorlat-elemzés során, ahogy én fogom megfogalmazni, hogy szerintem nemcsak vertikális irányú joggyakorlat-elemzésre lenne szükség, hanem horizontális elemzésre is. Mire gondolok? Arra gondolok, hogy a közvéleményt, mondjuk így, és a törvényhozókat meglepi és folyamatosan meglepi az a gyakorlat, hogy a bírósági szintek ugyanabban az ügyben szöges ellentétben álló döntéseket hoznak. Tehát ismerünk olyan eseteket, ahol az első fok súlyos büntetést szab ki, a másodfok pedig bűncselekmény hiányában felmenti az elkövetőket, vagy fordítva is van. Ritkább ez, de fordítva is előfordul. Elsősorban persze a büntető ügyek kerülnek

a közvélemény figyelmébe, de biztos, hogy a polgári eljárásban is van ilyen, hogy nagyon eltérnek a fokok. De a büntető ügyekben azért is kirívó, mert ott háromfokú eljárás is van és három fokon is eltér az ítélet.

Mondhatjuk azt, hogy a bíraskodás, az ítélkezés velejárója, hogy ilyen eltérő döntések születnek. De szerintem a joggyakorlat-elemzésnek arra is ki kellene terjednie, hogy mi okozza azt, hogy ennyire eltérő döntések születnek. Azt gondolom, ez nem egy vertikális szempont, inkább egy horizontális szempont, és vizsgálni kellene, hogy vajon az hogy lehet, hogy elvileg ugyanazt a jogot ismerő bíróságok, mondom, nem kicsit tévednek, hanem óriásit tévednek, vagy óriási eltérések mutatkoznak az ítéletekben. Ez azt sugallja felénk, törvényhozók felé is, és itt van a joggyakorlat-elemzés szerepe, hogy most vagy a törvényekben van a baj, vagy a törvényeket végrehajtó igazságszolgáltatásban. El kell ezen gondolkodnunk, hogy most a bírák nem tudják végrehajtani a törvényeket, vagy mi alkotunk rossz törvényeket. Szerintem helyes, ha a törvényhozó ezen őszintén elgondolkodik. (*Dr. Apáti István: Mind a kettő együtt!*) A joggyakorlat-elemzés segítene eligazodni abban, hogy vajon mi okozza ezeket az irtatlan eltéréseket, nagy különbségeket. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úrnak van kérdése.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Darák Elnök Úr! Nagyon nehéz a kérdéseket és a véleményt elválasztani néha. Röviden egy-két kérdést szeretnék feltenni és véleményként szeretnék egy-két jogi kérdéssel foglalkozni.

A kérdésem az lenne, mivel több visszajelzést kaptam és nem tudtam egyelőre leellenőrizni ennek a valóságtartalmát, hogy a kúriai vezetők, vagy általában a bírósági vezetők szakmai életrajza, életútja bármilyen formában elérhető-e, ha valaki, egy országgyűlési képviselő, vagy egy állampolgár kíváncsi rá. Azért mondom a Kúriát, mert a kúriai bírák sokkal nagyobb ráhatással tudnak lenni társadalmi eseményekre akár jogegységi határozatok meghozatalával. Tehát megismerhető-e, hogy milyen előzetes szakmai életúttal rendelkeznek, és milyen formában ismerhetők meg? Ez lenne az egyik kérdésem.

Illetve azt is szeretném megkérdezni, hogy elnök úr szerint mondhat-e olyat egy kúriai vezető, amikor újságírókkal találkozik, hogy nem feltétlenül nevezni jogászoknak azokat, akik a devizahiteles adósokat képviselik a bíróságon. Tehát elhangozhat-e ilyen kijelentés? Állítólag egyébként hangfelvétel is van róla, bizonyíthatóan egy cikkben is megjelent. Elhangozhat-e ilyen, és ha nem, szankcióért kiált-e, hallotta-e az elnök úr ezt a kijelentést, és ha igen, lett-e ennek valamilyen következménye. Elsődlegesen ezeket a kérdéseket tenném fel, és utána, ahogy mondtam, majd a kifejtős részben térnék rá a többire. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Kúriai Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Két kérdésem lenne. A beszámolóban a 33. oldaltól egészen három oldalon keresztül foglalkoznak azzal, hogy a közösség tagjai elleni erőszak jogalkalmazási kérdései hogy alakultak. Azt lehet látni ebben, hogy a nyomozati szakaszban nem tud igazán érvényesülni az a ténymegállapítás, ami egy ilyen esetben megtörténhet, akár közösség elleni izgatás vagy erőszak, akár pedig személy elleni erőszak, amikor a kisebbségi mivolta, akár etnikai, akár vallási mivolta miatt van ez. Megértem, ahogy le van írva, hogy a nyomozati szakaszban már nem

tudnak odáig eljutni, hogy erre tényeket tudjanak felállítani, viszont a bírósági szakaszban sem látom azt, hogy igazán ebben a kérdésben előre tudnának jutni, pedig, gondolom, a kettőt mindenképpen össze kell kapcsolni. Tehát a kérdésem az, hogy lehet-e előbbre jutni, ha vannak ilyen jelenségek, tényállások, márpedig tudjuk, hogy vannak és nem kevés számban, hogy lehetne esetlegesen az elmarasztalást foganatosítani, mert azt gondolom, nagyon fontos lenne, hogy ebben előrelépés történjen.

A másik kérdésemet Répássy képviselőtársam már részben elmondta. Az önkormányzati normakontrollnál hasonló kérdés vetődik fel. Mert nemcsak Miskolc esetében van egyébként az a tendencia, amit ott láthattunk, hanem nagyon sok településen megtalálható az a helyzet, ami kialakult Miskolcon. Tehát a kérdés az, hogy az önök által gyakorolt kontrollt hogyan lehetne valóban jó példaként közvetíteni, mennyire lehet más településekre kivetíteni a nélkül, hogy különböző jogi esetek lennének, történnének meg. Most nem mondom földrajzi területeket, de hasonló módon nagyon sok helyen tapasztalható, ahol tömegesen vannak romák vagy éppen szegény embernek, hogy megpróbálnak megszabadulni tőlük. A kérdés az, hogy a jog ezt miként kívánja kezelni. Persze ez nemcsak jogi kérdés, én nagyon jól tudom, ez önkormányzati kérdés is, de fontos, amit tettek önök, hogy az önkormányzatnak jelzéseket adtak. Tehát a közeljövőben vagy hosszú távon hogy tudnak segíteni az önkormányzatoknak, vagy útmutatót adni, nem is segíteni, hogy ne történjenek meg hasonló esetek, mint Miskolcon, mert tendenciává kezd alakulni és az elmúlt időszakban is egyébként az volt. Köszönöm szépen, egyelőre ennyire.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az én kérdésem arra irányul, hogy a joggyakorlat-elemzés során mennyire vizsgálták, hogy az alsóbb fokú bíróságok vagy akár egyébként a Kúria alkalmazta volna az Alaptörvény jogértelmezési klauzuláját. Ez bizonyos értelemben összefügg azzal, amit Répássy képviselőtársam mondott. Ha ugyanis alkalmazzuk azt, hogy azt kell feltételezni, hogy a józan észnek, a közjónak, az erkölcsös és gazdaságos magatartásnak megfelel a jogszabály, akkor valószínűleg jó néhány ellentmondásos ítélet, amikor a különböző fokú bíróságok különbözőképpen ítélik meg az ügyeket, kiküszöbölhető lenne. Nekem az a személyes tapasztalatom, bár az elmúlt most már több mint két évben nem lehet ügyvédkedni, hogy nem nagyon. Tehát amikor az ember '12. január 1-je után leírta egy fellebbezésben, hogy egyébként az ítélet nem felel meg az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési klauzulának, akkor a bíró erre csak nézett, hogy mit akar egyáltalán az Alaptörvénnyel. Sőt még olyan nézet is kialakult, hogy az Alaptörvényre nem is lehet jogot alapítani és ehhez hasonló válaszokat kapott, ha nem is ítéletben leírva, az ember. Szerintem egyébként fontos lenne a jogértelmezés tekintetében, hogy ezt alkalmazzák nyilván a jogi egyetemen megtanult jogértelmezésen túl is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Kúriai Elnök Úr! Két kérdésem lett volna, és picit kapcsolódnék ahhoz is, amit Vas képviselőtársam elmondott. Az egyik, hogy a Kúria miért látta szükségét elvi bírósági határozat kiadásának a vád törvényességéről. Azt gondolom, hogy az ügyészség munkájára elég rossz fényt vet, hiszen a vád törvényessége önmagában nem egy új jogintézmény, hanem rendkívül régen szerepel a büntetőeljárás-jogi törvényben. A

Kúria most, 2015-ben mégis úgy döntött, hogy e vonatkozásban szükséges ezt értelmezni. Kíváncsi lennék, hogy miért látta szükségesnek. Egyébként megjegyzem, hogy amit leírt, azzal a magam részéről abszolút egyet tudok érteni.

A másik. Elnök úrtól kérdezném azt - ez az egy olyan fórum van, ahol ezt meg lehet tenni -, hogy az OBH egy elég hosszú véleményt írt arról, hogy miért nem pártolja az önálló közigazgatási bíróságok föllállítását. Az a kérdésem elnök úrhoz, hogy ön pártolja-e, illetve hogy abban a formában-e, ahogy ez a javaslatban szerepel; illetve hogy a Kúria bírái véleményezték-e ezt a javaslatot, és nekik mi a véleményük róla. Egyrészt nyilván, ha elválasztható egymástól az ön személyes véleménye, illetve a testület véleménye; ha ez ugyanaz, akkor természetesen az a legjobb.

A harmadik: valóban érdekes kérdés, amit Vas Imre képviselőtársam föltett; azért kérdeznék én is rá erre elnök úrnál, mert az én álláspontom szerint ez a rendelkezése az Alaptörvénynek alapvetően vagy nagyon sok esetben ellentétben állhat az én megítélésem szerint más alkotmányos elvekkel, illetve rendelkezésekkel. Tehát ha ezt a bíróságok figyelembe vennék és így értelmeznék a jogszabályt, akkor már, ha úgy tetszik, nem értelmeznék, hanem módosítanák a jogszabály tartalmát sok esetben. Magyarán szólva, valóban eltelt most már néhány év e vonatkozásban - a Kúria foglalkozott-e ezzel a kérdéssel? Mert annak idején vita tárgyát képezte, hogy mennyire lehet egyáltalán a bíró jogértelmezésnek a része ez a kritérium. És természetesen, mint ahogy az Alaptörvény kötelező mindenkire nézve, egyszerű lehet a válasz, hogy hát természetesen igen; ugyanakkor pedig a másik álláspont szerint - még egyszer mondom - más jogelvekkel és más alkotmányos rendelkezésekkel ellentétben áll és ütközik, ha ezt alkalmazzák. Tehát valóban érdekes az, hogy a Kúria ezzel a kérdéssel foglalkozott-e az elmúlt néhány év tükrében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Először Apáti István képviselő úrnak adok szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Előre is elnézést kell kérnem, mert egy régóta leegyeztetett program miatt 10 óra 55-től legalább egy óra hosszára el kell hagynom az üléstermet, úgyhogy a választ nem biztos, hogy meg fogom tudni hallgatni. Ezt ne vegye elnök úr tiszteletlenségnek, valóban ez az oka; Staudt kollégám tartja majd itt a frontot helyettem is. *(Dr. Vas Imre: Miért, háború van?)* Nincs, hál' istennek; legjobb tudomásom szerint még nincs. *(Dr. Vas Imre: Jó, akkor megnyugodtam.)*

Nagyon nehéz és kényes területtel is foglalkoznunk kell, részben Répássy képviselő úr erre már rávilágított. Nem biztos, hogy ebből a szempontból fogalmazta meg a mondanivalóját, de az esetleges bírói befolyásolás vagy bírói korrupció vagy meghatározhatatlan, rejtélyes okokból előállt súlyos bírói tévedések, amelyek azért nehezen tekinthetőek a véletlen művének, vagy éppen adott bíró szakmai felkészültségéből, szakmai múltjából adódóan nehezen lehet azt feltételezni, hogy ne értene a saját szakmájához, ne ismerné a jogot; ennek következményeivel, a felelősségre vonás kérdésével, a bírói életpályát érintően szeretnék nagyon óvatosan érdeklődni. S most egyébként nem is a politikai, a politikához kötődő vagy kevésbé a politikához kötődő korrupciós ügyekre, hanem konkrétan nagyon súlyos, életellenes bűncselekményekre gondolok. Nemrégiben is egy közel egy évtizede húzódó ügynek a Kúria példás hozzáállása tudott pontot tenni a végére és megfelelő irányba terelni a folyamatokat. Viszont akár bizonyos konkrét ügyek kapcsán - nyilván ezeket most nincs idő itt részletezni, de nyilván fel tudom tárni, ha erre bárki kíváncsi, tehát konkrét ügyek vannak a fejekben - valóban homlokegyenest ellenkező döntést hoz, mondjuk, egy törvényszék, egy ítélőtábla, majd végül a Kúria, s mondjuk, adott ügyek ítélőtáblát háromszor is megjárnak, közel egy évtizedig vannak folyamatban. S ezek

egyébként olyan nyilvánvaló, adott esetben videofelvételek révén bizonyítható, gyilkosságig, gyilkossági kísérletig, emberölés kísérletéig elmenő ügyek, amelyek teljesen egyértelműek, még egy laikus számára is - egy másodéves joghallgatót nem engednék át a büntetőjogvizsgán, ha rosszul minősítené az adott cselekményt -, tehát még egy laikus számára is teljesen világos, hogy mi történik az adott ügyekben. Amellett, hogy a helyi rendőrség sokáig egy törvénytelen minősítéssel megpróbálja teljesen életszerűtlen módon helyben tartani az ügyet - ez egy része csak a történetnek -, mondjuk, az adott törvényszék törvényesnek minősíti, hoz is egy viszonylag enyhe, de legalább törvényes minősítésű ítéletet, majd aztán, mondjuk, az ítéletábla megerőszőként a tényeket, mintegy a védelem álláspontját százszázalékos mértékben osztva, gyakorlatilag egy olyan minősítést ad, amely lehetővé teszi a terhelték gyakorlatilag felmentéssel felérő felfüggesztett szabadságvesztésben részesítését. És ezt kétszer is elköveti az adott ítéletábla elnöke, kétszer is gyakorlatilag védőként fogalmaz, teljesen eszement és indokolhatatlan módon. Aztán, hála a Jóistennek, az igazság győzedelmeskedik, és legalább részben egy korrekt és tisztességes ítélet születik.

Az a kérdésem, tisztelt elnök úr, hogy milyen szankciókban részesíthetők ezek a bírák. Tehát akár az előmenetelüket, az életpályájukat tekintve - bár egy ítéletáblai elnöknek persze vezethet még felfelé az útja, de azért az egy elég komoly pozíció, elég komoly tisztség a bírói szervezetrendszeren belül - milyen jelzésekkel tudnak ebben az irányban élni? Mert ugye a korrupció valószínűsíthető, de nem bizonyítható. És ez nagyon súlyos vád, amikor valaki egy bírót, pláne egy ítéletáblai elnököt korrupcióval gyanúsít, éppen emiatt óvatosan kell ilyen kérdésekben fogalmazni. De mégis érzékelhető, még a laikus számára is, hát még akár egy kúriai elnök vagy bíró számára, hogy itt valami nagyon nem stimmel, és nem a szakmai hozzáértéssel van nyilvánvalóan baj, hanem valami egyéb behatásról van szó; vagy akár lehet, hogy kényszer, lehet, hogy fenyegetés - legyünk jóindulatúak és megengedőek. Akár ilyen értelemben a bírók védelme érdekében mit tudnak tenni, akár a korrupció leleplezése, visszaszorítása, megelőzése érdekében? Vagy mivel egyik sem igazából fogható vagy bizonyítható, mert ha megtörtént is, elég ügyesen csinálták ahhoz, hogy ne lehessen bizonyítani, meddig maradhat tisztségében az ilyen bíró - legyen az akár egy ítéletáblai elnök is -, mit tudnak tenni annak érdekében, hogy az ilyen személyeket egész egyszerűen kivegyék a rendszerből? Mert van nálunk egy régi mondás Csengerben: az a kutya, amelyik a Szamost egyszer átúsza, az átússza még egyszer; tehát aki egyszer megcsinálta, aki egyszer belement egy buliba, aki egyszer bármilyen okból teljesen törvénytelen ítéletet hozott, ugyanabban az ügyben kétszer egymás után, az valószínű meg fogja ezt tenni más ügyekben is. És ráadásul, megint mondom, tisztelt hölgyeim és uraim, nagyon súlyos, életellenes ügyekről van szó; és éppen nemrég ugyanez az ítéletáblai elnök, hát, nem lehet tudni, de elég vitatható körülmények között nyugodt szívvel odaszózott egy életfogytiglant egy büntetlen előéletű személynek. Aki lehet, hogy megérdemelte, ezt én nem tudom, de azt tudom, hogy ebben az adott ügyben nagyon súlyos lehet a felelőssége. Szándékosan nem mondom, hogy melyik törvényszék, melyik ítéletábla, mert akkor adott esetben bizonyítékok nélkül gyanúsítanék meg magas tisztségben lévő bírókat. Úgy hiszem, elnök úr valószínűleg értheti vagy sejtheti, hogy mire, mely ügyre, ügyekre gondolok.

Szóval, mit tudnak tenni az ilyen veszélyek, kockázatok minimalizálása érdekében? Amellett, hogy én magam is hiszek abban, hogy azért a bírók többsége tisztességesen, törvényesen és befolyásmentesen végzi a munkáját. És azért hoztam ezt föl példaként, mert ezek a konkrét életellenes ügyek teljesen függetlenek a politikától. Tehát itt szó sincs arról, hogy akár kormánypárti, akár bármelyik ellenzéki párti ráhatás mozoghatna az ügyben, mert ez az ügy jellegéből adódóan eleve

fogalmilag kizárt. Tehát itt nem a sokszor jogosan kritizált meg átkozott politikaibefolyás-gyakorlásról van szó; itt nemes egyszerűséggel emberi gyengeségről és magyarázhatatlan, egyenesen magyarázhatatlan, nagyon súlyos bírói tévedésekről, amelyek alkalmasak arra, hogy az igazságszolgáltatásba vetett hitet alapjaiban rengessék meg, akár a sértettek részéről, akár pedig azon széles közvélemény oldaláról, akik ezeket az ügyeket nyomon követik.

Úgyhogy erre szeretnék választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úr szeretné a kérdései körét kibővíteni. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Igen, egy kérdést kihagytam. Van-e arra kimutatás, hogy hány devizahiteles ügyben nyertek a felperesek, tehát a fogyasztói oldal? Készült-e erre valamiféle átfogó kimutatás, tanulmány? És ha igen, akkor ezeket a gyakorlatokat vagy tapasztalatokat be lehet-e építeni a jövődöbéli bírósági gyakorlatba?

A többit pedig majd akkor a véleményrésznél mondom el. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki kérdést föltenni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérem az elnök urat, szíveskedjen válaszolni.

Dr. Darák Péter válaszai

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nagyon köszönöm ezeket a nagyon széles spektrumban feltett kérdéseket, mert azt jelzi számomra, hogy önök, a parlament tagjai valóban figyelemmel kísérik az igazságszolgáltatás működését és felelősséget éreznek azért, hogy a másik hatalmi ág is megfelelő színvonalon lássa el a tevékenységét. Ezt nagyon fontosnak tartom. Ez a figyelem bennünket is segít abban, hogy jobba tegyük az igazságszolgáltatás működését.

Engedjék meg, hogy egyenként a kérdésfeltevések sorrendjében haladva próbáljak választ adni. Répássy képviselő úr azt a nagyon különleges eljárási helyzetet vetette fel, amikor a Kúria Önkormányzati Tanácsa, amely törvénysértés megállapítására jogosult az önkormányzati rendeletek vonatkozásában, maga is az Alkotmánybírósághoz fordul az önkormányzati törvény meghatározott passzusának megsemmisítése érdekében. Azt gondolom, hogy ebben a körben nem szükséges új eljárási szabályokat alkotni, mert ez nagyon-nagyon kivételes eset. Ahogy jeleztem, a közel 70 ügyből 44-ben érdemi döntés született, az adott évben egyetlen egy esetben fordult elő és azt hiszem, hogy az önkormányzatinorma-kontroll tanács azóta sem ismételte meg ezt a kezdeményezését.

Valószínűleg az indította erre a döntésre, hogy úgy látta, a törvényértelmezés körében nem tudja megoldani igazságosan az adott normakontroll ügyet, hanem ehhez szükséges lenne az önkormányzati törvény szabályának az alkotmányos szempontú vizsgálata. Az is válasz erre a kérdésre, hogy az Alkotmánybíróság nem találta alkotmányosértőnek az önkormányzati törvény adott rendelkezését, gyakorlatilag ezzel azt közölte immanens módon a normakontroll tanáccsal, hogy a törvény szabályainak keretei között bírálja el az önkormányzati rendelet törvényességét, ahogy ezt követően meg is tette a Kúria. Azt gondolom, hogy általában véve az önkormányzati normakontroll kúriai hatáskörbe helyezése három szempontból is pozitív eredménnyel jár. Az első szempont, hogy az Alkotmánybíróság, amely abban az időszakban, amikor ez a hatáskörváltás történt,

nem tudott megfelelő, ésszerű időn belül eleget tenni ennek az alkotmányos feladatának. A második, hogy az önkormányzatok a hatáskörváltással sokkal hamarabb és sokkal praktikusabb szempontú döntésekhez jutnak a saját normáik érvényessége szempontjából. A harmadik pedig - és számomra ez sem elhanyagolható -, hogy segíti abban a bírói szervezetet, hogy egyfajta alkotmányos közjogi szemlélet meghonosodjon a Kúrián. Azon kollégák, akik a normakontroll tanácsban dolgoznak a Kúrián, nagyon sokat tesznek hozzá a Kúria más ügyekben folytatott gyakorlatában is az alkotmányos szemlélet megvalósításához. Például éppen a közelmúltban vizsgáltuk, hogy a tanácselnök diszkrecionális körébe tartozó módon hány alkalommal állítottak fel a Kúrián ötfős tanácsot. Ez elvi jelentőségű ügyekben lehetséges, akár büntető, akár polgári ügyekben. Azt láttuk, hogy azokban az ügyekben, amikor ötfős tanácsra utalták az ügyet, nagy számban vették igénybe a normakontroll tanács bírójának közreműködését, mert alkotmányos szempont merült fel, amit ez a bírói kör tudott belevinni az ítékezésbe. Ezzel együtt a közigazgatási perrendtartás készülő szabályai kodifikálják a normakontroll-eljárást és az elmúlt években kikristályosított eljárási elveket maradéktalanul áttemelik a törvénytervezetbe. Ezt a Kúria a maga részéről is teljes mértékben támogatja.

A másik a joggyakorlat-elemzés kérdésköre: vajon az egyes bírósági szintek eltérő ítékezésének okai mennyiben tárhatók fel, ezen mennyiben lehet változtatni? Nos, a joggyakorlat-elemzés gyakorlatilag minden esetben segít ezen a problémán. Amikor egyes tényállásokat vizsgálunk, mondjuk, egyes büntető tényállásokat, például a közösség tagja elleni erőszak büntető tényállását, akkor a joggyakorlat-elemzés az adott ügyekben a teljes aktát áttekinti. Tehát az első-, másodfokú, esetleges harmadfokú vagy felülvizsgálati szintű megítélését szintén értékeli és vizsgálja. Tehát ilyen módon a konkrét tényállások alkalmazása és a tényállási elemek vizsgálata körében a Kúria hozzá tud járulni ahhoz, hogy egységes gyakorlat alakuljon ki.

A másik a funkcionális megközelítés, amire szintén találunk számos példát az elmúlt időszakban, amikor egyes eljárásjogi megoldások alkalmazásánál deríti fel a Kúria azt, hogy vajon az eltérő megítélésnek megvannak-e az alapjai az egyes szinteket illetően. Ilyen volt a hatályon kívül helyezési gyakorlat vizsgálata, ahol a Kúria 2013-as büntetőjog-gyakorlat elemzése és későbbi e tárgyban hozott jogegységi határozata is határozottan rámutatott arra, hogy a bírák a hatályon kívül helyezés eljárásjogi eszközét használják arra, hogy adott esetben nem megalapozott szakmai álláspontjukat érvényesítsék az alsó fokú bírósággal szemben. Tehát ez a fajta funkcionális, egyes eljárásjogi intézmények vizsgálata is abba az irányba hat, hogy az egyes bírósági szintek megítélése közelítsen egymáshoz. Ez a válaszom Répássy képviselő úr kérdéseire.

Staudt Gábor képviselő úr az iránt érdeklődik, hogy a kúriai vezetők és általában a bírósági vezetők szakmai életútja megismerhető-e. Azt hiszem, hogy a kúriai vezetők életútja szinte teljes egészében megismerhető, a Kúria honlapján megtalálható magyar és rövidített formában angol nyelven is. A többi bírósági vezető szakmai életútjának nyilvánosságát, azt gondolom, Handó elnök asszonytól kellene megkérdezni. Erről nincs határozott ismeretem, de mintha ott ezt a gyakorlatot még nem vették volna át. Bár nem tudom, a kollégáim láttak-e már ilyet megyei törvényszéki vezetők esetében. Úgy tűnik, hogy nincs ilyen. Tehát azon az oldalon érdemes még ezt a kérdést feltenni.

A másik kérdés, hogy mondhat-e olyat egy bírósági vezető, hogy nem tekint jogászoknak bizonyos jogász rétegeket. Legjobb tudomásom szerint, ez a kijelentés, ha elhangzott, akkor utcai körülmények között hangzott el, tehát nem hivatalos minőségben és ennek a valós tényét sem erősítette meg előttem senki. Azt tudom,

hogy ezzel kapcsolatban egy sajtóhír megjelent annak idején, de hozzá kell tennem azt, hogy soha nem érte a bírói szervezetet olyan mértékű és olyan súlyú kihívás, mint a devizahiteles társadalmi problémakör az utóbbi években. A parlamenti beszámolóimban az elmúlt években is mindig jeleztem, hogy a kollégáim elképesztően túlfeszített állapotban dolgoznak. Hétezer ügyet bírálunk el évente a mellett, hogy ezeket az elvi irányító normákat megalkotjuk. A bírák is emberek, őket is elragadhatják az érzelmeik, időnként nem adekvát módon reagálnak helyzetekre. Kérem, hogy amikor ezeket a sajtóhíreket értékelik a tisztelt képviselő urak, vegyék figyelembe azt, hogy rendkívül kiélezett helyzetben dolgozunk. Gyakorlatilag minden héten kapok beadványokat peres felektől, vagy potenciális peres felektől. Legutóbb például egy kétezer nevet feltüntető kérelmet nyújtottak be hozzám, hogy tartsak tudományos konferenciát a potenciális peres felek részvételével lehetővé téve számukra, hogy kifejthessék jogi álláspontjukat a devizahiteles problémakörben. Igyekszem olyan megoldást találni, amely lehetővé teszi azt, hogy az érintett és súlyos helyzetben lévő potenciális peres felek vagy peres felek az ítélkező fórumok tudomására hozhassák az általános elvi jogi álláspontjukat, de meg kell érteniük, hogy nekem azt is figyelembe kell venni, hogy a Kúria, illetve a bírósági szervezet alkotmányos keretei közül, alkotmányos helyzetéből nem léphetek ki. Mert ha az egyik oldal indítványaira teljes nyitottsággal válaszolunk, akkor a másik oldal vetheti fel joggal, hogy hova vészett el a bíróságok pártatlansága.

Teleki László képviselő úr kérdése a közösség tagja elleni erőszak bűncselekményi tényállásának jogalkalmazási kérdéseivel kapcsolatos. (*Dr. Apáti István kimegy az ülésteremből.*) Maga a parlamenti összefoglaló is tartalmazza, hogy ennek a bűncselekményi tényállásnak egy nagyon fontos, központi kérdése a cselekmény indítéka és motívuma, illetve a passzív alany valamely csoporthoz tartozása, tehát a gyűlölet vagy előítéletességi motívum. S mindannyian tudjuk, hogy ezekre a körülményekre nagyon bizonytalan bizonyítékok állhatnak csak rendelkezésre, mint az elkövető kijelentései, indulati töltése, az elkövető és a sértett viszonyának egyes elemei. Tehát ezek a bizonyítási nehézségek gyakran vezetnek ahhoz, hogy ugye a büntetőfelelősség megállapításához kétséget kizáró bűnösséget kell bizonyítani, ott ezeknek az elemeknek a bizonyítása nem mindig sikeres. Mégis azt gondolom, hogy ez a joggyakorlat-elemzés, amely az egyes alapjogokat sértő bűncselekmények ítélkezési gyakorlatát vizsgálta, nagymértékben járulhat hozzá ahhoz, hogy egységes bírói gyakorlat alakuljon ki.

Hogy ne történhessen olyan eset ismételten, amelyre vonatkozóan a Kúria már megállapította, hogy jogellenes helyzetet valósít meg - utalva a miskolci esetre -, a Kúria normakontroll tanácsának eszközei korlátozottak. A mi feladatunk az, hogy megállapítsuk a törvényességi mérce alkalmazásával, hogy jogsértő-e vagy nem jogsértő az önkormányzati rendelet. Amennyiben megállapítjuk ennek a jogsértésnek a megtörténtét, akkor megsemmisítjük az adott önkormányzati rendeletet. Azonban az önkormányzatok is önálló hatalmi tényezők, amelyeknek nyilvánvalóan tiszteletben kell tartaniuk a Kúria döntéseit. Ebben nem segít az, ha az önkormányzat megsemmisített rendelete még évek múltán is szerepel, mondjuk, a Nemzeti Jogszabálytár nyilvántartásában. Úgyhogy ezen mindkét oldalon lehet változtatni. Én azt gondolom, akár az Országgyűlésnek is lehet feladata, hogy az önkormányzati normakontroll ilyen tapasztalatai alapján akár törvényjavaslatot fogalmazzon meg, akár tárgyalja ezeket a jelentős társadalmi problémákat.

Vas Imre képviselő úr az Alaptörvény XXVIII. cikkének alkalmazására kérdezett rá. A bíróságok felemás helyzetben vannak az Alaptörvény XXVIII. cikkével összefüggésben. Ezt valamelyest talán érzékeltettem akkor, amikor az Alaptörvény öt éves évfordulóján a Felsőházi teremben tartottunk egy nagyon komoly szakmai

megemlékezést és konferenciát; az ott elmondott előadásomban talán ki is tértem az egyes jogágakat illetően az Alaptörvény XXVIII. cikkének alkalmazására, jelezve, hogy a bíróságok számára nem jelentős, de egyes nagyon fontos ügyekben igenis utalnak az Alaptörvény XXVIII. cikkére. Azt hiszem, büntető jogegységi határozatot idéztem akkor, amelyik az Alaptörvény XXVIII. cikkét meghivatkozta.

A másik oldalról viszont, azt gondolom, méltányolható a bíróságoknak azon megközelítése, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkét egy non plus ultra argumentumnak tekintik. Mert nagyon veszélyes helyzetet teremtene az, ha a bíróságok a pozitív joggal szemben, contra legem hivatkoznának az Alaptörvény XXVIII. cikkére. Tehát csak olyan helyzetben látom elképzelhetőnek ennek a végső érvnek a használatát, amikor valóban joghézag van, és még a jogági jogelvek sem adnak mankót az ügy eldöntéséhez. *(Dr. Handó Tünde megérkezik a terembe.)*

A másik oldalról, a valódi alkotmányjogi panaszügyekben számos olyan megfogalmazás született, amely a bíróságokat a jogértelmezés körére kívánja szorítani, és megsemmisítéssel bünteti azt, ha a jogértelmezés határain túlmegyünk, és jogalkotási kompetenciát vindikálunk magunknak.

Bárándy Gergely képviselő úr a B.10-es elvi határozatra utalt. Azt gondolom, ennek az elvi határozatnak az indokoltságát nagymértékben mutatja azoknak a normatív jellegű megállapításoknak a súlya, amelyeket I., II. és III. pontban összefoglalt. Azt gondolom, és ezért is említettem a bevezető szövegemben azt, hogy ezt a büntetőeljárás kodifikációban feltétlenül érvényesíteni kellene mint a Kúria kimunkált véleményét a törvényes vád mint a tartalmi követelmények minimuma jogintézményének a biztosításáról. Ugyanis nagyon nehéz helyzetbe kerülhet a bíróság akkor, ha törvénytelen vád alapján kényszerül egy teljes büntetőtárgyalás lefolytatására és büntetőhatározat hozatalára. Igenis, a formai és a minimális tartalmi követelményeket a vádiraton számon kell tudni kérni, egyébként értelmetlen és nem hatékony eljárás valósul meg a büntetőeljárásban. Én azt gondolom, hogy ez a B.10-es büntető elvi határozat a Kúriának ezt a törekvését teljes mértékben kifejezi és megfogalmazza.

Az önálló közigazgatási bíróság létrehozatala jelenleg törvényalkotási kérdés. A Kúria kész törvénytervezetekre tesz észrevételeket, ahogy ezt megtette a közigazgatási perrendtartás vonatkozásában. Azonban a közigazgatási bíróság szervezetéről szóló elképzelések nem jutottak olyan fázisba, hogy arról a Kúria valóban hivatalos véleményt adhasson. Azt kell mondanom - és lehet, hogy ezzel megütközést keltek a képviselő urak között -, hogy én szakmai szempontból, és most hangsúlyozottan csak elvi szempontból mondom ezt: szakmai szempontból szükségesnek tartom a közjogi bíráskodás szervezeti önállósulását, valamilyen szinten, akár egy felsőbíróság szintjén, akár az alsóbb bíróságok kizárólagos illetékességes vagy hatásköri szabályokkal megvalósuló specializálódását. Ugyanis a közjogi jogviták olyan bonyolult jogszabályi háttérrel alkalmaznak, amelyek professzionális bírói felkészülés nélkül nem ítéltethők meg megfelelő szakmai színvonalon. A közigazgatási és munkaügyi bíróságok létrehozása egy nagyon fontos lépés volt a bírák specializációja irányában, de azt gondolom, hogy ebben a tekintetben a magyar jogalkotás még mindig lépéshátrányban van a nyugat-európai sztenderdekhez képest. Ezért tartom nagyon fontosnak a közigazgatási perrendtartás, a saját sui generis eljárási szabályok megalkotását, és hosszabb távon nem tartom megkerülhetőnek a szervezeti önállósodás kérdését sem. Ezt a véleményemet azonban függetlenül az erre vonatkozó jelenlegi elképzelésektől teszem.

A következő kérdés szintén az Alaptörvény XXVIII. cikkét érintette, amellyel kapcsolatban elmondtam Vas Imre képviselő úr kérdésére a válaszomat.

Apáti képviselő úr arra hívja fel a figyelmet, hogy időnként az ellentmondó bírósági döntések mögött nem nehéz feltételezni akár korrupciós okokat is. Azt kell mondanom, hogy bár ennek a kérdésnek az ország bíróságait illetően Handó Tünde elnök asszony jogosult a megválaszolására, de azt gondolom a Kúria elnökeként, hogy a magyar bírói karra büszkék lehetünk. A magyar bírói kar vonatkozásában nagyon kevés korrupciós bűncselekmény került az elmúlt huszonöt évben napvilágra, és ez nem magyarázható azzal, hogy ez a bűncselekményfajta nagyon magas látenciával működik. Mert ahogy a képviselő úr is utalt rá, ha valaki egyszer elindul azon az úton, hogy nem a szakma szabályainak megfelelően ítéli meg az ügyeit, az előbb-utóbb kiderül, az előbb-utóbb lebukik. És azért az elmúlt időszakban volt egy olyan büntetőeljárás egy előzetes letartóztatásokkal kapcsolatos bírói gyakorlattal összefüggésben, amely nagyon súlyos börtönbüntetést eredményezett az elkövető bíró személyét illetően. Tehát nem mondható az sem, hogy véka alá rejtene a visszaéléseket a bírói szervezet. Egyébként az utóbbi időben az Állami Számvevőszékkel karöltve nagyon fontos előrelépés történt a tekintetben, hogy kialakuljon a belső kontrollnak az a rendszere, amely a hasonló furcsa jelenségekre segíti felhívni a bírósági vezetők figyelmét.

Tehát nem feltételezem, az elmúlt 25 év történései alapján nem is feltételezhetem azt, hogy a bírói hivatással összefüggésben súlyos korrupciós esetek lennének feltáratlanok. Nagyon veszélyes azonban egy olyan légkört megteremteni, amely állandó gyanakvásnak teszi ki a bírói működést. A bírói működésnek ugyanis van egy nagyfokú diszkrecionális szegmense, az ítékezésnek igenis vannak olyan elemei, amelyek akár a bíró szakmai szemléletén, akár személyiségén múlnak, és nem tartom helyesnek azt, ha olyan helyzetet teremtenénk, amelyben a bírák nem tudnak kellő önbizalommal és kellő magabiztossággal ítélni és nem tudnák érvényesíteni a saját személyes szemléletüket az ítékezésükben.

A felettes bíróságoknak egyébként van egy kiváló és, azt kell mondanom, soft law eszköze arra, hogy érzékelje és jelezze azt, ha egy bírói tanács a szakmai megítélés határait feszegető módon jár el. Ez pedig a megismételt eljárásban a másik tanács kijelölése. Ezzel a Kúria számos esetben él, amikor úgy látjuk, hogy a bíró valamilyen személyes okból kimozdíthatatlan egy nem helyes jogi álláspontonról, több esetben történik meg az, hogy az ítélet hatályon kívül helyezése után más tanács kijelölését írja elő az adott ügy megismételt elbírálására. Azt gondolom, hogy ez egy jogállami eszköze annak, hogy elismerve bizonyos bírói szemléleti gyengeségeket, mégiscsak a felek érdekeit helyezzük előtérbe és arra figyeljünk, hogy az adott ügyben az ügyfelek végül jogszerű eredményre jussanak.

A bírák védelme érdekében meglehetősen eszköztelenek vagyunk. A bírákat, biztos vagyok ebben, rengeteg olyan hatás éri, aminek a kivédésében jelenleg a szervezet nem tud támogatást nyújtani. Az elmúlt évtizedekben találkoztunk ilyen esetekkel, amikor valakinek a társasházi lakása ajtaját felgyújtották bosszúból, vagy hasonló atrocitások érték. Azt gondolom, hogy a bírák egy bizonyos határon belül igyekeznek ezt saját maguk feldolgozni, megoldani és nem fordulnak a vezetőikhez. Ha bizonyos határokat túllép ez a bizonyos nyomásgyakorlás, akkor van hivatalos tudomásom arról is, hogy a vezetők megkísérelnek jogszerű eszközökkel segítséget nyújtani ebben.

Végül Staudt Gábor képviselő úr arról érdeklődött, hogy vajon tudunk-e pernyertességi-pervesztességi arányokat a devizahiteles ügyekben. Ilyen statisztika elkészítése szinte lehetetlen, ugyanis a devizahiteles perek, mint gyűjtőfogalom annyi fajta peres eljárást foglal magában, amit a bírósági statisztika teljesen különálló kategóriaként kezel, hogy ezeket nagyon nehéz összefoglalni. Például a végrehajtási pereknek egy jelentős része, amiben elvileg semmi keresnivalója nem lenne a

devizahiteles érvényességi és érvénytelenségi kérdéseknek, a végrehajtási pereknek egy jelentős része most már devizahiteles problémákkal is foglalkozik. Ezt a Kúria maga is érzékelte, amikor a végrehajtási ügyeket tárgyaló tanács elé kerültek olyan alapvető érvényességi kérdések, amelyeket korábban a Kúria gazdasági tanácsa, mint a devizahiteles ügyeket professzionálisan tárgyaló tanács tárgyalta. Tehát nincsenek ilyen statisztikáink és nagyon nehéz szakmai szempontból is megítélni, hogy mennyire vehető alapul a folyamatban maradt devizahiteles ügyek pernyertességi-pervesztességi aránya, hiszen tulajdonképpen a devizahitelesek jelentős része az árfolyamrések, illetve a tisztességtelen kikötések vonatkozásában pernyertes lett. Tehát egyes perekben belül bizonyos jogkérdéseket illetően mindannyian pernyertesek, bizonyos jogkérdéseket illetően pedig még vannak nyitva kérdések, ilyen például a tájékoztatási kötelezettség kérdései, amelyek tárgyában folyamatban vannak még az eljárások. Köszönöm szépen még egyszer a kérdéseket.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Következnek a vélemények. Az a tiszteletteljes kérésem a képviselő urakhoz, hogy szíveskedjenek arra is kitérni, hogy az országgyűlési határozati javaslatról mi a véleményük, magyarul, hogy támogatják annak az elfogadását vagy nem támogatják. Kérdezem a képviselő urakat, hogy ki kíván hozzászólni. *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A Fidesz frakció támogatja az előttünk lévő határozati javaslat benyújtását, majd később elfogadását. Úgy gondoljuk, hogy a Kúria jó munkát végzett a 2015. évben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Először is köszönöm szépen a válaszokat a kérdésekre. Azt gondolom, hogy részben kielégítő volt, részben pedig engedje meg, hogy még egyszer az egyik vonatkozásában visszakérdezzek.

A közigazgatási bíróságokról csak azért kérdeztem, mert az OBH-nak volt egy meglehetősen markáns véleménye egy konkrét tervezetről, de azt gondolom, érteni vélem, amit az elnök úr ezzel kapcsolatban elmondott és azzal egyet is tudok érteni.

Ami a Vas Imre képviselőtársam által felvetett kérdést illeti, örülök annak, ha a Kúriának ez az álláspontja alakult ki, főleg ha ez egy határozott álláspont, mert valóban így elejét lehet venni annak, hogy más alkotmányos jogelvekkel és konkrét normatív rendelkezésekkel ütközzön egy bírói határozat. Ha nem ezt az elvet vallanánk - és én ezért voltam nagyon kíváncsi és kérdeztem rá én is erre a kérdéskörre -, akkor valószínűleg ez a probléma felvetődne.

Végül a harmadik kérdésre, amit feltettem, még egyszer visszakérdeznék elnök úrtól. A kérdés lényege talán abban állt, hogy miért pont most. Tehát a törvényes váddal kapcsolatban miért pont most kellett a Kúriának 2015-ben döntést hoznia? Ugyanis ez a rendelkezés, ha jól tudom, több évtizedes múltra vezet vissza, tehát hogy a vádnak törvényesnek kell lennie és ez feltétele a bírósági eljárásnak. Nem akartam megelőlegezni a kérdésben a saját véleményem, most viszont, ha úgy tetszik, a vélemény rovat van, így elmondom, hogy én is azt gondolom, de ez az ügyészség kritikájához tartozik, hogy az elmúlt időszakban olyan minőségű vádiratokat nyújtott be az ügyészség, amelyek alkalmatlanok voltak a bírósági tárgyalásra. Hogy ennek a mögöttes motivációja mi volt, hadd fogalmazzak úgy, hogy bizonyos ügyekben volt-e

mögöttes motivációja, vagy csak a szakszerűtlenség miatt alakult így, én csak sejteni vélem, nyilván bizonyítani nem tudom, de az biztos, hogy sokat mondó, hogy most kellett meghozni ezt a határozatot.

Ami összefoglalóan az MSZP álláspontját illeti, először is szeretnék köszönetet mondani a Kúria összes bírójának és munkatársának azért az egyéves munkáért, amit 2015-ben, a beszámoló időszakában végeztek. Sokszor adtam már hangot annak a véleményemnek, hogy Magyarországot én már nem tekintem jogállamnak, mégis azt tudom mondani (*Dr. Vas Imre: Mégiscsak az!*), hogy a bíróságok még utolsó bástyái ennek. Azt látom, hogy ez az egyetlen hatalmi ág tudta megőrizni az integritását és függetlenségét. Ezt ez úton is tisztelettel köszönjük e beszámoló kapcsán minden kúriai bírónak és a munkájukat elősegítő munkatársaknak. Formális döntés a beszámoló elfogadásával kapcsolatban a frakcióban hétfőn fog megszületni, de a mai bizottsági ülésen mindenképpen elfogadásra javaslom a Kúria elnökének beszámolóját. Tehát azt javasoljuk, hogy ilyen tartalmú határozati javaslatot terjesszünk az Országgyűlés plenáris ülése elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretnék elmondani annyit, hogy a közigazgatási bíróság átszervezésével kapcsolatban elkezdődött ugyanaz az ötpárti egyeztetés, amely a közigazgatási perrendtartásról, illetve a közigazgatási eljárásjogról folyt, és ott kilátásba lett helyezve, hogy nem lesz meg a bírósági szervezeti törvényhez a kétharmad. Így most ezek az átszervezések egy kicsit kényszerhelyzetben vannak, és legjobb tudomásom szerint a TAB fogja majd szinkronba hozni a hatályos joggal a perrendtartást és a közigazgatási jogot. No, ehhez csak ennyit. Most pedig megadom a szót Staudt Gábornak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Darák Elnök Úr és tisztelt Kónya Elnökhelyettes Úr! Azt kell mondjam, hogy egyrésztől köszönet az elvégzett munkájukért. Az látható, hogy nagyon kemény harc az igazságszolgáltatás egységének a megteremtése. Előzetesen azt is el kell mondjam, mert itt egy-két témára ki is szeretnék térni, hogy azok a területek, amelyek kapcsán köztünk vita lehet, vagy amit nem tartunk tökéletesen rendezettnek, az javarészt sok esetben nem is a Kúrián múlt, hogy így összekeverésre kerültek. Ez az igazsághoz hozzátartozik.

A devizahiteles ügyekről volt már szó. Minden évben elmondom, hogy az Országgyűlés sokkal nagyobb hibákat követett el, amikor úgy nyúlt bele ezekbe a törvényekbe - mert itt azért politikai rendezéssel kellett volna kezdeni a dolgot -, hogy az sok esetben olyan helyzetet teremtett, amiből jól nem lehetett kijönni. De azért el kell mondjam azt is, hogy elég sokat kritizáltuk egyébként a Kúria e tárgyban hozott jogegységi döntéseit, de azért a társadalmi és a politikai nyomás, ami ebben a körben megmutatkozott, sok esetben a szakmai döntést is nehezzé tette. Tehát ennek teljes terhét nem lenne igazságos a Kúria vállára helyezni, de ettől még a szakmai kérdésekről beszélni kell.

S azt is el kell mondjam, mivel ismerem elnök úr elegáns hozzáállását, hogy a dicséreteket mindig udvariasan elengedi a füle mellett - azt hiszem, ez többször elhangzott -, és amit én is ki fogok emelni, nyilván javarészt a kritikusabb részek, de hozzáteszem, hogy két dolgot azért a sok pozitívumból mindenképpen alá kell húznom. Az egyik az életfogytig tartó szabadságvesztés ügyében hozott jogegységi döntés. Szerintem ez kifejezetten jó és abszolút a jogszabályoknak megfelelő döntés, és nem csábult el a Kúria - és ha a jogot alkalmazzuk, akkor nem is csábulhatott el - olyan tendenciák felé, amelyek elrugaszkodtak volna a hatályos jogszabályoktól, és

mondjuk, a strasbourgi bíróság gyakorlatát a Kúria megpróbálta volna oly módon beépíteni, ami már a jogalkotónak a feladata. Tehát ezt külön kiemelem és köszönöm.

A másik egy elvi bírósági döntés, a 2015/B.3. döntés, amely a közösség tagja elleni erőszakról szól, és kimondja azt, hogy ennek sértettje lehet a többségi társadalom tagja is. Ez is fontos dolog, hogy az egyenlő mérce minden esetben megvalósuljon.

Egyébként, ahogy a beszámolót olvastam, felmerült bennem, hogy általában, amit itt évről évre meg szoktam dicsérni, az inkább mindig a büntető jogágra tartozik, tehát Kónya elnökhelyettes úrnak külön köszönöm. Ez nyilvánvalóan most tudatosodott bennem, hogy amit évről évre nézek és számomra abszolút meghatározóan a legpontosabban megfogalmazza azt, ami szerintem a jogszabályok alapján áll, ez a Büntető Kollégium munkája szokott lenni, természetesen nem lebecsülve a többit. És ahol a bajok vannak, számunkra inkább a devizás ügyek, tehát ami a polgári felé mutat, de nyilván a polgáriban is ez egy külön esetkör, amit elmondtam, hogy ez egy külön probléma.

Ahogy elnök úr elmondta, a devizaügyek nagyon sokfélék, és ha valamelyik oldalra állna a Kúria, akkor az nyilvánvalóan rossz jelzés lenne. Viszont az emberek úgy érzik, és azt kell mondjam, ezt tolmácsolni kell egy bizottsági ülésen is, hogy sok esetben a Kúria ezekben az ügyekben inkább a bankok oldalára állt, mint az emberek oldalára. Tehát az egyoldalúság látszata az emberek szemszögéből sajnos megvalósult, és erre egy-két példát kénytelen vagyok felhozni, hiszen 2015-ben is történtek ilyen döntések. Elnök úr azt mondta, az ügyek gyakorlatilag oly sokfélék, hogy egy kaptafára nem lehet ráhúzni. Én is ezt szerettem volna egyébként elmondani. Nagyjából 400 pénzügyi intézmény nyújtott ilyen típusú kölcsönöket, egyes becslések szerint közel ezerféle szerződésről beszélünk, ami nyilvánvalóan különböző jogi megítéléseket igényel, és a 6/2013-as jogegységi határozat sem húzható rá minden egyes szerződéstípusra. Azt hiszem, ebben nincs vita köztünk, hogy külön-külön kell megállapítani, hogy az a jogegységi határozat milyen formában használható vagy alkalmazható egyes döntésekre. Ha viszont az ezzel foglalkozó ügyvédek, illetve az adósok azt látják, hogy túlságosan mechanikusan, erre hivatkozással túl sokszor a bankoknak adnak igazat, akkor ez nyilván elbizonytalaníthatja őket. És egyébként azt is el kell mondjam, nem a peresedés a fő cél, ahogy én látom, az ügyvédkollégák részéről, hanem szeretnének olyan helyzetet teremteni, hogy a bank álljon szóba velük. Ugyanis azáltal, hogy túl sok per siklik ki, a bank nyeregben érzi magát. Például egy 15 milliós tartozás helyett - ez egy konkrét példa - egy 12 milliós készpénzzel való kiegyenlítést sem fogadott el a bank, inkább menjen perre a dolog, ahol mindent tud érvényesíteni. Tehát a rugalmasságuk is megtört a bankoknak. Az pedig külön fájó, hogy több helyről azt kell halljam - és olyan kollégáktól, akikről nem feltételezem, hogy hazudnának -, hogy amikor esetleg a banki fél nincs ott, vagy esetleg a folyosón tudnak a bírók beszélni az ügyvéddel, sok esetben elismerik azt, hogy lehet, hogy jogilag igaza van a felperesnek, de egyszerűen nem tudja megítélni azt, amit a felperes kér, mert másodfokon úgyis el fogják kaszálni, úgyis egy olyan irányvonal van vagy legfőképpen az az irányvonal, hogy devizahiteles ezekben a perekben nem nagyon nyerhet.

S ennek egyébként van egy olyan vetülete is - és ez is egy fontos szempont, amire felhívnám elnök úr figyelmét -, hogy a perköltségek meghatározása hihetetlen különbségeket mutat, ahhoz képest, hogy valaki felperesi vagy alperesi oldalon áll, tehát hogy a banknak kell megítélni egy perköltséget vagy az adós számára. Számomra egyes esetekben ez már olyan kérdéseket is felvet, és megint egy olyan konkrét ügyet hallottam, ahol nem jelenik meg az alperes bank, beadvánnyal nem él, illetve későn él, lezárják a tárgyalást, megszületik az ítélet, az ítélet után kapja meg

egyébként a jogi képviselő az ellenkérelmet, és mégis 444 ezer forintos perköltséget megítélnek annak a banknak, amely nem jött el, és egy ellenkérelmet sem nyújtott be időben. Tehát ha mondjuk, ezt látja az adós, akkor felmerül, hogy mire jár ez a munkadíj. Más esetben pedig 60-70 ezer forintos perköltségek is elég gyakoriak, amikor viszont, mondjuk, első fokon nyer egy adós. Véleményem szerint ezzel sem azt üzenik a bíróságok, hogy a két fél minden formában egyenlő feltételekkel állna a bíróság előtt.

Arról nem is beszélve, hogy olyan gyakorlatokat is láthatunk, ezek egy része a sajtóban is megjelent, és az ember jogászként is csak kapkodja a fejét, hogy volt olyan eset, amikor a jogegységi határozat előtt jogerőre emelkedett egy ügy, hiszen nem fellebbezett egy érvénytelenségi perben a bank, jogerőre emelkedik az ügy, megszületik a Kúria jogegységi határozata, és a bank azt újra vitássá teheti, és újra tud indulni ugyanazon bíróság előtt az ügy, miközben egy jogerős ügyre a jogegységi határozat már nem hat ki. És egyébként, azt hiszem, ha a sajtónak hinni lehet, ebben az ügyben a Kúriának is írtak levelet az érintettek. És ami még ennél is érdekesebb, hogy első fokon a bank megnyeri az ügyet - ez egyébként a Szegedi Törvényszéken történt -, és kapaszkodjanak meg: amikor az adós nyert, 70 ezer forint perköltséget ítélték meg, amikor a bank, akkor meg 1,7 millió forintot.

Tehát amikor ezt az ember elolvassa akár jogászként egy újságban, és úgy tűnik, hogy hitelesek ezek a számok, vagy egy kollégától ilyeneket hall, akkor elbizonytalanodik, még jogértő emberként sem mindig lehet érteni, mik zajlanak néha. Így egy laikus állampolgártól nehezen várható el, hogy úgy gondolja, hogy minden esetben egy kiegyensúlyozott igazságszolgáltatás folyik.

Még egy dolog, mert sok mindenről beszélhetnénk ugyan, de tényleg csak a főbb pontokat említeném meg. Az is nagy felháborodást keltett, elnök úr, és nyilvánvalóan ön is hallott erről, amikor a Kúria egyik tanácsa egy felülvizsgálati eljárásban hozott egy ítéletet és a Bankszövetség ezzel kapcsolatban írt egy levelet. Aláhúzom azt, amiben egyetértettünk elnök úrral, hogy nagyon sokfajta devizahiteles kereset, szerződés létezik, nem minden húzható rá a jogegységi döntésre. Amikor a Kúria egyik tanácsa arra jutott, hogy egy szerződés nem deviza alapú, illetve ellentmondások voltak benne és emiatt érvénytelenné nyilvánította, akkor a Magyar Bankszövetség írt egy levelet Wellmann Györgynek, a Polgári Kollégium vezetőjének. Ebben arra hívja fel a figyelmet, illetve majdnem hogy számon kéri a Kúriát, hogy hogy lehet ilyen döntést hozni és a Kúria tanácsának ezen kifogásolt döntését gyakorlatilag jogellenesnek nyilvánítja. Pedig ezt nem tehetné meg kívülről, ha van egy kúriai döntés, azt, úgy hiszem, a bírósági rendszeren belül lehet bármilyen módon orvosolni, vagy szakmailag félretenni. Mégis számon kéri a Kúriát, hogy a saját tanácsa hogyan hozhat ilyen döntést. De ami még inkább megdöbbentő volt számomra, elnök úr, hogy Wellmann György erre úgy válaszolt, hogy egyetért a Bankszövetség főtítkárának levelével, kijelentette, hogy ez a kúriai döntés nem állt összhangban a Kúria jogegységi döntésével és a Kúria a jövőben a saját tanácsának döntését nem tartja irányadónak, és az ő intézkedésére már nem is szerepel a Kúria honlapján, továbbá a jövőben igazodni fog ez a tanács is a jogegységi határozathoz.

Számomra azért megdöbbentő Wellmann György levele, amit a Bankszövetségnek válaszolt, mert szerintem még a Polgári Kollégium vezetője sem mondhatja ki, de elnök úr nyilván ezt nálam jobban tudja, egy egyedi ügyben egy másik jogegységi eljárás lefolytatása vagy egyéb szakmai eljárás nélkül, hogy az az adott ügy akkor most ebbe a kategóriába tartozott vagy nem. Azt meg nem tudom, hogy teheti meg, hogy csak úgy levesz egy döntést a honlapról, hogy ne is lehessen rá hivatkozni. Egyébként ez is a sajtóban megjelent, éppen emiatt kérdeztem az elnök urat és pont Wellmann György volt az, akihez ezt a nyilatkozatot kötik. Én

hangfelvételt nem hallottam, de nyilván a sajtótól ez beszerezhető. Úgy gondolom, hogy az elnök úr erre részben válaszolt, de a Polgári Kollégium vezetője, még ha kvázi utcai körülmények között nyilatkozik, akkor sem tehet ilyen kijelentéseket, bár a nyilatkozat körülményeit nyilván nem ismerem. Ugyanis egyértelműen olyan álláspontot foglal el, ha ez így hangzott, hogy már nemcsak hogy azokat az embereket degradálja, akik a devizás ügyekben perelnek, hanem azokat az ügyvédeket, jogászokat is, akik ezekben az ügyekben próbálnak segíteni az adósoknak.

Ezek olyan kérdések szerintem, amelyekre valamiféle jogállami választ kellene találni, és amíg ezek nyilvánvalóan nem történnek meg, addig fájó kételyeket ébresztenek nemcsak a joghoz értő, hanem a laikus emberek szemében is. Amikor egy kollégiumvezető így nyilatkozik, ha valóban ilyet nyilatkozott, nem csak a saját hitelességéről beszél, szerintem még egy bíró sem nyilatkozhat ilyet, de a Kúria Polgári Kollégiumának vezetőjének véleménye különösen hangsúlyosan esik latba. Azt kell mondanom, hogy ezáltal nyilvánvalóan az emberek azt érezhetik, hogy tulajdonképpen nem is érdemes pereskedni ezekben az ügyekben.

Ezeket szerettem volna az elnök úr tudomására hozni. Ezzel együtt újra aláhúzom, hogy tudom, a kérdés összetársadalmi, de a Kúriának és vezetésének oda kellene figyelni, hogy ne tűnjön úgy az állampolgárok számára, hogy itt egyoldalúan mennek a dolgok és akár a Bankszövetség leveleire még a Kúria saját tanácsának döntéseit is lesöprik. Ez mindenképpen egy rossz üzenet. Azt szeretnénk, ha a jövőben ez valamiféle korrekcióra kerülhetne. Egyebekben nyilván, ahogy mondtam, a pozitív részeket külön idő hiányában nem emelném ki, de ezekre várnánk a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Zavarban vagyok, mert nem tudom, hogy Staudt képviselő úrnak még válaszolni fog-e az elnök úr vagy nem, azt hittem, hogy most a véleményekről van szó a beszámoló elfogadása kapcsán. De Staudt képviselő urat meghallgatva, ekkor szokta megkérdezni a levezető elnök az interpellációra adott választ meghallgató képviselőt, hogy most akkor igen vagy nem, képviselő úr. Tehát van egy kis probléma: elfelejtette elmondani, hogy elfogadja-e Kúria beszámolóját vagy nem fogadja. Lehet, hogy ezt egy újabb felszólalásában kell meghallgatnunk. *(Dr. Staudt Gábor: De nem vagy levezető elnök, Robi! Úgyhogy köszi a hozzászólást!)* De fontos lett volna, hogy ezek után, amit elmondott, elfogadják-e a Kúria beszámolóját. Ez engem orientált volna a további felszólalásomban. *(Derültség.)*

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Bárándy képviselő úr után kértem szót alapvetően, mert azt akartam elmondani, hogy szerintem nem helyes, ha egy politikus dicsérgeti a bíróságot és mindig gyanakodjanak a bírák, ha valaki megdicséri a munkájukat, hátha akar valamit. Staudt képviselő úr ezt élesen cáfolta, ő nem dicsérte önöket. *(Dr. Staudt Gábor: Akkor most én vagyok a független! Na, látod!)* Viszont Bárándy képviselő úr rendkívül pozitív véleménye mellett nem mehetünk el szó nélkül, mert Bárándy képviselő úr négy évvel ezelőtt még a Fidesz által megválasztott bírósági vezetők eltávolítását ígérte kormányra kerülésük esetén, sőt felelősségre vonást ígért és bizony ebbe beletartozott ön is, elnök úr. Tehát ezt az idilli állapotot, mely szerint önök a jogállam utolsó bástyái és ennek már csak az MSZP örül a legjobban, hadd törjem meg azzal, hogy tulajdonképpen nem szavazták meg a bírósági vezetőket, ráadásul még be is ígérték nekik a felelősségre vonást és ezek után mindenféle csúnya dolgokat mondtak a bíróságokról. *(Dr. Vas Imre: Meg mindenki másról!)* De, tisztelt bizottság, tisztelt elnök úr, én azt akartam mondani, hogy nem

fogom önöket megdicsérni, én azt gondolom, hogy a Kúria elnökének beszámolója teljes körűen tartalmazza a Kúria törvényes és alkotmányos munkáját és ezért támogatom. Nem kell a Kúriát megdicsérni, mert a Kúria munkája önmagát dicséri. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. *(Dr. Bárándy Gergely jelentkezik.)* Bárándy képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Elnök úr, leszállhatunk erre a megszokott politikai szintre, de szerintem kár volt, Répássy képviselő úr. Azt gondolom *(Dr. Répássy Róbert: Méltatlan!)*, a Kúria beszámolója révén végre volt egy normális hangulatú vita. Nem lesz ez minden más beszámolónál így, ezt szeretném mondani önnek! *(Dr. Vas Imre: Sejtettük!)* Nem lesz ez minden más beszámolónál így. Most egy ilyen vita zajlott, de önnek persze sikerült beledobni a vízbe a követ. Tudja, képviselő úr, amikor én ezt elmondtam, akkor nem teljesen így hangzott ez, és ezt ön is tudja. Vagy ha nem tudja, akkor ne idézze! *(Dr. Répássy Róbert: Hogy hangzott?)* Ez úgy hangzott, hogy azok a bírók, és ezt most is fenntartom, akik az esküjükkel szemben fejtik ki a tevékenységüket. Én ezekről a bírőról beszéltem. *(Dr. Budai Gyula: És ezt ki fogja megállapítani?)* Azt gondolom, hogy most meg nem erről van szó.

Az sem titok, tisztelt képviselő úr, és ezt még a Kúria első beszámolójánál mondtam el, hogy mi nem támogattuk a Kúria elnökének megválasztását. Kétségkívül így van. Azért nem támogattuk elsősorban, és erre is emlékezzen vissza, mert felháborítóan és tarthatatlannak tartottuk azt, ahogy a Kúria elnökének az elődjét, Baka Andrászt eltávolították a posztjáról a mandátuma lejárta előtt egyszerű politikai okokból. Tudja, képviselő úr, ez azért történt, és ez már nemcsak az én véleményem, hanem a strasbourgi emberi jogi bíróság nagykamarájának is álláspontja, aki megítélte a kártérítést a korábbi elnök úr részére. *(Dr. Répássy Róbert: De miért?)* Azért, mert olyan módon távolították el önök és azért távolították el...

ELNÖK: Nagyon szépen kérem a képviselő urat...

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Ne haragudjon, elnök úr, de ha Répássy képviselő úr ezt el tudta mondani, akkor, azt gondolom, az a minimum, hogy reflektálok ráadásul! És azt gondolom, pontosan egy dicséret volt az az első beszámolónál, hogy az a párt és az a frakció, amelyik nem támogatta az elnöknek a megválasztását, az pozitívan, elismerően szólt róla, és megszavazta a Kúria első évének a beszámolóját. Ahogy megszavazzuk most is. Ez a két dolog, azt gondolom, elválasztandó egymástól.

Alapvetően az, amiről én beszéltem akkor, az az önök számára és önök felé szóló kritika volt, és egy „ha” előszóval. Nyilván ön is érti a magyar nyelvet. A mostani beszámolóval kapcsolatban pedig én azt gondolom, hogy fönntartom és fönnt tudom tartani azt, hogy ez egy pozitív megítélésű előterjesztés, amit az MSZP frakciója támogatni kíván. És tudja, képviselő úr, én nem egyes bírósági ítéleteket - ahogy ez egyébként önöknél szokás - minősítettem...

ELNÖK: Elnézést, most már az a kérésem...

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): ...hanem a Kúria tevékenységét...

ELNÖK: Képviselő úr, nagyon szépen kérem, hagyja abba!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): De mit, elnök úr?

ELNÖK: Nem Répássy Róberttel kell tárgyalnia önnek, hanem Darák elnök úrral! És itt egyszer s mindenkorra, először is bocsánatot kérek a bizottság nevében az elnök úrtól a történetekért. *(Dr. Staudt Gábor: Már mint Répássy Róbertért?)* Nagyon sajnálom, de én nem tűröm ezt a további párharcot. Tessék szíves lenni fegyverkezni, és kint a folyosón elintézni egymással a dolgokat *(Derűltség.)*, de nem az ülésteremben! *(Dr. Répássy Róbert: És ma még lesz egy rosszabb is!)* Jó?

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Én is elnézést kérek elnök úrtól. Nem gondoltam volna, hogy idefajul - nem én kezdtem.

ELNÖK: Én is nagyon sajnálom. *(Dr. Bárándy Gergely: Kár volt, Robi! - Dr. Vas Imre: Nehogy már megsértődj! - Dr. Bárándy Gergely: Én?!)*

No, tisztelt bizottság, azért én az ülésvezetési hibámra való felhívást elfogadom, és megkérdem Staudt Gábort, hogy igen vagy nem, támogatják vagy nem támogatják.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A társadalmi nyomásra való tekintettel tartózkodunk, és ez a devizahitelesekre utal, elnök úr. És ez azért nem vicces, Vas képviselőtársam, mert önök azok, az önök tevékenysége, hogy nem tudták, mondjuk, forintosítani ezeket a hiteleket...

ELNÖK: Elnézést kérek! Csak arra irányult a kérdés...

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Bocsánat, hadd fejezzem be!

ELNÖK: ...amire megkaptam a választ, és továbbiakra nem adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: ...és emiatt, az önök politikai tevékenység miatt kell tartózkodnunk egy olyan beszámolónál...

ELNÖK: Alelnök úr, utoljára figyelmeztetem...

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: ...amit el is fogadhatnánk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: ...hogy az egész napra megvonom öntől a szót, ha tovább folytatja! Megkérdem az elnök urat, hogy erre a purparléra kíván-e reagálni. Természetesen mint előterjesztőt ez a jog megilleti önt.

Dr. Darák Péter reflexiói

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm, elnök úr. Arra szeretnék reagálni, amit Staudt képviselő úr említett, ez pedig a Pfv.I. tanács döntése, ezt követően a Bankszövetség levele, Wellmann úr válasza. A történet nem fejeződött itt be. Ahogy az eseményekhez közeli időpontban az egyik folyóiratban egy interjúban el is mondtam, a Kúria nem tud mit kezdeni olyan bírakkal, akiknek nincs szakmai véleménye. Itt alkalmazási feltétel az, hogy valakinek legyen határozott szakmai

véleménye. A Jóisten mentse meg Magyarországot olyan bíróktól, akiknek nincs véleményük, és nem merik azt elmondani!

Az más kérdés, hogy ennek megvannak a formái és megvannak a szabályai, és egy kollégiumvezető sem fejthet ki nyilvánosan negatív véleményt a Kúria egy tanácsának döntéséről. Éppen ezért a történet nem zárult le, és a levél megírását követően a kollégiumvezető úr a szakmai véleményét, annak rendje és módja szerint azokban a formális eljárásokban is megjelenítette, amelyek jellemzik a Kúria működését. Jogegységi indítványt terjesztett elő, amely a kollégiumvezetőnek feladata és hatásköre, és a jogegységi indítvány alapján a Kúria egy jogegységi tanácsa, amely a devizahiteles ügyekkel foglalkozó minden tanácsból tartalmazott tagokat, döntött ebben a kérdésben, és véleményt fogalmazott meg arról, hogy milyen irányt tart helyesnek a devizahiteles ügyek megítélésénél, és a Kúria hivatalos véleményét ez a jogegységi határozat jeleníti meg, nem pedig a kollégiumvezetőnek egy panaszbeadványra írt válaszlevele. Köszönöm szépen.

Határozathozatal bizottsági határozati javaslat benyújtásáról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Tisztelt Bizottság! Mindenki megkapta előre tervezetként azt, amit előkészített a bizottság; nevesül arról van szó, hogy a Kúria elnökének a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében benyújtott országgyűlési beszámolóját a bizottság elfogadja. Ezt a határozati javaslatot terjesztenénk a Ház elé, ez az indítványunk.

Kérdezem a bizottságot, hogy ezt a határozati javaslatot ki támogatja. *(Szavazás.)* Ez 10 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. És ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság úgy határozott, hogy a beszámoló elfogadására javaslatot tesz a Háznak.

Elnök úr, nagyon szépen köszönöm, különösen azt a rugalmasságot, hogy a napirendcseréhez is kész volt rendelkezésünkre állni. S még egyszer elnézést kérek a kellemetlenkedésekért.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a bizottság támogatását.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Dr. Darák Péter és munkatársai távoznak az ülésről.)*

a) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója (B/12080. szám)

(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)

b) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)

(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)

Tisztelt Bizottság! Visszatérünk a napirendünk eredeti 1. pontjához. Tisztelettel köszöntöm dr. Handó Tünde elnök asszonyt, az Országos Bírósági Hivatal elnökét. Megkérem, szíveskedjen helyet foglalni.

Elnök asszony, ebben az esetben is úgy lesz, hogy meghallgatjuk az ön tájékoztatóját; ezt követi a kérdések köre, amire kérném szépen, hogy szíveskedjen válaszolni; azt követően a képviselő urak kifejthetik a véleményüket, amivel kapcsolatban szintén szót fogok adni, és arra is reagálhat. Megadom a szót, tessék, parancsoljon!

Dr. Handó Tünde szóbeli kiegészítése

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Köszönöm szépen, hogy beszámolhatok az Igazságügyi bizottság előtt, hiszen a parlament egy fontos kontroll-, ellenőrző, felügyelő szerve a bírósági szervezet igazgatásának.

A mai alkalommal igyekszem nagyon röviden összefoglalni azt és kiemelni, ami az egyébként 250 oldalas beszámolónkban szerepel, amely a bírósági honlapon is elérhető. Ebben a beszámolóban, azon túl, hogy ismételten kiemeltük a stratégiai célokat, amelyek mentén a bírósági szervezetet működtetjük, olyanfajta fejezeti szerkezeteket alakítottunk ki, melyben minden egyes fejezet azzal kezdődik, hogy milyen részelemeket tartalmaz egy-egy fejezet. Ezután kiemeljük a megelőző év legfontosabb eredményeit, s azzal zárulnak a fejezetek - ez most már negyedik éve így van -, hogy mit tervezünk a következő évre.

Amikor a bírósági szervezetről kell beszámolni, mindenképpen fontos láttatni ennek a szervezetnek a nagyságát; azt, hogy másfél millió ügy érkezik a bíróságokra; mindig több a befejezés az elmúlt években, mint amennyi ügy érkezik; 157 bíróság van, 11 ezernél több dolgozó, ebből 2800 bíró. Számos adat mutatja, ez szerepel „A bírósági szervezet tevékenysége számokban” című részben, hogy bizony nagyon sok ügyterületen kiemelkedő ügyérkezést kellett feldolgozni az elmúlt években; ilyenek voltak a civil szervezetek ügyei továbbra is, a devizahiteles ügyek; valamint az idegenrendészeti és menekültügyi eljárások, amelyeket a rendes ügymenet mellett kellett a bíróságoknak megoldaniuk. Ennek ellenére, ahogy mondtam, csökkent a folyamatban lévő ügyek száma, tehát csökkent az ügyhátralék, és az időszerűségünk is nagyon látványosan javult a korábbi évekhez képest. Hiszen ha csak a Fővárosi Törvényszéket emelem ki, ami százéves problémát jelentett a bírósági szervezetben, ott 43 százalékkal csökkent 2012-höz képest a két éven túl folyamatban lévő ügyek száma.

A beszámoló 29. oldalán láthatnak egy országtérképet, amely azt mutatja, hogy az egy bíróra eső munkateher milyen mértékben csökkent az elmúlt években, illetőleg hogyan egyenlítődtött ki, hogyan igyekszünk arról gondoskodni, hogy a bírósághoz való hozzáférés az ország bármely pontján egyforma legyen, vagy közelítő ahhoz, amit a polgárok elvárnak tőlünk. Hiszen ha az igazságügyi alkalmazottak elpályáznak a bírósági szervezetből, vagy bírónak nem a legjobbak jönnek, az bizony az egész jogállamnak a kárára válhat. E tekintetben folyamatos egyeztetésben vagyunk az Igazságügyi Minisztériummal, és remélem, hogy egyszer a javaslatok ideérkezhetnek a bizottság elé. Megjegyzem, hogy ezeken a külső kezdeményezéseken túl a bírósági szervezetben is igyekszünk azon lenni, hogy a bírók, az igazságügyi alkalmazottak számára komfortosabb munkakörnyezetet teremtsünk, amiben szintén a költségvetési támogatás sokat segít, hiszen több milliárd forinttal nőtt a beruházási költségvetés a bírósági szervezetben. S remélem, az ügyfelek is érzékelik már azt, hogy légkondicionálás van a tárgyalótermekben, nem kell 38 fokban ücsörögniük, hogy odatalálnak a tárgyalótermekhez, nem esik szét a szék alattuk. Tehát olyan változások történtek, kicsik, nagyok, amelyek a megelőző évtizedekben kevésbé voltak láthatóak a bírósági szervezetben.

Számokat közlünk arról is, hogy mit jelent a képzés a bíróságokon, és bizony a 2011. évhez képest is megsokszorozódott a képzéseken részt vevők száma; tudományos pályázatot hirdettünk, nemzetközi konferenciákat tartottunk. Amíg a nemzetközi kapcsolatokban - amiről a beszámoló VII. részében részletesen is számot adunk - 2011-ben 28 kiutazó volt a bírósági szervezetből, 2015-ben már közel 300 bíró volt tanulmányúton külföldön vagy valamilyen konferencián.

S amiről a megelőző meghallgatáson is sok szó esett, a bírósági integritásról, e tekintetben a 2015. év is előrelépés volt, hiszen először készült kérdőív, amelyben a bírók maguk válaszolhattak anonim módon arra, hogy vajon mennyire érzik függetlennek magukat, milyen befolyásnak lehetnek kitéve, erről ők maguk hogyan vélekednek. Elkészült az integritási szabályzat, amely a törvényben egyébként meglévő összeférhetetlenségi szabályok bejelentésének a módját, kezelését pontosítja, tehát egyfajta ügyviteli segédletet ad a törvényi rendelkezésekhez. S elkészült, ami szintén a szervezetünk integritását szolgálja, az igazgatási szabályzat is, hogy mindenki számára átlátható legyen, hogy mi a kötelessége, és mihez vannak jogai, hol van az a mezsgye, ahol a bírói függetlenség és ahol a munkavállalói felelősség kezdődik. Ezek nagyon fontosak a bírók viszonylatában.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. S mivel tudom, hogy a bizottság napirendjén a közigazgatási perrendtartás is szerepelni fog, engedjék meg, hogy előzetesen néhány szót szóljak erről, és három kérdésre felhívjam a bizottság figyelmét; ezt írásban is előterjesztettük.

Az egyik az, hogy a bírósági szervezet számára nagyon komoly kihívást jelentene az, ha főszabály lenne a közigazgatási perrendben megkövetelt hármas tanácsban való eljárás. Ez azt jelentené, hogy meg kellene sokszorozni a bírói szervezet létszámát, és én egyáltalán nem vagyok abban biztos, hogy egyszerű ügyekben nem éppen a hátrányára válik-e az ügy menetének az, hogyha hármas tanácsban kell eljárni. Hiszen a három embernek egy időben, egy helyen megjelennie még a fellebbviteli ügyszakban sem egyszerű megoldás. Több olyan beadványt kaptam, amikor éppen képviselők kifogásolták, hogy miért változik egy tanács összetétele. Tehát ennek olyan igazgatási vetületei vannak, amelyek akár a törvényes bíróhoz való jogot illető kérdéseket is felvethetnek az ügyfelek részéről.

Ami számunkra nagyon fontos, az az, hogy a közigazgatási bíráskodás szakmaisága erősödjék, ezért itt is megerősítem azt, hogy mi maximális hívei vagyunk annak, hogy legyen közigazgatási felsőbíróság, vagy akár egy bíróság, amely ilyen felsőbíróságként jár el, tehát ahol valóban lehet szakmailag kiemelt ügyeket tárgyalni. Számunkra az is nagyon fontos, hogy a közigazgatási és munkaügyi ügyek, amelyekben az állampolgárok járnak el - nyugdíjúgyek, társadalombiztosítási ügyek, munkaügyek, és ideértem a közszféra valamennyi munkajogi jogvitáját is -, minél közelebb legyenek az emberekhez, hiszen ennek különös jelentősége van. Fontos lenne ezért, hogy a most még közigazgatási perrendtartás alá rendelt közszolgálati jogviták milyensége, tartalma tisztázásra kerüljön, hiszen jelenleg egyetlen olyan közszférát illető jogállási törvény van, ez a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény, amely ezt a kifejezést egyáltalán használja; az összes többi 12 törvény, a közalkalmazottaktól a katonáig bezárható jogviszonyokról rendelkező törvény a „közszolgálat” kifejezést nem is tartalmazza. Mi azt javasoljuk, hogy ez továbbra is maradjon a polgári perrendtartás hatálya alatt.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Átadnám az ülés vezetésének feladatát Vitányi alelnök úrnak, mert szót szeretnék kérni.

(Az ülés vezetését dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót elnök úrnak.

Kérdések

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. A civil szervezetek bejegyzésével kapcsolatos eljárás le lett véve a napirendünkről, mert további egyeztetésre van szükség. De itt a bírósági szervezet beszámolójánál én azért kénytelen vagyok ezt szóba hozni.

Az a tervezet, amelyet levettünk napirendről, a bírói mulasztásokat azzal próbálja orvosolni, hogy elrendeli azt a lehetőséget, hogy a törvény erejénél fogva kerüljön bejegyzésre az a civil szervezet, amelyet a bíróság mulasztásából iksz határidőre nem jegyeztek be. Ezt én a felszólalásomban megkifogásoltam, és kaptam is erre egy választ az államtitkár úrtól, ami nem győzött meg, de nagy örömmel láttam, hogy elnök asszony is ezt a fajta intézkedést megkifogásolta, hogy ez nem vezetett eredményre.

Igen ám, csak van itt egy nyitott probléma. Ez pedig az, hogy az a bírósági dolgozó, aki mulaszt, a mulasztásának annyi jogkövetkezménye van, hogy köteles a felettesének beszámolni. Pont. Semmilyen szankció, semmilyen hátrány kilátásba helyezése - ez viszont szerintem nem megoldás. Erre nem megoldás az, hogy ha ő mulasztott, és ha zöldség van azon a formanyomtatványon, akkor azt a zöldséget a bíróság köteles a törvény erejénél fogva bejegyezni. A most kiosztott anyagban, amelyet most kaptunk meg, azt kifogásolom, hogy értékelik a bírósági vezetők tevékenységét, de az elsőfokú bírók tevékenységével kapcsolatban semmilyen utalást nem kaptunk ebben a bírósági beszámolóban. Úgyhogy én erre szeretnék választ kapni.

Én ezt nem tartom jó megoldásnak, viszont valamilyen megoldást találni kell erre, mert egy példát hadd mondjak ezzel kapcsolatosan, tisztelt elnök asszony. Az Igazságügyi Minisztérium tökéletesen látja, hogy mi folyik a bíróságoknál ezen a téren, mert amikor a Habsburg Alapítványt beterveztették, ahhoz egy önálló eljárásjogi törvényt terjesztettek be, kötött határidővel, mert tudták, hogy ha ez az átlagos eljárás módja szerint kerül elbírálásra, akkor az lehet, hogy nemzetközi feszültséghez vezetett volna. Ezt csak azért mondom, hogy a problémát ismerjük. Én nem látok jó megoldást, és a megoldás keresését szeretném a bíróságoktól hallani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom Staudt Gábornak a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Most a kérdések köre van soron, ha jól értem.

ELNÖK: Igen.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Rubovszky György kimegy a teremből.)* Elnök Asszony! Nehéz elválasztani, de igyekszem most akkor a kérdéseket feltenni, a véleményt pedig a következő körben elmondani.

Megkérdeztem Darák elnök úrtól is, és ő erre adott egy választ a kúriai bírák tekintetében, hogy egy bíró szakmai életrajza, előmenetelének fontosabb állomásai elérhetőek-e, hogy mondjuk, ő bíró volt korábban, vagy esetleg ügyész, ügyvéd, mit csinált; itt nyilván a főbb szakmai, tehát nem a személyes információkról beszélünk. Elnök úr azt mondta, hogy a kúriai bírák esetében ez elérhető a Kúria honlapján. Elnök asszonytól azt szeretném megkérdezni, hogy van-e erre terv, vagy ez hogyan valósulhat meg esetleg a többi bíróság esetében. Sok esetben van kérdés arra

vonatkozóan, amelyek hozzám eljutottak, hogy jó lenne adott esetben, ha ezek elérhetőek lennének. Lehet, hogy van erre terv, ezt nem tudom, ezért kérdezem.

Olvashattunk a beszámoló 48-49. oldalán a vezetői pályázatok elbírálásáról; ezt talán elnök asszony is említette, hogy a beszámolóban ez szerepel. Viszont ha jól látom és jól értelmezem, az egyéb pályázatküldők, ítélőtábla, törvényszék elnöke által kiírt pályázatok esetében 66 pályázatból 11 pályázat lett eredménytelenné nyilvánítva - ha jól számolok, ez 16 százalék -, ugyanez elnök asszonynál 19-ből 8 - ez 42 százalék. Mi az oka az eltérésnek, tehát hogy ennyivel magasabb számban kerül sor az OBH elnöke részéről eredménytelenné nyilvánításra - ha ezt a beszámoló alapján jól értelmezem -, mint egyéb vezetői álláshelyek tekintetében?

Megtalálható a beszámolóban, hogy törvény alapján 2015 decemberétől a polgári eljárásokban a zártcélú hálózatokon keresztüli meghallgatás lehetősége bevezetésre került. Ez egyébként nagyon jó és üdvözlendő és támogatható is. Azt szeretném megkérdezni, hogy az elmúlt közel egy év gyakorlata alapján elnök asszony miről tud beszámolni, hogy ezt alkalmazzák-e a bíróságok, megvan-e a technikai háttere, milyen bővülés, fejlődés várható ebben. Nyilvánvalóan örülnék neki, ha ezzel minél nagyobb számban élnének a bíróságok.

Illetőleg felmerült még az a kérdés, illetve kettő is: az egyik a sajtó értesítéséről szól. Arról van szó, hogy sok esetben esetleges az, hogy mely ügyek, közérdeklődésre számot tartó ügyek jutnak el odáig, hogy a sajtó ezekről tudjon, illetve a sajtó számára egy tájékoztatás kimenjen. Természetesen sok esetben a sajtó ezt egyébként is tudja és megjelenik, de ami számunkra elérhető volt, az egy olyan OBH-elnöki utasítás, amely egyrészt a hivatal sajtótájékoztatására vonatkozik, illetőleg, nagyon helyesen, bekéri az OBH sajtóosztálya számára a bíróságoktól, hogy olyan ügyekről, amelyek sajtóérdeklődésre számot tartanak, kapjon tájékoztatást az OBH. Ebben az esetben viszont, ha csak az utasítást nézzük - és nem tudom, mi az e mögötti gyakorlat -, nem érzem azt egységesnek, hogy egy bíróság, mondjuk, egy helyi bíróság vagy egy törvényszék milyen kritériumrendszer alapján ítéli meg azt, hogy mi az, ami szerinte sajtóérdeklődésre tart számot. Gondolom, adott esetben nagy eltérések lehetnek a különböző bíróságok megítélésében. Ezzel kapcsolatosan kérdezem, van-e ennél pontosabb iránymutatás a bíróságok részére, illetve gondolkodtak-e azon, hogy esetleg a központi honlapon, az OBH honlapján egy egységes rendszerben, akár meghatározva azokat az ügykategóriákat, amely alapján kötelezik a bíróságokat, hogy számot adjanak az előttük fekvő ügyekről, megjelenítésre kerülhet, hogy hol milyen ügyeket tárgyalnak, és így a sajtó számára is egyértelműbb lesz, hogy mi az, amire esetleg érdemes elmenni. Itt nyilvánvalóan legfőképpen a korrupcióval kapcsolatos vagy közszereplőkkel kapcsolatos vagy akár az állami vagyonnal, állami cégeknek az ügyeivel kapcsolatos eljárásokra kell gondolni. Sok esetben kaptuk azt a visszajelzést, hogy egyszerűen nem tudnak róla, és a sajtó megjelenne, de nem tud. És lehet, feltételezem, hogy bizonyos esetben az OBH sem tud róla, ha nem küldik el számára a különböző bíróságok.

S még egy kérdés merült fel bennem, mert ebben nincs friss információm, hogy esetleg a Fővárosi Ítéletábla Büntető Kollégiumának vezetői posztja betöltésre került-e azóta, hogy ez felmerült kérdésként. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imrének adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Már az előző beszámolónál is rákérdeztem, és azóta gyakorlatilag teljesen bevezetésre kerültek az elektronikus perek. Okozott-e ez zökkenőt, illetve mennyire volt zökkenőmentes? Mik a tapasztalatok? Miben kell még javítani? Erre a témakörre kérdeznék rá. Köszönöm.

ELNÖK: Répássy Róbertnek adom meg a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Két olyan témára szeretnék rákérdezni, amiről egyébként önök is ilyen kis kiadványokat készítettek.

Az egyik az illetmény kérdése. Ez a kis kiadvány az igazságügyi alkalmazottak illetményéről szól, én viszont majd a bírói illetményekről is szeretnék kérdezni. Az igazságügyi alkalmazottaknál és a bírónál is ugyanaz a fő szempont, hogy tudniillik az illetmények meglehetősen elmaradnak most már az állami szférában alkalmazott illetményektől, vagy legalábbis az illetmények nem követik - mondjuk így: nem követik - az állami szférában beindult életpályadöntéseket, illetve bérfejlesztéseket. *(Dr. Rubovszky György visszatér a terembe.)*

Ami az igazságügyi alkalmazottak illetményét illeti, a kiadvány is arra hívja föl a figyelmet, hogy elvileg - most nevezzük így gyűjtőfogalomként: - az állami tisztviselők illetményéhez van igazítva az igazságügyi alkalmazottak illetménye. Azért mondom, hogy elvileg, mert pont azt fejtegeti ez a kis kiadvány is, hogy értelmezési problémák vannak. Azt szeretném megkérdezni, látja-e ön annak elvi akadályát, hogy egyébként az állami szférában ugyanazt az illetménytáblát vagy ugyanazokat az illetményszabályokat vezessük be, azzal, hogy természetesen az igazságügyi alkalmazottakra bizonyos eltéréseket lehet vagy kell is alkalmazni. Jelen pillanatban eléggé elkülönül egymástól az állami tisztviselők illetményrendszere, előmeneteli rendszere és tulajdonképpen az ebből adódó jövedelmi viszonyai az igazságügyi alkalmazottakétól. De azon túl, hogy itt nyilván vannak jogállami és függetlenségi szempontok, én nem látom annak akadályát, hogy itt valamilyen egységes szabályozásra kerüljön sor. Abban segítsen, hogy van-e olyan - mondom, gyakorlati vagy elvi - oka annak, hogy ne egységesítsük itt a bértáblákat. Mert sokszor az a benyomásom, hogy ha az állami tisztviselőkre vonatkozó illetménytáblát vezetnénk be az igazságügyi alkalmazottakra is, akkor az az igazságügyi alkalmazottaknál béremelést jelentene pillanatnyilag. Amióta az önkormányzati tisztviselők nem együtt mozognak az állami tisztviselőkkel, azóta ez nem teljesen egyértelmű, de azért azt mindenki úgy gondolja, hogy a bírósági dolgozók állami tisztviselők, nem lehet más kategóriába sorolni őket. Ez tehát az egyik része a kérdésemnek.

A másik pedig a bírói illetmény. A magam részéről elég régóta, azt hiszem, különvéleményen vagyok a bírói illetmények tekintetében, mert én azt gondolom, hogy a bírói tevékenység, az igazságszolgáltatási tevékenység is egy munka, amelyet valahogyan értékelni kell. S ahogy minden munkavégzés során van lehetőség arra, hogy a többletmunkát vagy a kiváló munkát értékeljék, erre valamiért az igazságszolgáltatásban nincs fogadókészség, mondjuk így. Én azt megértem, hogy a bírói státuszhoz, tehát a bírói jogálláshoz, az alkotmányos jogálláshoz szükség van minimumszabályokra, tehát szükség van egy olyan illetménytáblára, amely minimálisan megilleti a bírókat. De azt én nem látom be, hogy a teljesítményértékeléssel ne lehetne differenciálni a bírói illetmények között. Tehát a kérdésem arra irányul, hogy én tudom, hogy az OBH már régóta folytat vizsgálatot a bírói teljesítmény értékelhetőségéről, egyáltalán hogy a teljesítmény mennyiben értékelhető, és ez kimutatható-e vagy lefordítható-e az illetményre, tehát illetményben kimutatható-e az, ha egy bíró jobb teljesítményt nyújt vagy kevésbé jó teljesítményt.

A másik broszúra pedig, amivel szeretnék foglalkozni, pontosabban az abban megadott téma a közigazgatási és munkaügyi bíróságok kérdése. Most nem abba a politikai vitába szeretnék belemenni, hogy az Igazságügyi Minisztérium elképzelését

én hogyan értékelem, hanem inkább azt szeretném megkérdezni, hogy elnök asszony hogyan látja, hogy amióta így, ebben a formában a 2012. január 1-jén hatályba lépett bírósági szervezeti törvény létrehozta a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat, milyen teljesítményt nyújtottak, és hogy ezt a teljesítményt kifejezetten a közigazgatási ügyszakban lehet-e mérni, lehet-e vizsgálni. Ennek egy vetületéről a Kúria beszámolója során már beszéltünk, de nyilván a közigazgatási és munkaügyi bíróságok munkájának a nagy része az OBH alá tartozó szervezetekben zajlik. Erről szeretnék tehát bővebben kérdezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a bizottság tagjait, van-e még további kérdés. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor megadom a szót elnök asszonynak.

Dr. Handó Tünde válaszai

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Nagyon szépen köszönöm a kérdéseket. Maximálisan egyetértek elnök úrral és együtt is érzek minden civil szervezettel, és ezt a kérdést a civil szervezeteket illetően annak a megerősítéseként szeretném hasznosítani, hogy nagyon fontos, hogy a bírósági véleményeket figyelembe vegyék. Mert ha 2011-ben, '12-ben odafigyeltek volna arra, hogy mi mit javasolunk a civil szervezeteket illetően, akkor ma nem tartanánk ott, ahol a civil szervezetekkel küszködő tagok tartanak.

Az egyik komoly probléma az, hogy a Ptk.-nak azt a szabályát a civil szervezetekre egy az egyben alkalmazni rendelték, amellyel a gazdasági társaságoknál nagyobb felelősséggel képesek az állampolgárok élni. A civil szervezetek esetében, ahol gyakran jogi képviselő nélkül járnak el, sokkal egyszerűbb elvárásokat kell megfogalmazni vagy mintákat adni. Komoly kihívást jelentett számukra az, hogy már a bejegyző végzéseket az ügyészség felülvizsgálta, és mit csinálnak a jogászok? - jogászoknak. Tehát egy tízfős énekkar egyesületi bejegyzése olyan jogi tudást igényelt, odáig jutottunk, hogy a Kúria, az ítéletábla foglalkozott azzal, hogy hogyan lehetne a legjobban a Ptk.-nak megfelelni. És dömpingszerűen is érkeztek ezek az ügyek. *(Demeter Zoltán kimegy a teremből.)* Azt kell mondjam, hogy amit most előkészített az Igazságügyi Minisztérium, az egy óriási változás; ehhez képest azok a kis módosítások, amelyeket a bírósági szervezet is felvetett, már csak tökéletesíthetik ezt a rendszert. S bár valóban szerepel benne az automatikus bejegyzés, de ha ezen még enyhíteni tudunk, hiszen a bírói odafigyelést mi feltétlenül szükségesnek látjuk, és az egyéb szabályokkal együtt a gyorsabb határidőket is képesek leszünk tartani - hiszen ki fogadna ügyvédet, ha egy jó mintát elektronikusan elérhetővé teszünk? -, így nagyon egyszerűen meg lehet majd alapítani, azt remélem, civil szervezeteket, és a hangsúly inkább a törvényes működésre helyeződik át. Tehát az ügyészség feladata, meg mindannyiunk feladata lesz, hogy ha valami rendellenességet látunk, akkor jelentkezzünk, és nem a bejegyzésnél akadályozzuk meg az egyébként ártalmatlan szervezetek elindítását.

Ami pedig a bírói vagy titkári mulasztásokat illeti, nagyon komoly következményei voltak ennek az elmúlt években is, hiszen egész szervezeteket alakítottunk át, új vezetők kerültek a civil szervezetekkel foglalkozó szervezeti egységek élére. Folyamatos ellenőrzés alatt vannak a határidőket illetően, és ez nem fog változni a jövőben sem. Tehát ha az újságokban nem is látszik, de bizony itt van következménye a nem megfelelő munkavégzésnek.

Ami Staudt képviselő úr kérdését illeti, én magam még nem böngésztem a kúriai oldalakat, hogy kinek mi az előélete. Amit jogszabály előír, azt kell közzétennünk; azon túl ilyenfajta adatokat a bírók hozzájárulásával tehetnénk közzé

egyelőre. El fogunk ezen gondolkodni, hogy milyen mértékben hajlandóak, vagy valóban van-e arra igény, hogy a bírókról tudják azt, hogy melyik középiskolában, mely évfolyamon végeztek az egyetemen; nem jelent-e ez éppen integritási kockázatot, nem azt a célt szolgálja-e inkább, hogy valakit hogyan tudnak megfogni, utolérni, mert azért nagyon sok támadásnak van kitéve a bírósági szervezet. De tekintettel arra, hogy én magam a pályaműveket, amelyek az én kinevezési jogkörömbe tartoznak, minden alkalommal nyilvánossá teszem, ha a felek hozzájárulnak, tőlem nem áll távol az, hogy a lehető legtöbb adat nyilvánossá váljék.

Ami az eredménytelenségi arányokat illeti, itt nincs mértékegység, nincs az meghatározva, hogy hány százalék lehet vagy kell lennie az eredménytelenségnek. Egy feladat van, én ezt tartom az én felelősségemnek, feladatomban: a legjobbak kerüljenek a vezetői pozícióba. Ezek a legjobbak nem biztos, hogy azok, akik a legtöbb szavazatot elnyerik adott esetben, mert egy vezetőnek nemcsak adnia kell és jónak kell lennie, hanem éppen azokat a felelősségre vonásokat kell elindítania, megtennie, amelyekkel nem feltétlenül lesz népszerű. Tehát nem egy egyszerű helyzet a bírósági szervezetben jól felkészült vezetőket találni, mert egészen más a bíró munkája és más a vezető munkája. Egy vezető mindig ki van téve ezeknek a konfliktushelyzeteknek, hogy hogyan lehet a rendet fenntartani a bírósági szervezetben, akár csak azt is, hogy a bírók 8.30-kor kezdjék a tárgyalást, és ha egy bírót figyelmeztetnek azért, ha késlekedik, akkor ne mondja azt, hogy az ő bírói függetlensége sérült.

Ami a zártcélú meghallgatásokat illeti, most elsősorban külföldi tanúk vagy ügyfelek meghallgatásakor, büntetőügyekben használják a bíróságok. De éppen az új Pp., Be. óriásira nyitja a kaput, már a következő évben nagy fejlesztések várhatóak a bírósági szervezetben. Legalább 72 helyen stabil rendszert alakítunk ki, elsősorban a bv-vel való kapcsolat lehetősége érdekében. Reményeim szerint ezek a pilot programok működni fognak, és eléri azt, hogy minden tárgyalóteremben legyen kép- és hangtovábbításra és -felvételre alkalmas készülék; azt gondolom, ez mindannyiunk közös célja.

Ami az elektronikus eljárásokat illeti, egy kicsit ehhez is kapcsolódik: itt további fejlesztésekre lesz szükség, amire később - hogy Vas képviselő úr kérdésére is válaszoljak - vissza fogok majd térni.

A sajtóügyeket illetően köszönöm szépen az érdeklődést. Én is úgy gondolom, hogy el vagyunk maradva. De ha visszatekintek arra, hogy négy évvel ezelőtt mi volt, amikor a törvényszékeknek nem volt saját honlapjuk, amikor nem voltak sajtószóvivők, amikor fel sem tudott volna hívni senkit, hogy vajon mi van abban az ügyben, ahhoz képest óriásit léptünk előre. Egyébként a tárgyalási jegyzékek az ország minden részéről megérkeznek az OBH-hoz, és azok elérhetők a sajtó képviselői részére, tehát az látható a következő időszakra. (*Dr. Staudt Gábor: A teljes jegyzék?*) Valamennyi fontos, a bíróságok szerint érdekes, közérdeklődésre számot tartó ügy megjelenik a honlapon és elérhető. Megjegyzem, ezzel kapcsolatban a NAIH-nak lehetnek észrevételei, hiszen ezeken a tárgyalási jegyzékeken sem feltétlenül használhatjuk, csak a kezdőbetűit az ügyfeleknek, tehát nem biztos, hogy kellően informatívak ezek a tárgyalási jegyzékek. Azt remélem, hogy részben a szabályzat módosítása által, részben pedig a képzések által eljutunk oda, hogy valóban az emberek érdeklődésére számot tartó ügyekről naprakész tájékoztatás kerüljön ki. A közlemények száma, mennyisége már most is azt mutatja, hogy komoly előrelépés történt. Mindennap foglalkozunk vele, jelenleg is itt van a főosztályvezető úr, akinek ez a legfőbb feladata. Remélem, hogy jövőre sokkal jobb eredményekről tudunk beszámolni.

Ami a Fővárosi Ítéltáblát illeti, most van elbírálás alatt az ítéltáblai elnöki pályázat. Az nyilván meghatározó, hogy az első ember ki lesz egy bírósági szervezet

élén, hiszen a kollégiumvezetőknek csapatként kell működniük. Tehát arra, hogy végleges betöltésre kerüljön a kollégiumvezetői hely, még egynéhány hónapot várni kell. Szerencsére továbbra is megbízással, az ön által is kiemelten dicsért Kúriáról érkezett egy tanácselnök hozzánk, a Fővárosi Ítéltáblára, aki kitűnően vezeti ezt a Büntető Kollégiumot. Egyharmaddal csökkent a folyamatban lévő ügyek száma; a hatályon kívül helyezések a törvényszék-ítélőtábla viszonylatában 50 százalékkal csökkentek. Tehát olyan szakmai munka zajlik a Fővárosi Ítéltáblán, az egyéb intézkedésekkel, a többi ítélőtábla besegítésével, hogy a 2017. évben egészen új irányt vehet az ítélőtábla, a Fővárosi Ítéltábla működése. Tehát az ítélőtábla rendben van.

Ami az elektronikus eljárásokat illeti, 2013-ban, amikor az e-perек bevezetésre kerültek, 300 eljárást indítottak elektronikusan. Most a második félévben - és még hiányzik másfél hónap az év végéhez - 53 ezer beadvány érkezett elektronikusan. Tehát működik az e-per; vannak döccenők, de olyan helpdesk rendszert működtetünk, hogy ügyvédek, ügyfelek, bírók 24 órában fordulhatnak kérdéssel hozzánk, és azon vagyunk, hogy ne legyen semmilyen fennakadás, igyekszünk mindenkinek minél előbb visszajelezni.

Nagyon szépen köszönöm az illetményekkel kapcsolatos kérdést. Éppen 2000-ben volt az, az Orbán-kormány idején, amikor azért kapcsolták az igazságügyi alkalmazottak illetményét a köztisztviselők illetményéhez, hogy ezt a fajta egyensúlyt a közszférában megteremtsék, tehát hogy legyen egy egyenlő mérce. Most éppen az állami tisztviselői kar kialakítása, fejlesztése miatt vagyunk bajban, hiszen az a mankó, amely a jogszabályi alapot adta, kiesik az igazságügyi alkalmazottak és az ügyészségi tisztviselők karja alól, s valóban, az állami tisztviselők esetében a miénkhez képest hihetetlen illetményemelés történik, 30-40 százalékos illetményemelés. Persze ennek van egy másik oldala, mert jogállási kérdésekben vagy akár pótlékok, pluszjuttatások körében meg éppen hogy egyfajta redukció van az állami tisztviselőket illetően. Fontos volna, hogy nagyjából hasonló legyen, egyforma szempontok alapján alakuljon a tisztviselők díjazása az állami szférában. Ezzel teljesen egyetérték, és ezen reményeim szerint egyre intenzívebben tudunk dolgozni a minisztérium és az ügyészség közreműködésével. Különösen azért is, mert ma már gondot okoz az, hogy igazságügyi alkalmazottakat találjunk akár Borsodban, akár Heves megyében; volt, hogy egy egész csoport állt fel, hogy a városszéli áruházba menjenek árufeltöltőnek. Ugyhogy ez elfogadhatatlan, hiszen akkor nem lesznek leírva a jegyzőkönyvek, nem lesznek idézve a felek a bírósági tárgyalásokra, tehát az ő szerepük nagyon fontos.

Ami a bírói illetményeket illeti, itt azért van egy kérdés, azon túl, hogy persze a bírókat is fontos lenne valahogy az állami szférában elhelyezni egy értékskálán, hogy kihez is hasonlítsanak. De amit az állami szférában a jutalmazás-büntetéssel nagyobb mértékben meg lehet tenni a teljesítményhez igazodóan, a történelmi hagyományaink miatt is, arra ebben a szervezetben nagyon kell ügyelni, hogy az illetmény előre kiszámítható, átlátható és a szubjektív értékeléstől a lehető legtávolabb álló legyen. Most egy nagyon zárt illetményrendszerben vagyunk benne, ki hány évig teljesített, ki milyen szinten dolgozott, ahhoz képest mérik az illetményét. Nagyon fontos volna - ez a bírói kar véleménye -, ha ez a rendszer megmaradna, és ez egészülhetne ki a bíró tekintetében azzal, hogy valóban a teljesítmény is kerüljön elismerésre. Most ennek a lehetőségnek az alapjait igyekszünk megteremteni, hiszen nálunk is a jó gazdálkodás eredményeként adódik megtakarítás, amit azonban úgy szeretnénk elosztani, hogy előre meghatározott minőségi-mennyiségi célok eléréséhez kapcsolódóan kaphassák meg ezt a bírók vagy akár igazságügyi alkalmazottak. Itt viszont nagyon fontos, hogy az egyenlő esélyeket biztosítsuk. Nyilvánvaló, hogy a követelményeket másképpen kell meghatározni egy túlterhelt bíró esetén, mint annál a bírónál, akinek az országos

átlagnál kevesebb ügye van. Dolgozunk ennek a rendszernek a kialakításán. Az biztos, hogy a jogállam háromlábú széke hamarosan fel fog borulni, ha az igazságszolgáltatás lábát nem húzzuk arra a hosszúságra, nem erősítjük meg annyira, mint a végrehajtó hatalom vagy az Országgyűlés egzisztenciáját.

Ami a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat illeti, nos, 2013-ban egy óriási változás volt, hogy a közigazgatási bírászkodás szervezeti önállóságot is nyert. Az elmúlt három év azt igazolja vissza, nemcsak az igazságügyi eredménytábla miatt Európában, hanem a saját számainkat illetően is, amelyek a beszámolóban, a honlapon is szerepelnek, hogy bizony rendkívüli mértékben csökkent az ügyhátralék mindkét ügyszakban, nőtt az időszerűség mindkét ügyszakban, tehát a hat hónapon, egy éven belül befejezett ügyeknek a száma. S mivel itt léteznek regionális kollégiumok is, nemcsak a szervezetben meglévő szakmai kollégiumok, tehát több megyét átfogó szakmai testületek vannak, olyan kezdeményezések indultak el, amelyeket például a büntetés-végrehajtásban dolgozó bírók is úgy emlegetnek, hogy jaj, de szeretnénk mi is olyat, mint ami a regionális kollégiumokban van, mert náluk működik már videokonferencia; ezt szorgalmazták és egyre többen használják, hiszen több megyében székelnek, ezért így is kapcsolatot kell tartaniuk. Együttműködési megállapodásaik vannak egyetemekkel, rengeteg konferenciát szerveznek, saját intranetes felületük van. Ezt úgy kell elképzelni, mintha egy saját blogrendszerük lenne; minden szakmai kérdést, ítéletet meg tudnak egymással osztani. Hihetetlen az a fajta szakmai élet, ami itt folyik, és ez megmutatkozik egyébként akár az alkotmánybírósági eljárások kezdeményezésében, uniós eljárások kezdeményezésében, mert többnyire ezek a kezdeményezések elfogadásra kerülnek a fórumok által. Tehát van egy komoly és erős szakmaiság a közigazgatási ítélkezésben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt továbbfolytatnánk, visszaadom az elnöklést elnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Engedtessek meg, hogy egy hibámat utólag pótoljam: tisztelettel köszöntöm Vízkelety Mariann államtitkár asszonyt.

Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki értékelésként hozzászólni. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért tettem fel kérdéseket, mert rengeteg mindent, ami áthúzódik éveken keresztül, ha úgy tetszik, már megbeszéltünk elnök asszonnyal akár itt a bizottsági ülés keretein belül is, és sajnos nem sikerült dűlőre jutni, nem értünk egyet a mai napig sem benne. *(Dr. Vitányi István kimegy a teremből.)* Mindazonáltal itt is szeretném azzal kezdeni, hogy azoknak a bírácoknak köszönetet mondok, akik az intaktságot megőrizték, egyébként egy komoly fideszes politikai nyomás ellenére - bármennyire is nem tetszik ez Répássy képviselő úrnak. *(Dr. Répássy Róbert széttárja a kezét.)*

Azt gondolom, pozitívumokat is érdemes mondani, hiszen egy kritika akkor tud jó és tárgyilagos lenni, ha pozitívumokat és negatívumokat egyaránt tartalmaz. A tekintetben az OBH teljesítménye mindenképpen elismerésre méltó, hogy az időszerűség javult. Ezt elnök asszony mindig az elsők közt emeli ki, és rendkívül nagy hangsúlyt fektet erre. Megmondom őszintén - és itt picit a kritika hangja is szól belőlem -, ezt a fajta statisztikai szemléletmódot, amely ennek a jelentőségét

túlértékeli, én nem tudom a magaménak tudni. Én sokkal inkább gondolom azt, hogy a minőségi ítélkezés az, amiről legalább ennyit kellene beszélni, és sokkal kevesebbet arról, hogy az időszerűség hogyan áll, bár kétségkívül a második is egy fontos tényező, csak nem annyira fontos. Például amit elnök asszony mondott - ha jól emlékszem, így fogalmazott -, hogy az ítélkezés minőségére koncentrálhatnak a bírák, megszabadulva a hátraléktól. Én ezt egy alapjában véve rossz mondatnak tartom, mert én azt gondolom, az ítélkezésnek a minősége teljesen független attól, hogy milyen ügylátralek van. Az ítélkezésnek akkor is jó minőségűnek kell lenni, ha sok a hátralék, meg akkor is, ha kevés. Magyarán szólva, egy bíró elsősorban koncentrál az ítéletnek a minőségére, és ehhez képest háttérbe szorítja az időszerűséget. Természetesen, még egyszer mondom, mind a kettőt figyelembe veszi, de hogy a minőség rovására nem mehet ez, az egészen biztos. Vagyis én azt gondolom, egy bíró akkor is erre kell hogy koncentráljon, ha sok a hátralék, meg akkor is, ha kevés. De még egyszer mondom, e tekintetben az OBH nyilván - ezt senki nem kívánja tagadni - eredményeket ért el.

Pozitívnak értékelem az OBH tevékenységét a jogszabályok véleményezése körében is, különösen úgy, hogy sokszor - ahogy elnök asszony is többször kritizálta - néhány nap vagy akár egy-egy óra áll rendelkezésre, hogy ezeket az értékeléseket elvégezzék, és azt látjuk itt az Igazságügyi bizottság ülésén, hogy valóban szakmai alapon bírálják el, illetve véleményezik ezeket a jogszabályokat. Elnök asszony megköszönte a kormánynak, hogy mennyire nyitott e vonatkozásban. Én azért szeretném elnök asszony figyelmébe ajánlani azt is, hogy nemcsak a kormány nyitott, hanem az ellenzék is komolyan veszi az önök javaslatát. Olyannyira, hogy nagyon sokszor külön szavazást kérünk a bizottság ülésén a bírósági javaslatokról, sőt az is előfordult már nemegyszer, hogy saját javaslatunkként terjesztettük elő azokat a bírósági észrevételeket és javaslatokat, amelyeket egyébként a kormánypártok nem kívántak támogatni és megszavazni. Tehát ezt mi feltétlenül pozitívnak értékeljük, és e tekintetben örülnénk, ha ezt az ellenzéki magatartást is értékelné elnök asszony.

Szintén beszélt elnök asszony a technikai újításokról. Persze, a korral fejlődni kell, én ezt, ha úgy tetszik, örömmel nyugtázom, de ugyanakkor természetesnek is tekintem, hogy nem lehet a bíróságokon XIX. századi állapotokat fenntartani. Persze, a modern kor megköveteli, hogy ezeket a fejlesztéseket elvégezzék. Nagyon örülök annak, hogy az OBH ezt megteszi, de hogy úgy mondjam, ez a dolga. *(Dr. Staudt Gábor kimegy a teremből.)*

A közigazgatási bíróságokkal kapcsolatban is abszolút pozitívan értékelem az OBH álláspontját, annál is inkább, mert itt a vita valóban egy konkrét javaslattal kapcsolatban alakult ki, és itt nem nevesítette senki, hogy mi ebben a legfőbb probléma; engedjék meg, hogy ezt én megtegyem. Alapvetően senki nem azt kritizálta vagy kifogásolta, hogy lehet-e helye, mondjuk, egy jogállamban - ami nem Magyarország - a közigazgatási bíróságoknak mint különbíróságoknak. Hanem azt mondtuk, és azt gondolom, ez képezi a kritika gerincét az OBH részéről is, hogy azért az mégsem jó, hogy úgy alakítanak ki közigazgatási bíróságokat, hogy abban túlnyomó többségében nem bírák ítélkezzenek, hanem kívülről jött emberekkel töltenék föl. Ezt tartalmazza az előttünk fekvő javaslat, és ez volt a kritika gerince minden politikai párt vonatkozásában, és ha jól tudom, a szakma részéről is, már aki kritikát fogalmazott meg egyáltalán ezzel kapcsolatban; ezt aposztrofáltuk mi fideszes pártbíróságnak. Nyilván ezzel nem értünk egyet. Ha egy alapjában véve más koncepciót terjesztenek elénk, akkor persze arról beszélhetünk, de így, ebben a formában erről semmiképpen sem.

És itt átvezetek még egy feltételhez, és itt viszont már áttérek a problémákra, kritikákra is. Örök vitatéma, évek óta vitatéma elnök asszony és köztem, hogy

szerencsés vagy nem szerencsés a pályázatoknak, főleg a vezetői pályázatoknak az eredménytelenné nyilvánítása. Ezt is megbeszéltük százszor; nyilván van erre jogszabályi lehetőség, ez nem az OBH elnökétől függ. Az viszont az elnök asszonytól függ, hogy él-e ezzel a lehetőséggel, ugyanis ez nem kötelesség, csak lehetőség, elnök asszony pedig él ezzel a lehetőséggel.

Aztán azt is megbeszéltük többször, illetve beszéltünk róla, és én most is ezt tudom csak ismételni és ajánlani, hogy a vonatkozásban abszolút nyitottak vagyunk, hogy mondjuk, kétharmados támogatást biztosítsunk egy olyan módosító javaslatához, ahol a pályázat kiírásának a módján tudunk változtatni. És ezt államtitkár asszonynak is mondom, hogy ha arról van szó, hogy azért kell eredménytelenné nyilvánítani ezeket a pályázatokat, mert elnök asszony nem tud olyan módon kiírni pályázatot, ami alapján eredményesen tudná elbírálni a szakmai álláspontja szerint, akkor változtassunk a kiírás rendszerén, és ne az elbírálás rendszerét hagyjuk meg így. Ezt most is ajánlom, hogy ebben partnerek lennénk; olyannyira partnerek lennénk ebben, hogy egyébként az igazságügyi tárgykörben mi - ha jól tudom, egyébként a Jobbikkal együtt - ehhez kötjük a támogatásunkat, legyen az közigazgatási bíróság vagy ennél lényegesen kisebb jelentőséggel bíró jogszabályi módosítás. *(Dr. Polt Péter megérkezik az ülésre.)* Magyarán szólva, az, amit egyébként a GRECO-jelentés is élesen bírált, hogy a bírói kinevezések kapcsán az OBH elnökének túlságosan széles jogköre van, és én azt gondolom, a mai rendszerben ez elsősorban, tekintettel arra, hogy az OBT szerepe ebben átalakult szinte a bírósági reformmal egyidejűleg, itt érhető tetten. Ha pedig itt érhető tetten, és ez a nemzetközi és egyébként a hazai bírálatoknak is a középpontjában áll, akkor azt gondolom, érdemes lenne ezen változtatni, főleg úgy, hogy egyébként hajlandóak vagyunk figyelembe venni a kétharmad biztosításakor azt is, ami elnök asszonynak az igénye, hogy úgy tudja akkor ezt a pályázatot kiírni, hogy azt valóban megalapozottan nyerhesse el valaki. Ez tehát egy olyan probléma, amit most is kritikaként vetek fel, mert az OBH-tól - évek óta ezt ajánljuk vagy mondjuk - nem érkezett erre vonatkozó javaslat, így pedig, én azt gondolom, elnök asszonynak ez a gyakorlata mindenképpen kritika tárgyát képezi. *(Dr. Staudt Gábor visszatér a terembe.)*

A másik pedig, amire azt tudom mondani, hogy nem tudok olyan bírót mondani, legalábbis akivel nekem személyes kapcsolatam van, aki ne azt mondaná, hogy egyre jobban növekszik a bírák adminisztratív terhe. S itt főleg a bírósági szakmai vezetőkre gondolok, csoportvezető bíró, kollégiumvezető bíró, s a többi. Nyilvánvalóan egy bírósági elnöknek vagy elnökhelyettesnek rendkívül sok adminisztratív kötelezettsége van, de ez az ítélkező bírókra, és még egyszer mondom, a szakmai vezetőkre is rendkívüli módon hatással van, és azt mondják, hogy teljesen fölösleges és indokolatlan ilyen adminisztratív terhekkal terhelni a bírákat. Ezt én csak tolmácsolni tudom elnök asszonynak mint kritikát. Nyilván a plenáris ülésen erről egy picit bővebben, részletekbe menőbben is tudok és fogok beszélni.

A harmadik a bírósági vezetői kinevezések. Ez persze már egy, hogy mondjam, sikamlósabb terület, de azért azt gondolom, főleg a 2015-ös kinevezések közül egy nagyon is elgondolkodtató. És nagyon kíváncsi vagyok, mi indokolhatja azt, hogy valakit éppen kineveznek határozatlan időtartamra bírónak, összesen hároméves bírói gyakorlata van, és mégis bírósági, egy törvényszéki elnöknek nevezi ki elnök asszony. És itt utalok arra, amit Staudt képviselő úr mondott, hogy nagyon jó lenne az, ha a Kúriához hasonlóan - ott meg tudták oldani, tehát ennek jogszabályi akadálya nyilvánvalóan nincs, mert ha a Kúrián ez a gyakorlat működik, akkor valószínűleg a többi bíróságon is tudna -, hogy igen, önéletrajzok legyenek fent, szakmai életpálya, szakmai életutak megtekinthetők legyenek, főleg bírósági vezetők vonatkozásában. Nem arra kíváncsi senki, elnök asszony, amit ön fölvetett, hogy melyik gimnáziumba

járt vagy melyik általános iskolába. De hogy mondjuk, milyen szakmai életútja van, hogy a bírói szervezetrendszeren belül vagy egyébként az egyetem elvégzése óta, a tudomány világában vagy más jogi pályán milyen karriert futott be és milyen eredményei vannak, én azt gondolom, indokolt, hogy ezek a közvélemény számára tudható és nyitott információk legyenek. Például nagyon kíváncsi lennék, hogy Bagdi Árpád bíró úr, elnök úr mit írna bele szakmai pályafutása gyanánt ebbe az önéletrajzba. Azt én tudom, hogy korábbi tisztségeit tekintve szoros kapcsolatban állt az OBH-val, már ami a munkáját illeti, de azt gondolom, ez önmagában még nem indokolja azt, hogy valaki törvényszéki elnök legyen három év bírói gyakorlat után. Nem tudok ilyet mondani; legfeljebb akkor, ha egyébként más szakmai területen, a tudomány világában, vagy mondjuk, ügyészként, ügyvédként olyan kimagasló karriert futott be, ami indokolja ezt háromévi bírói pályafutás után. De ő az egyetemet végezte el, úgy tudom, és utána rögtön fogalmazó, titkár és bíró lett.

Szóval, ezeket a kinevezéseket, azt gondolom, szintén nem lehet szó nélkül hagyni.

A fizetés vonatkozásában; elnök asszony részben beszélt róla. Én ebben hadd legyek egy picit karcosabb, elnök asszony! Én tudom, hogy a miniszterelnök személyesen utálja, gyűlöli a bírókat. Vannak olyan döntéseik, amire ő neki nincs ráhatása; azt meg, hogy valamire neki nincs ráhatása, nem szokta meg. És ezt nyilván zokon veszi. Önt nagyon sokszor bíraltuk a kinevezése kapcsán, főleg azért, merthogy baráti kapcsolatban áll a miniszterelnök úrral. Legalább próbálja meg elnök asszony ezt itt pozitívrá fordítani és kihasználni, és többet tenni azért, hogy a bírák fizetése emelkedjen! Valóban, azt gondolom, az integritásnak egy nagyon fontos eleme az, hogy egy bíró tisztességesen és jól meg tudjon élni abból a fizetésből, amit keres. Ha ezt nem tudja, akkor sokkal inkább megnő a veszélye a bírói befolyásolásnak. És ezzel most, szeretném mondani, senkit és semmilyen kört nem kívánok gyanúsítani vagy megvádolni, egyszerűen objektíven mondom, hogy ha valaki nagyon rosszul vagy rosszul él a fizetéséből, ott megnő a kockázat. Egyszerűen ez a helyzet.

Az, hogy 13 éve, a Medgyessy-kormány óta nem volt fizetésemelés, és most, azt hiszem, 5 százalékos fizetésemelést ígértek, szerintem önmagában szegény. És ez nem pénzügyi kérdés. Nagyságrendileg 2800 bíró van, ha mondjuk, 100 ezer forinttal megemeljük minden bírónak a fizetését egységesen - ez nyilván nem így menne -, akkor ez a költségvetésnek nagyjából évente kicsit több mint 3 milliárd forintjába kerülne. Szóval, ennyit, azt tudom mondani, Rogán Antal szomszédja hetente megkap valamilyen kommunikációs tanácsadásért! Tehát azt gondolom, ez nem költségvetési kérdés - akarat kérdése a kormány részéről. Akarat kérdése. *(Dr. Répássy Róbert: Rossz hatása van annak, hogy megjöttek a kamerák. - Derültség.)* Nem akarom meghallani a bekiabálásokat; hadd maradjon a vita viszonylag normális mederben, nem úgy, mint az előzőnél.

A másik. Azt szeretném problémaként jelezni még - és ez is régebbi, a 2015. évhez éppúgy kapcsolódik, mint a '14-eshez, meg majd a '16-oshoz -, hogy szerintem az nem jó, hogy titkárok hat-nyolc évig várnak arra, hogy bírói kinevezésük legyen. Tehát itt én úgy hiszem, hogy ha olyan mértékben megsokasodtak a feladatok, hogy ahhoz több bíró kell, akkor megint csak azt mondom, hogy ez nem költségvetési kérdés, nem lehet az. És ebben elnök asszonynak, azt gondolom, kell hogy ráhatása legyen a kormányra, hogy akkor emeljék meg a bírói kar létszámát. Mert én két okból tartom rendkívül veszélyesnek azt a tendenciát, ami most elindult, ami arról szól, hogy titkárok, ha nem is örök életre titkárok, de nagyjából berendezkedünk arra, hogy egy évtizedig titkárok maradnak, és ezt a helyzetet alapul véve, erre alakítjuk rá a jogi környezetet, és egyre inkább kibővítjük a titkárok eljárásának a lehetőségét és körét. Ez két okból problémás. Az egyik az, hogy pótcselekvés: ahelyett, hogy bírókat

neveznék ki és ők ítélnének - egyébként a függetlenségük birtokában, mert szeretném mondani, hogy a titkár nem rendelkezik a bíró függetlenségével, a titkár bírósági alkalmazott; és lehet, hogy nem utasítható az adott döntés meghozatalakor, azonban státuszát tekintve, ami a másik lába a bírói függetlenségnek, egyáltalán nem az. Tehát mint igazságügyi alkalmazott nem tud úgy ítélni, olyan formában és olyan függetlenül, mint egy bíró. *(Dr. Répássy Róbert kimegy a teremből.)* És ha bővítem a titkári eljárások lehetőségét, akkor már-már kezdünk belecsúszni abba, és azt hiszem, volt is egy ilyen, amikor az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek nyilvánította azt, hogy titkár dönthet arról, hogy valakit fogva tartanak vagy nem. Ez megint egy olyan tendencia - és most évekről beszélünk, többek között a 2015-ösről is -, amiben elnök asszonynak szerintem lenne teendője. Nekünk is van; mi ellenzéki képviselőként megfogalmazzuk, hogy ez így nincs jól. De azt gondolom, az ön szava a kormánynál talán többet számít, mint a mienk, úgyhogy én azt gondolom, hogy ha ebben a kérdésben egyetértünk, akkor elnök asszony léphetne.

A másik, amit valójában megfogalmazhattam volna kérdésként, de e miatt az egy miatt nem kívántam kérdést föltenni, és erről is beszéltünk már, de egyre-másra jönnek vissza a jelzések hozzám, hogy bizony ez így van, csak egy áttétellel. Ez pedig az, hogy az OBH-ból kikerülő titkároknak van, mondjuk úgy, kiemelt sanszuk arra, hogy bíróvá váljanak. Nem úgy, hogy az OBH-ból közvetlenül, hanem beiktatnak egy lépcsőt, két-három hónapra valamelyik bíróságra elhelyezik őket titkárnak az OBH-s karrier után, és onnan lesznek bírók. S ilyenformán természetesen nem az mutatható ki, hogy egy OBH-s titkár lett bíró, hanem mondjuk, mit tudom én, egy újpesti bíróságról származó titkár lett bíró, csak éppenséggel másfél évet dolgozott az OBH-ban vagy hármát, és két hónapot az újpesti bíróságon. És ez egy tendencia. Ezt kérdezem is elnök asszonytól, hogy ezt ön látja-e vagy így van-e, mert az én visszajelzéseim sajnos bizony ezek.

Végül, tisztelt elnök asszony, megkaptam egy kiadványt öntől a beszámoló mellé - illetve attól függetlenül, de nagyjából egy időben -, ez a „Bíróság az igazság szolgálatában” című könyv. Nem akarom újra felnyitni ezt a vitát itt, hogy jó volt-e vagy nem volt jó ennek az új szervezetnek a létrehozatala az Országos Igazságszolgáltatási Tanács helyett, de ön hozza föl mindig, újra és újra. Holott én azt gondolom, ez nem az ön feladata, hanem önnek ebben a rendszerben nyilván a legjobb teljesítményt kell nyújtani, de annak megítélése még akkor sem, ha mindenki pontosan tudja, hogy az ön szakmai álláspontja nagyjából mennyire volt meghatározó ennek a bírósági rendszernek a kialakításakor, akkor sem gondolom, hogy helye van egy ilyen kiadványban ezeknek a megjegyzéseknek. Már csak azért sem, mert egyébként tényszerűen szerintem nem így van, ahogy ide le van írva. Az, hogy hatékonyabb lett a munka amiatt, hogy különvált az igazgatási tevékenység, meg mondjuk, a Kúria elnökének a tevékenysége, semmi nem bizonyítja, hogy ez hatékonyabb, vagy hogy ez ettől lett hatékonyabb.

Ugyancsak, azt gondolom, nem igaz az, hogy az OIT működése azért volt problémás, mert az egy testület volt. Nem. Azért volt problémás, mert az OIT állásfoglalásait és az OIT kéréseit a fideszes képviselők nem voltak hajlandóak megszavazni egyetlen esetben sem, nem volt biztosítható a kétharmad. Pontosán tudom, mert akkor tagja voltam ennek a testületnek. Számtalan olyan előterjesztés volt, amit egyébként elnök asszony időszakában bevezettek, és ott már érdekes módon megvolt a szakmai egyetértés az új kormány részéről. Ugyanolyan jól működött volna az OIT rendszerében is, csak éppen akkor nem volt meg a törvény hozzá. Tehát én azt gondolom, hogy amik ide le vannak írva, ráadásul nem is igazán fedik a valóságot.

S legvégül csak egy kisszínesként, tisztelt elnök asszony: én rendkívüli módon híve vagyok annak, hogy a bíróságok kerüljenek közelebb az emberekhez, és e tekintetben alapvetően még nem is kritizálom a „Nyitott bíróság” programot. Helyes az, ha elmennek, mondjuk, középiskolások vagy máshonnan származó emberek a bíróságokra, megnézik, megismerik, hogyan működik, s a többi. (*Dr. Répássy Róbert visszatér a terembe.*) No de azért nyilván elnök asszony is ismeri az „Ovisok az Ajkai Járásbíróságon” című, egyébként a bírósági honlapon megjelent cikket. Szóval, azért ezt is túlzásnak érzem. Tehát hogy a „Nyitott bíróság” program azt támogatja, hogy az ajkai Székhely Óvoda Misi Mókus csoportja tegyen látogatást a bíróságon (*Derültség.*), és ott bírósági témájú kirakójátékok és memóriajátékok izgalmaiba merüljenek bele, és még a büntetés-végrehajtási váróban a rácsok mögé is bemelegedjenek, meg ahogy a cikk írja: egy-két, általuk bűncselekménynek beillő csínytevésről beszéljenek... Hát, szóval, énszerintem nem ez a célja a bíróságnak. És nem akarok viccet csinálni belőle, de nem ez a célja a „Nyitott bíróság” programnak. Azt gondolom, elnök asszony azért azt jól tenné, ha megnézné azt, hogy bizonyos helyeken bizonyos bíróságok azért ezt hogyan értelmezik. Mert nem gondolom, hogy egyébként a büntetés-végrehajtási rácsok mögött helye van az óvodásoknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Amiért szót kértem, az egyrészt az, hogy elmondjam, hogy a Fidesz-frakció támogatja a benyújtandó határozati javaslatot, illetve a plenáris ülésen a határozati javaslat elfogadását.

Azt mindenféleképpen nagyon jónak tartom, amit elnök asszony mondott, hogy az e-perrel kapcsolatban napi 24 órás helpdesk szolgáltatást nyújtanak. Ez mindenképpen sokkal jobb, mint amit a Közjegyzői Kamara a fizetési meghagyásoknál reggel 8-tól fél 5-ig nyújt hasonló jellegű szolgáltatást, és ha az ember annak idején még ügyvédként fél 6-kor jutott oda, hogy valamilyen informatikai probléma merült fel, akkor megvárhatta a következő munkanap reggel 8 óráját.

Eredetileg ezért kértem csak szót, hogy ezt a két dolgot elmondjam, de miután Bárándy képviselőtársam a politikai nyomásgyakorlást felvetette, úgy gondolom, egyébként nem a Fidesz részéről hangzottak el politikai nyomásgyakorlásra utaló jelek, akár a bíróság, ügyészség vagy rendőri szervek felé. Úgyhogy üdvözlöm, hogy Bárándy képviselőtársam is úgy látja, hogy egy politikusnak nem ildomos nyomást gyakorolni az igazságszolgáltatás bármely szervére. Azt javaslom, hogy a saját pártjának és a többi baloldali párt képviselőjének is mondja el ezt az álláspontját, hátha öntől megfogadják ezt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Asszony! Én hadd védjem meg a „Nyitott bíróság” programot, és egy személyes példával hadd illusztráljam. Létezik Budapesten egy olyan hely, egy kis város, ahol a gyerekek mindent kipróbálhatnak - direkt nem mondom a cég nevét, hogy hol működik ez -, és ott van egy rendőrségi fogda, rendes rácsokkal, és imádják a gyerekek, hogy kipróbálhatják ezt a rendőrségi fogdát. A saját gyermekeimen tapasztaltam, hogy jól szórakoztak ezen az egyébként minden gyerek számára kipróbálható fogdán; akár

fideszes szülők gyerekei, akár MSZP-s szülők gyerekei kipróbálhatják *(Derültség.)*, hogy milyen a rendőrségi fogda belülről.

De félretéve a tréfát, tisztelt elnök asszony, én azt gondolom, a „Nyitott bíróság” program az egyik legjobb kezdeményezése az OBH-nak. Azt nyilván meg kell tudni határozni, hogy milyen életkorban van ennek jelentősége, milyen életkorban van kíváncsiság ezekre a témákra. De hogy közelebb vigyék a bíróságok munkáját akár a gyerekekhez, akár érdeklődő felnőttek számára ennek a bemutatása szerintem nagyon fontos. Számos állami intézmény megtehetné; volt néhány évvel ezelőtt egy „Nyitott minisztériumok” program, akkor, ha nem is óvodások, de mindenesetre egyetemisták megtapasztalhatták, hogy hogyan működnek a minisztériumok. Szerintem az OBH-nak ez egy helyes kezdeményezése.

Tisztelt Elnök Asszony! A magam részéről azért támogatom az OBH beszámolóját, mert az a cél, hogy a bírósági igazgatás alapvetően szolgálja azt a törvényhozói szándékot, hogy a bíróságok hatékonyabban tudjanak működni, és ennek a hatékonyságnak az egyik előfeltétele a hatékony igazgatás, ezt az OBH maximálisan megvalósította. Természetesen, mint ahogy minden igazgatásban vannak konfliktusok, nem mindenki szereti egyébként, ha munkára ösztökélik, természetesen nyilván a bírói szervezetben is van ellenállás az igazgatással szemben. Ezt én természetesnek veszem. Éppen ezért egyébként nagyon fontosnak tartom a bírói illetmények rendezését; ahogyan elmondtam, a magam részéről az lenne egy támogatható irány, hogy az a magasabb teljesítményhez és a magasabb elvárásokhoz igazodjon, hiszen az igazgatási vezető fokozottabb elvárásokat támaszt. Amit igazán érzi a bírói szervezetből, és egyébként Bárándy képviselő úr is utalt erre példákkal, az az, hogy ők azt érzik, hogy velük szemben folyamatos elvárásokat fogalmaznak meg a teljesítményük növelése, tehát a teljesítményük fokozása szempontjából. Nyilván egy fokozott elváráshoz, fokozott teljesítményhez fokozott bérezésre is szükség van, különben felborul az elvárásoknak és a díjazásnak az összhangja.

Tisztelt Elnök Úr! Természetesen már bejelentette Vas Imre képviselő úr, hogy támogatja a frakciónk az OBH beszámolóját, de szerintem tartalmi okokból sincs szégyenkeznivalója az OBH-nak, hanem inkább büszke lehet a tevékenységére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Határozathozatal bizottsági határozati javaslat benyújtásáról

Ugyanúgy, mint a Kúria elnökének beszámolójával kapcsolatosan, ugyanazt az eljárást kell követnünk, magyarul egy határozati javaslatot kell előterjeszteni, amelyet kiküldtünk a meghívóval. A határozati javaslat a következő: az Országgyűlés az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2015. évi beszámolóját elfogadja.

Aki ennek a határozati javaslatnak az előterjesztését támogatja, kérem, szíveskedjen szavazni! *(Szavazás.)* Ez 6 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság a beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslatot elfogadta.

Nagyon szépen köszönjük az elnök asszonynak a megjelenést és a munkáját. Köszönöm szépen. *(Dr. Handó Tünde és munkatársai távoznak az ülésről. - Budai Gyula kimegy a teremből.)*

a) Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló (B/11709. szám)

(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)

b) Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló

**elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2)
bekezdése alapján)**

Tisztelt Bizottság! Soron következik a legfőbb ügyész úr meghallgatása. Tisztelettel köszöntöm Polt Péter urat, a legfőbb ügyészt; kérem, szíveskedjen helyet foglalni. Elnézést az idő előrehaladottságáért, én nem így terveztem, de így sikerült.

Tisztelettel, megadom a szót Polt Péter úrnak. Tessék, parancsoljon!

Dr. Polt Péter szóbeli kiegészítése

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy az ügyészség 2015. évi tevékenységéről az írásban benyújtott beszámoló mellett szóbeli kiegészítéssel élhetek. Igyekszem rövid lenni, azt feltételezve, hogy az írásbeli beszámolót áttanulmányozták a tisztelt bizottsági tagok. Ettől függetlenül egy kerek képet igyekszem nyújtani az ügyészség elmúlt évi tevékenységéről.

Az ügyészség az Alaptörvény alapján az állam büntetőjogi igényének kizárólagos érvényesítője, és emellett ellátja azokat a feladatokat, amelyeket törvény még rábíz. Ennek megfelelően fő profilja a büntetőügyek területén van, és emellett közjogi tevékenységet is végez.

Nagyon röviden az ügyészség tavalyi büntetőjogi tevékenységéről. Amivel kezdeni kell, az a bűnözés alakulása, két ok miatt: egyrészt, mert meggyőződésünk szerint a bűnözés alakulásában szerepe van az ügyészség elmúlt időszakbeli tevékenységének; másrészt pedig ezeknek a statisztikai adatoknak a tükrében kell a további tevékenységet megszervezni és ellátni.

Az az örömteli fejlemény van, hogy immár évek óta csökkenő tendenciát mutat a bűncselekmények száma, ez 2015-ben is így volt. Jelentősen, csaknem 15 százalékkal csökkent a regisztrált bűncselekmények száma, és ez együtt járt a regisztrált elkövetők számának a csökkenésével is. A bűncselekményszám-csökkenés csaknem valamennyi fontos bűncselekmény-kategóriánál tetten érhető. Az átlagot meghaladó arányban csökkent a lopások száma, a pénzhamisítások száma, az okirattal kapcsolatos bűncselekmények száma, szerzői jogi vagy szerzői joghoz kapcsolódó bűncselekmények száma, és hadd emeljem ki az emberölések számát; ez az ország biztonsági helyzetét tekintve rendkívül öröndetes fejlemény. A közlekedési bűncselekmények száma gyakorlatilag stagnál. Van olyan terület is, ahol sajnálatos módon emelkedtek a bűncselekményszámok, ez azonban külső körülménynek megfelelően történt így; így a tömeges migráció következtében az embercsempészás közel a duplájára emelkedett a 2014. évihez képest. Ez egy sajnálatos és komoly fejlemény. *(Dr. Apáti István visszatér a terembe.)*

Ugyancsak növekedés irányába mutat a gazdasági bűncselekmények száma. Azt kell hogy mondjam, ezen a területen jelentős szervezettség is kimutatható; ezek a bűncselekmények nemcsak volumenüknél és számarányuknál fogva veszélyesek, hanem azért is, mert szervezett körülmények között követik el őket, ami egyrészt megnehezíti a felderítést, másrészt pedig igen jelentős kárt tudnak okozni az állami és a magántulajdonban is. Ebben a tekintetben most rögtön kell mondanom, hogy ugyancsak kedvezőtlen fejlemény, hogy az ilyen típusú bűncselekményeknél megnövekedett a határon átnyúló bűncselekmények száma is. E tekintetben igyekszünk mi is azonnali lépéseket tenni, erre figyelemmel is megnöveltük az elmúlt időszakban a más államokkal együtt alakított közös nyomozócsoportok számát; ezek egyébként igen sikeresen működnek.

Az ügyészség nem csak vádtevékenységet lát el és nem csak a nyomozást felügyeli más nyomozó szervek tekintetében, hanem saját maga is nyomoz, vagy úgy,

hogy a törvény kizárólagos hatáskört biztosít számára a nyomozások folytatására, vagy úgy, hogy a nyomozást saját hatáskörbe vonja. A kizárólagos hatáskört az erre a célra létrehozott ügyészségi nyomozó szervek végzik, így alapvetően a Központi Nyomozó Főügyészség és területi szervei, illetve a megyei főügyészségek mellett szervezett járási és nyomozó ügyészségek. A csökkenő tendencia ezen a területen is megmutatkozik, az elmúlt évben mintegy 25 százalékkal kevesebb feljelentés érkezett ezekhez az ügyészségi nyomozó szervekhez, és ennek következtében mintegy 10 százalékkal kevesebb nyomozás elrendelésére került sor.

Ugyanez a helyzet kiemelten a Központi Nyomozó Főügyészség tekintetében is. 2015-ben a Központi Nyomozó Főügyészségnél, amely a legkomolyabb ügyek nyomozását végzi, 1397 nyomozás elrendelésére került sor; egyébként az ügyészségi nyomozó szervek tavaly 6308 ügyet fejeztek be. Lényegesen kisebb számban, kisebb mértékben, mint a bűncselekmények száma, de csökkent 2015-ben az elintézésre váró ügyek száma is. 2015-ben majdnem 410 ezer, nyomozó hatóságtól érkezett határozatot vizsgáltunk meg; ezeknek túlnyomó többsége, több mint 96 százaléka helyes és törvényes volt. Ugyanakkor a bűncselekmények egy részének fokozódó veszélyességét jelzi, hogy alig csökkent az ügyészi fokozott felügyelet száma, ez mindössze 5,4 százalékos csökkenést jelentett a tárgyidőszakhoz, tehát 2014-hez képest.

Az ügyész egyik legfontosabb feladata a közvádlói döntés, illetve a vádemelés. Ezen a területen még csekélyebb a csökkenés: 2015-ben 116 439 ügyben kellett a vádemelésről dönteni, az ügyek mintegy felében került sor vádemelésre, 13 532 ügyben pedig nyomozás megszüntetésére. E tekintetben nagyon fontos a büntetőeljárás egyszerűsítésének és gyorsításának a kérdése. E jogintézmények alkalmazására igen gyakran került sor 2015-ben is. Több mint 4500 ügyben közvetítői eljárást rendelt el az ügyész, illetve utalt ilyen eljárásra. Ez azt jelenti, hogy egyre nagyobb figyelmet fordítunk a sértetti, illetve áldozati érdekekre, s emellett, amennyire lehet, élünk a bírósági út elkerülésének további lehetőségeivel, így például a nyomozásnak megrovással történő megszüntetésével, illetve a vádemelés részbeni mellőzésével és elhalasztásával; ahol a feltételek megvannak, ezek az eszközök igen hatékonyak, és jóval gyorsabbak, mint a bírósági út. 2015-ben 10 százalékkal nőtt a vádemelések körében a tárgyalás mellőzésére tett indítványaink száma; bíróság elé állításra a vádemelések 19 százalékában került sor.

Azt gondolom, a tavalyi év egyik kiemelt feladata volt a bűncselekmény útján szerzett javak elvonása, ami a sértetti igények biztosítása mellett azt is szolgálja, hogy a bűnös úton szerzett vagyont felhalmozzák, és abból, azon a vagyoni alapon újabb bűncselekményeknek az elkövetését finanszírozzák. Ez leginkább hangsúlyos módon a pénzmosás visszaszorításában és a vagyonvisszaszerzésben öltött testet a múlt évben. E területek fontossága egyébként abban is megmutatkozik, hogy két átfogó vizsgálatot is folytattunk ezen a téren 2015-ben, és az ott szerzett tapasztalatokat belső szabályozók útján hasznosítottuk az ügyészi szervezetben.

A regisztrált bűncselekmények száma csökkenésének hatása a büntetőbíróság előtti tevékenységben is jelentkezik, tehát nem csak a vádemelésben. 2015-ben a megvádolt személyek számának megfelelő arányban csökkent a bírósági jogerős határozattal befejezett ügyek száma is.

A bírósági tárgyaláson való részvétel továbbra is nagy terhet jelent az ügyésznek, annak ellenére, hogy 2015-ben a járási szinten csökkentek az ügyész tárgyalási feladatai, a másodfokú eljárásban viszont a korábbi helyzet nem változott; és nem jelentéktelen azon ügyek aránya, ahol a kötelező ügyészi részvételt nem igénylő nyilvános ülésen az ügyész személyesen képviselte álláspontját. Ez is egyfajta irány, amelyet az összбűnözési csökkenés nyomán mi kijelöltünk, hogy az ügyész az

esetleg felszabaduló időt és energiát a munkavégzés színvonalának emelésére fordítsa. Ennek az egyik lehetséges útja az ilyen részvétel.

Mérsékeltten, de csökkent a bíróság elé állítás keretében jogerősen elítélt vádlottak száma. A jogerősen elítélt vádlottaknak majdnem 14 százalékát ítélte el a bíróság ebben a gyorsított eljárási formában. Egyébként az ügyész által ilyen formában történő intézkedés 95 százalékos eredményességet mutat.

A bíróság elé állítással szemben növekedett a tárgyalás mellőzésével felelősségre vontak száma. Ez tendenciát jelent, 2014-ben is ugyanezt tapasztaltuk. A két intézmény, úgy tűnik, kiegészíti egymást, és nagyjából a kettő belső arányának a változásával, de hasonló számarányban képviselteti magát az összes ügy tekintetében.

A büntetéssel, intézkedéssel sújtottak számának lényeges csökkenése mellett ezek aránya alig változott. A büntetések továbbra is mintegy 80 százalékát teszik ki az összes döntésnek, a többi az intézkedés. Egy dolgot hadd jegyezzek meg, hogy emelkedett az életfogytig tartó szabadságvesztéssel sújtottak száma. Csökkent a közérdekű munka büntetések száma és nőtt a pénzbüntetések aránya.

Szeretném hangsúlyosan felhívni a bizottság figyelmét is arra, hogy a bíróságok büntetékiszabási gyakorlata immár hosszú évek átlagában - néhány eseti kivételtől eltekintve - enyhének tekinthető. Ennek befolyásolására az ügyésznek egyetlen eszköze van: a büntetés súlyosítása iránt bejelentett fellebbezés. Itt az ügyészi fellebbezések száma emelkedett a tárgyévben, viszont csökkent ezek eredményessége; tehát itt változatlanul úgy látjuk, hogy tovább kell minden eszközzel küzdeni azért, hogy az általunk megfelelőnek vélt szankciók kiszabására kerüljön sor.

A váderedményesség változatlanul kedvező, 2014-ben ez 96,6 százalék volt, 2015-ben már 97,3 százalék.

Néhány szó a büntetőjogon kívüli ügyészi tevékenységről, itt elsősorban a közérdekvédelmi szakterületről. Itt meg kell jegyezni azt, hogy az ügyész konkrét döntést, ügydöntő döntést nem hozhat, az ügyész számára a bírósághoz fordulás joga van biztosítva. A közérdekvédelmi szakterületen valamelyest csökkent a beérkezett ügyek száma, nem olyan mértékben, mint a büntető ügyszakban. A civil szervezetekkel kapcsolatos ez az ügyszámcsökkenés. Érdekes módon viszont az intézkedések száma az ügyérkezés tendenciájával ellentétesen alakult: több intézkedést fogantatosítottunk, mint a korábbi évben. *(Budai Gyula visszatér a terembe.)*

Van néhány kiemelt terület, ezek közül hadd jegyezzem meg a termőföld tulajdonjogával összefüggő közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzését. Itt számos felhívás benyújtására került sor, ahol eredményesen is jártunk el.

Kiemelkedő a büntető szakággal történő együttműködés; ennek konkrét eredményei vannak, például a környezet- és természetvédelem területén. Az általános szerződési feltételeket is vizsgálja az ügyészség ebben a szakágban. Itt indítottunk pereket is az elmúlt évben, amikor itt tapasztaltunk valamilyen visszásságot.

A megbízhatósági vizsgálatokra külön ki kell térnem, mert ez a korrupcióval összefüggő terület. 2015-ben 26 százalékkal több megbízhatósági vizsgálatra került sor, ennyit hagyott jóvá az ügyészi szervezet; ezt sikeresnek látjuk, és ezt a tendenciát folytatni kívánjuk a jövőben is.

A büntetés-végrehajtás törvényességi felügyeletével kapcsolatban azt kell elmondani, hogy a joganyag az elmúlt évben jelentős mértékben megváltozott, megújult, hiszen új bv-kódexünk van, ez új legfőbb ügyészi utasítás megalkotását is eredményezte. A bv-szakterületen jelentős az aktivitás, van feladatnövekedés 2014-hez képest: több mint 20 százalékkal több panasz, illetve kérelem érkezett 2015-ben erre a szakterületre. S itt is meg kell említenem, hogy érzékelhető feladatnövekedést

jelentett az illegális migrációval összefüggésben fogva tartott személyekkel kapcsolatos vizsgálat.

Néhány szó a legfőbb ügyészhez telepített jogkörökről. Itt most hadd ne térjek ki az Országgyűléssel való kapcsolattartásra, az itt ülők ezt jól tudják; ez igen intenzív mind az azonnali, mind az írásbeli kérdések tekintetében.

A legfőbb ügyész Kúria előtti tevékenysége ugyancsak intenzív. A jogorvoslat iránti kérelmek száma 111 volt tavaly, ez 2014-ben még csak 77, és jogorvoslati indítvány benyújtására 26 esetben került sor, 2014-ben mindössze 9 esetben. A Kúria az általa elbírált jogorvoslati indítványok közül minden esetben helyt adott az indítványnak, tehát itt 100 százalékos az eredményesség.

Nagyon fontos a jogegységi eljárás. Ez büntető szakágban 4 alkalommal történt meg, az egyéb szakágakban pedig 8 alkalommal kellett a legfőbb ügyésznek nyilatkoznia ilyen indítványra.

A nemzetközi tevékenységgel kapcsolatban hadd mondjam, hogy rendkívül intenzív a nemzetközi jelenlétünk, elsősorban az Európai Unióban, illetve az Európa Tanács keretében, ahol én személyesen is tagja vagyok bizottságnak és munkacsoportnak. Ezen túlmenően a visegrádi együttműködést kell megemlítenem, az utóbbi években ez is rendkívül intenzívvé vált, és közös kezdeményezéseink is vannak. Ugyanakkor nagyon jó kapcsolatokat építettünk ki Kínával, Vietnámmal és más országokkal is, ahol korábban kevésbé voltunk jelen; most úgy tűnik, sikerült itt egy szorosabb kapcsolat. A nyugat-európai viszonylat pedig már eddig is stabil is kiváló volt.

Néhány szó a személyügyi helyzetről. Az engedélyezett álláshelyek száma valamicskét csökkent 2015-ben, és ennek megfelelően a betöltött ügyészi létszám is csökkent, betöltetlen létszámunk ugyancsak csökkent. Összességében 8,2 százalékos létszámhiányunk van, amelyet azonban át tudtunk hidalni 2015-ben. Nagyon fontos az ügyészségi alkalmazottak képzése, továbbképzése. Erre van egy ügyészségi oktatási központ, amely, úgy érzem, igen jól működik, és együttműködik nemzetközi szinten is más ügyészségekkel, például az előbb említett keleti viszonylatban.

Folyamatosan szélesítjük az informatikai támogatás területeit az ügyészségi informatikával kapcsolatban. Meg kell említeni, hogy táv- és adatátviteli hálózatot működtetünk, és 2015-ben az ügyészeknek már több mint fele rendelkezett biztonságos aláíró eszközzel. Kiemelem az Országos Bírósági Hivatallal folytatott informatikai együttműködést. 2015-ben a vádiratok elektronikus küldése mellett megindult az elektronikus kapcsolattartás a civil szervezetek bírósági nyilvántartásával összefüggésben. Ezzel megteremtettük a polgári perrendtartás új szabályainak megfelelő adatáramlás informatikai bázisát is.

A működés gazdasági feltételeiről annyit tudok most így röviden mondani, hogy a 2015-ben rendelkezésre álló forrás szerkezete alig változott. A forrás kismértékben növekedett. Az alapvető itt a költségvetési támogatás; saját bevétele az ügyészségnek elhanyagolható. A kiadások pedig alapvetően személyi juttatásokra fordítódnak, a kisebb rész a dologi kiadás. Ettől függetlenül a tavalyi évben is sikerült néhány ügyészségi székházat felújítani, illetve új épületet emelni. Úgy gondoljuk, ezt a tendenciát folytatni kell.

Köszönöm szépen, elnök úr, röviden ennyit kívántam mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Először itt is a kérdésekre kerül sor. Kérdezem a bizottságot. Répássy képviselő úrnak adok szót.

Kérdések

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Urak! A legfőbb ügyész úr a szóbeli kiegészítésében érintette a korrupciós ügyeket, a korrupció elleni küzdelemben az ügyészség szerepét, és a beszámoló is tartalmaz erre vonatkozóan adatokat. Azt kérem, a legfőbb ügyész úr kicsit részletesebben mutassa be azt, hogy a korrupciós ügyekben pontosan milyen ügyészi szervezetek járnak el, van-e valamilyen speciális szakmai utasítás, szakmai protokoll ezekben az ügyekben. Nagyon beszédes adat, azt írja a beszámoló 11. oldalán, hogy a Központi Nyomozó Főügyészséghez összesen 3733 feljelentés érkezett, és a feljelentések alapján 1397, tehát közel 1400 nyomozás elrendelésére került sor. Itt kifejezetten azt írja a szöveg, hogy ez mind a Központi Nyomozó Főügyészséghez érkezett, de én fontosnak tartom azt rögzíteni, hogy összesen hány korrupciós ügyben folytat nyomozást az ügyészség vagy folytatott az előző évben nyomozást. Lehet, hogy ez az összes, nem tudom, hogy ez az 1400 beletartozik-e ebbe. Hozzáteszem, ez is óriási szám, hogy 1400 nyomozás volt folyamatban 2015-ben.

Azért kérdezem mindezt, legfőbb ügyész úr, mert itt az Országgyűlésben, különösen az Igazságügyi bizottságban rendre fölmerülnek olyan ellenzéki kezdeményezések, amelyek román mintára korrupcióellenes ügyészség létrehozását javasolják. Én mindig ismertetem ilyenkor, legalábbis a magam tudása szerint a kezdeményezőkkel, hogy az ügyészség szervezetén belül a korrupciós ügyek szervezetileg is külön kezelést kapnak, tehát egy külön szervezeti egységben folytatja ezeket a vizsgálatokat. Tehát igaz, hogy nem az ügyészségtől független szervezet - ez külön alkotmányjogi problémákat vetne föl -, de az ügyészségen belül speciális szervezet foglalkozik a korrupciós ügyekkel. Tehát mind a szervezeti-intézményi megoldásokra kíváncsi lennék, mind pedig, ahogy mondtam, a szakmai protokollra, hogy vannak-e olyan legfőbb ügyészi utasítások vagy akár alacsonyabb szintű utasítások, amelyek a korrupciós ügyekben az eljárásokat speciális szabályok közé szorítják. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottságot, van-e még kérdés. Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Néhány kérdést szeretnék föltenni, majd a vélemények körében fejteném ki ezt kicsit hosszabban.

Legfőbb ügyész úr említette a 34. oldalon a megbízhatósági vizsgálatokat, hogy gyakorlatilag 1199 esetben került sor ennek a jóváhagyására, lefolytatására. Én itt nem találtam meg az anyagban, hogy ez hány alkalommal vezetett büntetőeljárás megindításához; nem tudom, erre most tudnak-e válaszolni itt az ülésen. Nagyon fontos dolog, jó, hogy ez magas számban elrendelésre került - a rendőrség, NAV, büntetés-végrehajtási intézményrendszer és a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal állományával van ez kapcsolatban -, de szeretnénk tudni, hogy ez hány esetben jutott el büntetőeljárásig, aztán a vádemelésig.

Répássy képviselőtársunk a Központi Nyomozó Főügyészség adatait már ismertette; több mint 3700 beérkezett feljelentésről van szó, utána pedig 1397 nyomozás elrendeléséről. Mi indokolja, hogy a feljelentéseknek alig több mint egyharmadában került sor a nyomozás elrendelésére? Ezek szerint akkor nagyon sok olyan feljelentés érkezik, közel kétharmada a feljelentéseknek, amelyek egy nyomozás elrendelésére sem alkalmasak, vagy esetleg más az indok?

Ezenkívül azt szeretném még megkérdezni, mert számomra ez nem volt egyértelmű, hogy a közel 400 nyomozásból hány vádemelés történt. Mert az is fontos dolog, hogy hány esetben jut valóban bíróság elé az ügy.

Kicsit könnyedebb kérdés, de megmondom őszintén, engem érdekel ez is. A legfőbb ügyész úr a nemzetközi kapcsolatokat is említette. A 47. oldalon szerepel, hogy a kínai partnerrel kötöttek a budapesti látogatása idején egy öt évre szóló együttműködési megállapodást, amelyben kifejezték kölcsönös akaratukat szakmai kapcsolataik elmélyítésére. Erről lehet-e valamit tudni? Illetőleg szeretném megkérdezni, hogy hasonló kapcsolatépítés kicsit demokratikusabb országokkal is történik-e. Mert fontos a kínai példa, de megmondom őszintén, számomra megnyugtatóbb lenne, ha főleg nyugat-európai országokkal próbálnánk az ügyészi munkát szorosabbra fogni, illetve a szakmai dolgok átvételét. Ezzel kapcsolatosan várnám még a legfőbb ügyész úr válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Elsősorban szeretném megköszönni azt, hogy nagyon gyorsan válaszolt arra a kérdésemre, amit feltettem a parlamentben, írásban is, nem csak szóban. Az pontosan arról szólt, hogy az Országos Roma Önkormányzatnál vizsgálják a pénzköltéseket, és örülök neki, hogy ezt meg is válaszolták. De ehhez kapcsolódóan lenne még kérdésem, hogy most hol tart ez az ügy. Nem szeretnék egy ügyre fókuszálni, mégis azt mondom, azért fontos ez, mert a társadalmat nagyon érdekli, hogy valóban történtek-e olyan bűncselekmények az Országos Roma Önkormányzat körül, amelyek sajtóvisszhangot kaptak. Annak érdekében szeretném ezt megkérdezni, mert meg kell nyugtatni a lakosságot, hogy nem minden roma szervezet azt a tevékenységet végzi, amit a híradásokban lehet hallani. Tehát ennek van társadalmi hatása, hogy mi fog történni, mert ha nincs bűncselekmény, akkor azt is tudomására kell hozni a lakosságnak, viszont ha történt olyan bűncselekmény, ami elmarasztalást hozhat, akkor azt is jó lenne tudni. Ez azért fontos, még egyszer kiemelném, mert a társadalmi hatása nagyon nagy. Ismerjük a magyarországi helyzetet, látjuk azt, hogy a magyarországi romák megítélése amúgy is nagyon gyenge lábakon áll, és ez az ügy még jobban gyengíti a magyarországi romák megítélését. Tehát azt gondolom, ebben a politikának is van dolga, de van a hatóságoknak is feladata, hogy ebben mennyire hatékonyan dolgoznak és próbálják ezt a kérdést kezelni. Tehát nem Farkas Flóriánról van szó, szeretném hangsúlyozni, hanem egy társadalmi kérdésről, ami izgatja a társadalmat, hogy ebben a kérdésben mi a helyzet.

A 34. oldalon található a civil szervezetekkel kapcsolatosan egy leírás. Lehet látni, hogy elég sok perindítás történt 2015-ben. Le is írták, hogy elvileg a civil szervezetek megszűnésének az elsődleges oka, hogy nem működtek. Láttak-e mást e mögött, hogy valami más oka van-e? Mert én is érzékelem, hogy a civil szervezeteknek elég nagy probléma az, hogy nem tudnak működési forrásokhoz jutni, és a civil kurázsik is kezd kiveszni a civil szervezetekből. De azt látom, hogy nagyon sokszor saját hibájukon kívül is kerülnek olyan helyzetbe, hogy nem tudják azokat a feladatokat megoldani, amely célokat maguk elé tűztek. Ezért kérdezem, hogy mit látnak ezen belül, azon kívül még, hogy a célokat nem tudják megvalósítani.

A harmadik és utolsó kérdésem pedig: minden évben visszatér az uzsorázás. Ebben is látunk itt különböző számokat, hogy hogyan alakultak, viszont szeretném, ha szóban is kapnék választ arra, hogy most mi a helyzet; '15-ben láthatóan gyengült ez a kérdés. Nagyon sokszor felmerült, hogy Kelet- és Észak-Magyarországon, Dél-

Baranyában egyre jobban lehetett látni, hogy ez a tendencia kezd-e megszűnni, vagy továbbra is lehet látni ennek a bűncselekménynek a nyomait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés van-e? Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): A kérdésem kapcsolódik az előző témához, de azt hittem, hogy valaki más is megkérdezni; mivel nem, akkor én megkérdezem. Az OLAF-fal való együttműködés szintén jelentős a korrupció elleni küzdelemben. Milyen formában történik az OLAF működése Magyarországon? Hogyan viszonyulnak hozzá az ügyési szervek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót a legfőbb ügyész úrnak. Nem tudom, egy konkrét ügyben lehet-e anélkül válaszolni, hogy esetleg a nyomozás érdekeit sérti vagy sem (*Dr. Staudt Gábor: Ezt majd ő eldönti.*), de hát ez a legfőbb ügyész úr mérlegelése.

Dr. Polt Péter válaszai

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen olyan válaszokat adhatok csak, ami nem sérti a nyomozás érdekeit, és ez így fog most is történni. Szeretnék időrendben válaszolni, ahogy föltették képviselő urak a kérdéseiket, visszafelé haladva.

Répássy képviselő úr az OLAF-együttműködés kérdését vetette fel. Kiváló az együttműködés az OLAF-fal. Ez folyamatos koordinációs értekezletek formájában is megnyilvánul. Két nappal ezelőtt volt az utolsó ilyen koordinációs értekeztetés. Egyebek iránt legfelső szintű egyeztetés is van. Ebben az évben, az év elején volt nálam Giovanni Kessler úr, az OLAF főigazgatója, és már ki van tűzve a következő találkozóink időpontja: 2017. január vége, február eleje. Az OLAF-fal az együttműködés információcserében, kölcsönös tájékoztatásban nyilvánul meg, ugyanakkor az OLAF segíti a nyomozásokat minden esetben a rendelkezésre álló bizonyítékok átadásával, ugyanakkor mi is értesítjük az OLAF-ot azokról az eljárásokról, amelyek érintik az Európai Unió pénzügyi érdekeit. Azt tudom mondani, hogy az elmúlt évek viszonylatában körülbelül 14-16 ügy volt az, amelyet az OLAF közvetített felénk. Ezekben az ügyekben minden esetben, tehát ahol az OLAF büntetőeljárás megindítását javasolta, kivétel nélkül minden esetben el lett rendelve a büntetőeljárás. S körülbelül, az európai sztenderdnek megfelelően, olyan 50 százalékosra tehető a befejezési arány vádemelés és nyomozásmegszüntetés között. Ezzel az OLAF elégedett; ezzel a felső harmadban vagyunk egyébként az uniós együttműködés tekintetében. Tehát ezzel, úgy gondolom, semmi gond nincs. Az én legjobb tudomásom szerint az OLAF is ugyanilyen elégedett a magyar ügyészséggel való együttműködéssel.

A korrupciós ügyek kapcsán valóban kihegyeztük a beszámolót a Központi Nyomozó Főügyészség tekintetében, azért, mert a Központi Nyomozó Főügyészség vizsgálja a súlyosabb korrupciós ügyeket. Képviselő úr rákérdezett az összes ügyészségi nyomozó hatóság által folytatott ügyre a tavalyi évben. Ez, valamennyi ügyet összeszámolva, tehát nem csak a Központi Nyomozó Főügyészség és területi szervei, hanem a más nyomozó ügyészségek által lefolytatott ügyek tekintetében is 761 ügyet jelent. Egyebek iránt, hogy lássuk, mi a trend, azt szeretném elmondani, hogy 2006-2010 között összesen 2818 ügyben került sor eljárásra, míg 2011-2015 között 6702 ügyben, tehát szemmel látható a változás. És ez nem annak tudható be, hogy most több korrupciós cselekmény van, hanem ez a felderítés eredményessége; úgy gondolom, ez valóban sikeresebb felderítést és eljárást mutat.

Komoly szervezeti változtatások történtek ennek érdekében. 2011-ben került sor a Központi Nyomozó Főügyészségen egy korrupció elleni ügyek osztályának a felállítására, ahol különös, speciális képzésben is részesülnek most már az elmúlt időszakban az ott szolgálatot teljesítő ügyészek. Azt is el tudom mondani, hogy tovább folytatjuk ezt a szervezeti változtatást: 2016. január 1-jétől működik a Legfőbb Ügyészségen a kiemelt korrupciós és szervezett bűnözés elleni ügyek főosztálya, kifejezetten azzal a profillal, hogy a súlyos korrupciós ügyekben megfelelően tudjunk felderíteni, eljárni és vádat emelni, vádat képviselni. Ennek a főosztálynak a működése reményeink szerint pozitív hatással fog járni erre a jelenségre, és úgy vélem, az első eredmények már láthatók is.

Ezzel választ is tudok adni képviselő úrnak arra a felvetésére, hogy vajon szükség van-e korrupció elleni külön ügyészségre. Én azt gondolom, hogy a magyar szervezeti keretek erre lehetőséget adnak. Amennyire én látom, és meglehetősen nagy rálátásom van az európai modellre, Magyarországon minden feltétel adott a korrupció elleni hatékony és sikeres küzdelemre. Különösen így lesz majd ez a büntetőeljárás törvény tervezett szakaszainak életbe lépése után, ahol a leplezett eszközök felhasználásáról lesz egy új szabályozás, ha minden igaz. Mindenesetre a szervezeti keretek, a képzési adottságok megvannak; a nemzetközi együttműködés ugyanúgy megvan. Szeretném azt jelezni, hogy e tekintetben igen nagy az elismertségünk nemzetközi vonatkozásban is, és komoly korrupciós ügyekben Magyarország kezdeményező volt közös nyomozó csoportok tekintetében, és sikeresek is vagyunk, tehát határon átnyúló korrupciós ügyekben is. Úgy vélem, Magyarország nemhogy egyszerűen nincs lemaradva ebben a tekintetben, hanem esetenként és elismerten példát is mutat más országok részére. Ha valamit kihagytam, majd képviselő úr rá fog mutatni.

Staudt képviselő úr kérdezett a megbízhatósági vizsgálatokkal kapcsolatban. Valóban, a megbízhatósági vizsgálatok ténye, illetve száma az egyik oldal, a másik pedig az elindított büntetőeljárások száma. Az NVSZ tavaly 26 ilyen büntetőeljárást kezdeményezett, ezek eredményéről még nem tudok beszámolni. Nekünk az a határozott véleményünk és meglátásunk, hogy ez egy jó eszköz, megfelelő eszköz. A jogalkotó talán azt is meggondolhatja, hogy kiterjeszti a megbízhatósági vizsgálatot az állami szektor más területeire is.

A korrupciós feljelentések száma valóban eltér az elrendelt nyomozások, illetve a vádemelések számától. Jól érzékelté képviselő úr a rendelkezésre álló adatokból, hogy olyan egyharmad-egyharmad-egyharmad ez az arány. Ennek egyetlen oka van: az, hogy más a vádemelési bizonyosság, más a bűncselekmény gyanújának a bizonyossága, és más a személy ellen szóló megalapozott gyanú bizonyossága. Ezek eltérnek egymástól, és nyilvánvalóan, ahogy haladunk a vádemelés felé, egyre több kell. Ezeket a bűncselekményeket nagyon nehéz bizonyítani, és ezért is van szükség megítélésem szerint arra, hogy a leplezett eszközök tekintetében továbblépjünk, mert ezek a leginkább alkalmas bizonyítékokat szolgáltatathatják ezekben az ügyekben. Én azt gondolom, hogy előreléptünk, ezt mutatja az esetszám növekedése, de korántsem mondhatom azt, hogy elégedettek lehetünk. További erőfeszítéseket fogunk tenni a hatékonyság növelése érdekében.

Ami a kínai kapcsolatot illeti, természetesen ezt nem lehet összehasonlítani az európai uniós kapcsolatokkal, hiszen ott egy teljesen más rendszer működik. Ott valamennyi ügyészség uniós ügyészség, ahol működik a kölcsönös elismerés elve és a kölcsönös bizalom elve, az uniós alapszerződésnek megfelelően; a Eurojust keretében teljesen harmonikus és nagyon mély az együttműködés. A kínai viszonylatban erről nyilván nem lehet szó, viszont azt nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy jelentős számú kínai állampolgár él Magyarországon, akik vagy elkövetői, vagy

sértettjei lehetnek bűncselekményeknek; ez elő is fordul. Ebben az esetben a szoros együttműködés szükségszerű ahhoz, hogy hatékony felderítés és hatékony vádemelés, vádképviselő történjen. Többek között erről szól az együttműködés. Olyan extrém esetekről is be lehet számolni, mint például annak a kínai állampolgárnak az esete, aki megölt egy magyar állampolgárt, majd utána Kínába távozott. Az együttműködési megállapodások alapján sikerült vele szemben úgy eljárni, hogy a kínai fél le fogja folytatni a nyomozást vele szemben, és megfelelő ítéletet fog hozni. De hogy más konkrét eredmények is vannak: megállapodtunk a kínai legfőbb ügyésséggel abban, hogy közösen fogunk szervezni Európa-Ázsia korrupciós konferenciát, ahol a befektetési pénzeszközök korrump felhasználásával kapcsolatban kicseréljük a tapasztalatainkat, ezzel is erősítve az ilyen típusú bűncselekmények elleni együttműködés eredményességét. Azt gondolom, erre szükség van, fontos dolog, és amikor a világ ennyire összezsugorodott, elengedhetetlen is.

Teleki képviselő úr: valóban folyamatban van az ORÖ ellen a nyomozás. Ahogy elnök úr is mondta, nyilván konkrétumokat erről nem lehet most még elárulni. Az viszont elárulható, hogy a nyomozás 2016 decemberéig van meghosszabbítva, tehát nagyon közel vagyunk ahhoz, hogy áttekintsük az ügyet, és ahhoz, hogy dönteni lehessen, hogy hogyan tovább. A bűncselekmény megalapozott gyanúja változatlanul fennáll. Amikor ehhez a fordulóponthoz érünk, akkor az ügyészség tájékoztatni fogja a nyilvánosságot, értelemszerűen.

Ami a civil szervezeteket illeti, érdemes megnézni valóban, hogy mik vezetnek a megszüntetéshez. Hozzá kell tennem, hogy az ügyészség itt formai szerepet játszik, tehát tartalmi okokat nem vizsgálhat. Ezek a formai okok alapvetően a következők lehetnek: vagy a beszámoló hiánya, tehát nem adtak le beszámolót, erről a bíróság értesíti az ügyészséget; vagy alapszabálysértő a működés, erről több forrásból szerezhethet tudomást az ügyészség; illetve ha civil szervezetnél a képviselő-választás törvénysértő volt, ami még nagyon jellemző fellépési ok. Azt viszont mi nem tudjuk vizsgálni, nem is vizsgálhatjuk törvényi felhatalmazás hiányában, hogy mennyiben játszik közre a pénzalapoknak, az anyagi támogatásnak a hiánya e civil szervezetek működésének befejezésében.

Ami az uzsora-bűncselekményeket illeti, ez egy fontos bűncselekmény-kategória, amire nagy figyelmet fordítottunk az elmúlt években. Nem állítom azt, mert ilyet nem is állíthatnék, hogy a látens bűnözésben továbbra is nincs jelen az uzsora-bűncselekmény, azt azonban eredménynek könyvelem el, hogy 2015-ben ilyen bűncselekmény miatt nem került sor büntetőeljárásra, az előző években 35 ilyen volt. Nagyon remélem azt, hogy valóban egy csökkenő tendenciáról van szó, és azt is, hogy ha mégis ez a jelenség tartósan fennmarad, akkor a büntetőügyekben eljáró hatóságok hatékonyan tudnak fellépni vele szemben.

Köszönöm szépen, ennyi volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úr kért szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Urak! Azt gondolom, nem árulok el titkot, ha azt mondom az első mondataimmal, hogy nagyjából ugyanaz az álláspontunk az ügyészség 2015-ös beszámolójáról, mint a korábbi évek beszámolóiról. Éppen ezért tudok viszonylag rövid lenni. *(Demeter Zoltán közbeszólására:)* Igen, Demeter képviselő úr, tudom, hogy siet, de azért végezze el ön is a munkáját! Legalább ülje végig, ha már hozzá sosem szól!

ELNÖK: Képviselő úr, ne személyeskedjünk!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Azt gondolom, nem lehet egységesen és úgy beszélni erről a beszámolóról, ahogy ezt legfőbb ügyész úr tette; nem lehet egységesen beszélni az ügyészi szervezetről. Van egy része, amiről én azt gondolom, hogy óriási halmaz: az ebben a halmazban helyet foglaló - ha úgy tetszik, persze átvitt értelemben mondom - ügyészek tisztességesen végzik a törvényben meghatározott feladataikat. Azok a számok, amelyekről legfőbb ügyész úr beszámolt hosszan, ezek valóban az ő munkájukat dicsérik; köszönet érte.

Van azonban egy másik része, egy rendkívül kis halmaza az ügyészi társadalomnak, amely egészen más megítélés alá esik. És itt szeretnék nagyon egyenes lenni: én azt gondolom, hogy az ügyészi felső vezetés és néhány bizalmasa a felső vezetésnek egy ma regnáló XXI. századi diktatúrának nem is a kiszolgálója, hanem a pillére. Évek óta tendencia az - és ezért mondom, hogy elég utalni a korábbi beszámolókra -, hogy ellenzékiekkel szemben koncepciók perekben büntetőeljárásokat folytatnak az ügyészség indítványára, és se szeri, se száma azóta a felmentő ítéleteknek ezekben az ügyekben. 2015-re is esett vagy kettő ilyen, de már 2016-ban is látjuk azt, hogy azt hiszem, szintén kettő jogerősen így fejeződött be.

A másik pillére ennek a működési módszernek az, hogy a maffiamódszerekkel folytatott állami korrupciót viszont az ügyészség elősegíti. Azzal, hogy nem tesz semmit. Azzal, hogy esély nincs arra, hogy kormánypárti prominensekkel szemben, mondjuk, eljárást indítsanak. Esély nincs például arra, hogy Rogán Antal ingatlanpanamáiból valami kézzelfogható eredmény is legyen - mármint nem az őáltala eltett pénzre gondolok, hanem a büntetőeljárás sikerére.

Aztán egész egyszerűen cinikus és felháborító érvekkel gyakorlatilag negligálják a nyomozást, mondjuk, a Nemzeti Választási Iroda ügyében történt eseményekkel kapcsolatban. Olyan érveket hallunk és olvasunk, tisztelt legfőbb ügyész úr, öntől is és a kollégáitól is vissza, hogy nem tudják még azonosítani vagy nem tudják azonosítani azokat, hogy kik követték el az ott kifogásolt cselekményeket.

ELNÖK: Képviselő úr, maradjunk a 2015-ös esztendőnél, mert a beszámolás tárgya a 2015. év! *(Budai Gyula: Ez 2016-os ügy!)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Ja, hogy ez a legnagyobb problémájuk! Rendben van! Akkor nézzünk más ügyet! Van elég, képviselőtársaim, tehát nem... *(Budai Gyula: Ezt tavaly is elmondtad! És jövőre is el fogod!)* El. Merthogy így működik a Legfőbb Ügyészség! Valóban elmondom, képviselőtársam - Budai Gyula alelnök úrnak címezem ezt -, valóban elmondom; akkor nem fogom elmondani, amikor majd az ügyészség működésében változást észlelek. De most még ez nem így van.

Nem tudom, ezt sem követtem vissza, Kubatov Gábor elveszett levele - az is '15-ös? Vagy '16-os? De az biztos, hogy az eljárás '15-ös. Úgyhogy arról talán, azt gondolom, lehet például beszélni. Ott egyszerűen elfogadhatatlan az, mindenki számára nyilvánvaló és tudott, hogy ez a levél van, hogy ezt a levelet megírták; ezt a levelet Kubatov Gábor eljuttatta a hatósághoz, és hogy, hogy nem, mivel a Fidesznek kellemetlen, eltűnik. Kaptam én választ a legfőbb ügyész úrtól, de megint csak röviden azt mondom, hogy messze nem volt kielégítő az a válasz.

De beszélhetünk akár a Voldemort-ügyről, Mengyi Roland ügyéről, ahol a NAV - és ez 2015-ös esemény, hogy megint valaki jó szándékkal ne szóljon közbe, hogy ez nem a tárgya ennek a vitának -, a NAV tehát azt állítja, hogy felsőbb utasításra maradt el a tettenérése a fideszes képviselőnek. Vajon vizsgáldtak ebben az ügyben, legfőbb

ügyész úr, hogy mi lehetett ez a felsőbb utasítás, hogy hogyan történt ez? Voltak ebben eljárási cselekmények? Akkor kérték ki a fideszes képviselő mentelmi jogát - és ez aztán az egyetlen olyan momentum, amit az önök javára lehet írni, hogy legalább kikérték -, amikor egyszerűen tarthatatlan volt már a helyzet.

De ugyanígy lehetne beszélni, azt gondolom, Matolcsy György ügyeiről is. Ez is 2015-ös, és 2016-ra nyúlik át. Ez is. Amikor sorra kiderül, és tudomásom szerint feljelentések is voltak az ügyben, hogy saját rokonait részesítette jegybanki pénzekben; hogy a szeretőjét alkalmazza a Magyar Nemzeti Bankban, és juttat neki 600 ezer forintot, mondjuk, India-kutatásra... *(Dr. Répássy Róbert: Az melyik bűncselekmény?)* Melyik bűncselekmény, képviselő úr?! Megmondom önnek! Valószínűleg egy jogaoktató 600 ezer forintért havonta nem fog India-kutatást végezni! Jó lenne, ha a Legfőbb Ügyészség vagy egyáltalán az arra hivatott ügyészi szervezet megvizsgálná! Ugyanis, tudja, képviselő úr, ilyen, úgynevezett kamu megbízások miatt, 2 millió forintos, mármint összességében 2 millió forintos megbízás miatt bilincsben vittek el, négy járóautó, egy nőt a gyerekei mellől éjjel! *(Dr. Répássy Róbert: Berkecz Máriára gondolsz?)* Csak azért, mert az egyébként egy szocialista ügy volt. És megjegyzem, legjobb tudomásom szerint felmentéssel végződött. Tudja? Ez ilyen bűncselekmény, Répássy képviselő úr! Pontosan ilyen bűncselekmény! Meg kéne nézni, hogy az a jogaoktató vajon milyen munkát végez 600 ezer forintért India-kutatás címen! De én azt gondolom, hogy amikor egy jegybankelnök a rokonoknak, haveroknak juttatja a jegybanki és az alapítványi pénzeket, akkor ott legalábbis az ügyészségnek van mit tennie. És még feljelentés is volt. Vagy hogy éppen ennek a szeretőnek az anyukája könyvel, azt hiszem, négy vagy öt jegybanki alapítványnál. Tudja, például a hivatali visszaélés - ez is egy bűncselekmény. Ezt is lehet az adott esetben itt alkalmazni.

Csak az a helyzet, hogy azt látjuk, hogy a Transparency International szerint - nem a magyart, a nemzetközit mondom -, ami a világ egyik legátfogóbb korrupciós ranglistája, 2015-ben három hellyel csúszott vissza Magyarország. *(Dr. Apáti István: Csak?)* Azt gondolom, ez egy sokatmondó szám. *(Dr. Répássy Róbert: Még jó, hogy ti olyan tiszták voltatok!)*

Aztán azt írja szintén a Transparency, hogy „Magyarországon a korrupció központosított formája épült ki és vált rendszerszerűvé. A kormány következmények nélkül használja arra a hatalmát, hogy illetéktelen előnyökhöz juttassa a holdudvarába tartozó üzleti csoportokat.” A korrupcióellenes szervezet vezetői szerint „A magyarországi korrupció fontos eleme a közpénzek magánpénzzé alakítása jogi eszközökkel. Csak a hatalomnak kedves oligarchák személye változik, a gazdagodásuk forrása azonban nem; a haveri kapitalizmus Magyarországon továbbra is részben a magyar és az európai adófizetők pénzéből, a polgárok kárára épül.”

Tisztelt Képviselőtársaim! És akkor hol van ennek az ellenpontja? Hol vannak azok a korrupciós eljárások, ahol a mai kormánynak a tagjait vagy a mai döntéshozókat vonják felelősségre ezért? Mert én nem nagyon látom ezeket az eljárásokat! Még mindig azon lovagolnak, évek óta, hogy egyébként korábban voltak-e szocialista visszaélések és korrupciós botrányok. Amelyekben, mondom még egyszer, sorra születtek a felmentő ítéletek. De az, hogy egy igazi fideszes prominenssel szemben megindult volna egy büntetőeljárás, amikor egyébként ez a klíma, és köztudottan, nemcsak hogy a felmérések alapján, de nagyjából ez a véleménye az átlag magyar polgárnak, hogy Magyarország így működik, maffiamódszerekkel, erre az ügyészségnek nincs lépése. Azt gondolom, és ezért állítható, hogy már csak nem is kiszolgálója, hanem pillére ennek a XXI. századi diktatúrának, ennek a maffiaállamnak az ügyészség.

Éppen ezért, mivel semmi nem változott az elmúlt időszakban az ügyészség tevékenységét illetően, ezért természetesen nem fogjuk tudni elfogadni ezt a beszámolót sem, és képviselőtársaim vélhetően majd a plenáris vitában, nem tudom, de valószínűleg fognak más példákat is hozni, ami miatt ezt nem tesszük meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr, Helyettes Urak! Igen, főleg a korrupciós témával folytatnám én is, de előtte kiemelnék egy-két egyéb pontot.

Felvettem már azt, hogy a feljelentések és az elrendelt nyomozások, illetve a vádemelések között sok esetben túl nagy eltérést látok, ami még egy magánszemély feljelentése esetén magyarázható lenne, de amikor különböző állami szervek, erre hivatott szervek tesznek feljelentést, ebben az esetben kevésbé tartom megalapozottnak; vagy ha megalapozott, akkor a magyar jogszabályokkal komoly gondok vannak. Legfőbb ügyész úrnak a tudomására hoztam azt, hogy csak a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnál, és nem is hosszú időt, gyakorlatilag egy kétéves periódust vizsgálva 66 olyan ügyben született feljelentés, amit a nyomozó hatóságok visszadobtak, és ebből a hűtlen kezelés tényállás esetében 48 milliárd forintról beszélünk. Tehát arról van szó, hogy ha az ügyészség és a nyomozó hatóságok jól végzik a feladatukat, akkor a magyar jogszabályokkal lehet gond, akkor viszont a magyar jogszabályokat kellett volna megváltoztatni. Erre egyébként sem az ügyészségen belülről, sem a kormányzati körökön belülről, mit ad isten, nem érkezett válasz. Tehát szerintem az mindenképpen elgondolkodtató, és egyébként a 66 ügyből, ahogy mondtam 31 hűtlen kezeléssel kapcsolatos ügy volt, több mint 48 milliárd forint közpénzről beszélünk, ami ebben az esetben felderíthető módon eltűnt, de felelőst nem találtak a bűnüldöző szervek. Lehet, hogy ez Budai Gyulának nem egy fontos dolog; 50 milliárd forintnak a nyoma szerintem egy fontos téma, és fel kell hozni. *(Budai Gyula: Ne haragudj, de én hogy jövök a képbe?!)* Úgy, hogy...

ELNÖK: Az a kérésem, hogy azt a képviselőt hallgassuk meg, aki szót kért és kapott!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: ...Budai képviselőtársam ezt nem hallgatja meg. Ez egy szakmai felvetés... *(Budai Gyula: És honnan tudod, hogy nem hallgattam?)* Bocsanat, akkor lehet, hogy nem nekem szólt a nagy sóhajtás... *(Budai Gyula: Nem vagy normális! Komolyan mondom!)*

ELNÖK: Alelnök úr, az a kérésem, hogy ne vitatkozzanak...

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Rendben van.

ELNÖK: ...hanem hallgassák Staudt Gábor alelnök urat!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Jól van, tehát folytatnám a hozzászólást. Ha ilyen módon működnek a magyar jogszabályok, és nem lehet ezeket a... *(Dr. Apáti István Budai Gyula közbeszólására: Én nem szórakozom!)* Elnök úr, kérem, Budai Gyulát intse rendre! Köszönöm, folytatnám, mert fontos témákról beszélünk.

Szóval, akkor tisztázni kellene, hogy a jogszabályokkal vagy a nyomozati munkával van-e probléma. És egyébként ami miatt én sokszor elbizonytalanodom abban, hogy hol is lehet a probléma, hogy bizonyos esetekben nyilván az a szegmens is felmerül, amit Bárándy Gergely mondott, hogy adott esetben a nyomozásnak valami politikai gátja lehet, de sok esetben azt látjuk, hogy amikor ez nem lenne indokolt, akkor sem folynak le ezek a nyomozások, hiszen bizony a szocialista érában láthattunk olyan cselekményeket, amelyekkel kapcsolatban az elszámoltatásnak meg kellett volna történnie, és sokszor még egy Kehi-feljelentésre sem került sor, akár mondjuk, szocialista kormányzatok által elkövetett bűnök kapcsán vagy a nyomozás lefolytatására, vagy a vádemelésre. Tehát én egy kettősséget érzek, egy politikai akarathoz a hiányát vagy a közbehatását, és sokszor, ha tetszik, ha nem, azt gondolom, hogy a jogszabályok elégtelensége, illetőleg a korrupciós ügyekben való nem kellő felkészültség a nyomozó hatóságok részéről is szerepet játszhat abban, hogy nem haladunk előre, csak a közpénzek folynak el minél nagyobb körben. Egyébként hozzáteszem, hogy a legfőbb ügyész úr a nekem küldött válaszában is utalt arra, hogy nagyon nehéz, illetve ez önmagában szerepel a beszámolóban is, hogy ezekben az ügyekben nagyon nehéz a bizonyítás, a jogszabályok ezt sok esetben nehezzé teszik. De azt kell mondjam, hogy egy ilyen jogszabály-módosításhoz mi mindenképpen partnerként hozzá tudnánk járulni.

Azt is mondhatnám, hogy ha már szó volt a megbízhatósági vizsgálatról, ezeknek a megbízhatósági vizsgálatoknak a legmagasabb szintig el kellene érniük, akár minisztereknek a szintjéig is, hogyha ez megvalósítható lenne. Ha ebben a rendszerben nem megvalósítható, akkor lehet, hogy kellene egy olyan korrupcióellenes ügyészség, amelyik ezt megteszi. Egyébként hozzáteszem, hogy egy régi kritikánk az ügyészség jelenlegi rendszerével kapcsolatosan mint rendszer, hogy túlságosan erősen érvényesül a parancsuralmi hierarchikus berendezkedés. Tehát kvázi elvonják vagy elvonhatják egy tárgyaló ügyésztől vagy egy nyomozó ügyésztől a jogot, és nem az, aki mondjuk, egy bírósági eljárásban vagy egy nyomozásban végigkísérte az ügy érdemeit, nem ő fog dönteni adott esetben, hogy mi legyen az ügy sorsa, hanem neki végre kell hajtani a vezető ügyészek utasítását. Például ez volt a fagyállós borosgazda ügyében is; nem szeretnék belemenni, erről már beszéltünk. De adott esetben egy olyan ügyészi függetlenséget várnánk el, hogy a tárgyaló ügyészeknek vagy nyomozó ügyészeknek is nagyobb legyen a függetlensége, mert amit Répássy Róbert kérdezett, hogy ha létrehoznak ugyan a szervezetrendszeren belül egy korrupcióellenes harccal foglalkozó részleget, de ha ők nem tudják kellő entitásként és kellő függetlenségben végezni a tevékenységüket, akkor nem sokat tettünk. Tehát én nem mondom azt, hogy elméletben ne lehetne az ügyészség szervezetén belül, de akkor el kellene hagyni bizonyos esetekben, vagy külön kellene választani ezt a szigorú hierarchiális utasításadási jogot, hiszen hiába van meg egy nyomozás eredménye, ha mondjuk, fölülről egy másik ukáz jön; teljesen mindegy, hogy miért, lehet, hogy egy szakmai tévedésből vagy nem kellőképpen való áttekintésből - hogy a legnaivabb verziónál maradjak -, de az akkor is károkat okoz.

Régi szolás, hogy a pénz útját kell követni. A magyar emberek - és ezt '90 után minden kormánynak meg lehetne célozni - azt nézik, hogy a közpénz folyamatosan tűnik el, és erre nemzetközi kimutatások is vannak, hogy milyen mértékben; most már a magyar államadósság háromszorosánál tartunk, ami bizonyíthatóan eltűnt, vagy legalább ennyi eltűnt. És a felelősöket meg nem sikerül megtalálni. Az embereket kevésbé érdekli, hogy ez a rendőrség, ügyészség, bíróságok, politika, parlament - kinek a felelőssége. Ők azt látják, hogy a közpénzek folynak el, és az ország vezetői úgy en bloc képtelenek ezt meggátolni. Az ügyészségnek annyiban nagyobb a szerepe, amikor ezek a kérdések feljönnek, igenis, az ügyészség szerepét

azért kell magasabbra tennünk, hiszen mindig az kerül előtérbe, hogy ugye feljelentést kell tenni, és akkor az ügyészség lefolytatja az eljárást. Tehát tulajdonképpen egy ellenzéki képviselőnek, egy állampolgárnak, de akár még egy Köztársasági Elnöki Hivatalnak sincs más lehetősége, nyilván megteszi a feljelentését. És ha utána valami miatt az nem kerül vádemelési szakba - nyilván ott már a bíróság fog erről dönteni -, akkor tulajdonképpen nem nagyon tud mit tenni. Tehát nagyon nagy felelősség hárul az ügyészségre, hogy megtaláljuk, hogy ezek a pénzek hova is folynak el.

Úgyhogy mindenki tudja nagyjából, mi is kifejtettük többször a véleményünket, hogy miről is van szó. Azt szeretnénk, ha ez a helyzet változna. Ha ehhez jogszabályi változtatásokra van szükség, akkor kérem legfőbb ügyész urat, hogy nyújtsa be, terjessze be. A parlamentet, parlamenti képviselőket arra kérem, hogy vitassuk meg, lépünk előre, valami történjen. De azt kell mondjam, hogy ez az állapot pártoktól függetlenül fenntarthatatlan, és az emberek azt szeretnék, hogy ezek a pénzcsoportok valóban elzárásra kerüljenek. Emiatt nem tudjuk támogatni a beszámolót, de bízunk benne, hogy jövőre vagy legkésőbb 2018-ban valami változás tud elkövetkezni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. A Fidesz-frakció teljesen másként látja az ügyészség működését (*Dr. Apáti István: Ez természetes.*), mint amit az MSZP és a Jobbik itt kifejtett. Úgyhogy a Fidesz-frakció támogatja a határozati javaslat benyújtását, illetve annak az Országgyűlés általi elfogadását. Itt alapvetően két dolgot emelnék ki.

Az ellenzék törvényjavaslatok formájában és itt is előjött a korrupcióellenes ügyészséggel. Én nem szeretnék olyan országban sem élni (*Dr. Staudt Gábor: Ahol elkapják a korrupct...*), ahol a korrupcióellenes ügyészség azzal van elfoglalva, hogy melyik magyar nemzetiségű politikai vezetőt hogyan, milyen mondvacsinált eszközökkel tud bíróság elé állítani, ellenük nyomozást indítani. És olyan országban sem szeretnék élni, ahol a korrupcióellenes ügyészség megbízott vezetőjét néhány száz millió forintnak megfelelő euróval meg dollárral fogják el. (*Dr. Staudt Gábor: De elkapják!*) Úgyhogy szerintem a magyar rendszer jól működik.

Azt pedig Bárándy képviselőtársamnak mondom, hogy az ügyészségnek szerintem, az én felfogásom meg az egyetemen tanultak szerint nem a sajtóhírekben leírt dolgokkal kell foglalkozni, hanem ha van bűncselekmény gyanúja, akkor meg kell indítani a nyomozást, ha nincs bűncselekmény gyanúja, akkor meg nem indíthatja meg a nyomozást. (*Dr. Bárándy Gergely: Ebben egyetértünk.*) Én értem, hogy a sajtó sok mindent leír, de szerintem akármilyen szintű ügyésznek ebből ki kell szűrni a büntetőjogilag releváns tényeket és a büntetőjog szempontjából nem releváns tényeket, és aszerint kell eldönteni, hogy egyáltalán a cselekmény bűncselekmény lehet-e, van-e bármi lehetősége ennek. (*Dr. Bárándy Gergely: Jól beszélsz! Lásd nokiás doboz!*) És én értem képviselőtársam frusztráltságát, de az ügyészség döntését szerintem ezekben az ügyekben akkor is el kell fogadni, ha egyetértünk azzal a döntéssel, és akkor is egyébként, ha adott esetben nem értünk egyet a döntéssel.

És nem biztos, hogy különösen egy bizottsági ülést ilyen stílusban kellene lefolytatnunk, hogy a legfőbb ügyészen azt számonkérni, hogy mert ön biztos, hogy politikai döntéseket hoz. Én meg vagyok győződve róla, hogy a legfőbb ügyész is és a kollégái is szakmai döntést hoznak minden ügyben. (*Dr. Bárándy Gergely: Még te is mosolyogsz ezen, Imre!*) Még akkor is, ha esetleg éppen nem adnak igazat, mondjuk, egy adott beadványnak vagy akár az én beadványomnak is vagy más beadványának.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Ha egy kicsit elgondolkozunk azon a leegyszerűsítő világképen, amit Bárándy Gergely előadott, mely szerint ha az ügyészség szocialista politikusokat állít bíróság elé, akkor diktatúra van, ha pedig fideszeseket állítana bíróság elé, akkor demokrácia lenne - tehát körülbelül ez lenne az ő elvárása.

Az kétségtelen, és szerintem az ügyészségnek kizárólag szakmai alapon - kizárólag szakmai alapon - elemeznie kell, hogy az egyébként imponáló váderedményességi mutatók mellett, nem azt mondom, hogy politikusok, hanem inkább azt mondanám, hogy olyan bűncselekmények esetében, amelyeket hivatalos személyek követnek el, miért nem sikerül ezekben az ügyekben az ügyészi vádat megvédeni a bíróság előtt. Kizárólag szakmai alapon. Egyébként a Kúria elnökének beszámolója kapcsán is felidéztem azt a problémát, hogy a közvélemény nem tud mit kezdeni azzal, hogy súlyosnak látszó bűncselekmények ügyében első fokon súlyos ítéletek születnek és elmarasztaló ítéletek, másodfokon meg felmentő ítéletek, sőt bűncselekmény hiányában való felmentések születnek. Ha most én is azt a leegyszerűsítő világképet használnám, amit Bárándy képviselő úr használt, akkor azt mondanám, hogy valami baj van, mert vagy a bíróságon van a baj, vagy az ügyészségen van a baj. Bárándy azt állítja, hogy az ügyészségen van a baj, és megdicsérte a bíróságokat, hogy a jogállam utolsó bástyája - mondta. *(Derültség.)* De azt azért tegyük hozzá, hogy ez nem független attól, hogy szocialista politikusokat mentett föl a bíróság.

Na most, ha ezen a, mondom, leegyszerűsítő világképen túljutunk, kellene egy kicsit gondolkodni azon, hogy mit csinált rosszul az ügyészség, meg mit csinált rosszul a bíróság ezekben az ügyekben. Mert valami nem kerek ebben a történetben. *(Budai Gyula kimegy a teremből.)* Én nem tételezem föl az ügyészségről, hogy önmagát égetve, sorozatban vinné oda a bíróság elé a nem bizonyított és bizonyítékokkal nem alátámasztott vádat. Mert miért is? Ha nagyon egyszerűen nézzük, akkor nem jobb az ügyészségnek kevesebb ügyben megvédeni a vádat, mintsem hogy több ügyben ilyen kudarcokat szenvedjen? Tehát nem világos, számomra nem világos ez az egész eljárás vagy nem világos ez az eredmény.

Most nem azt kérem a legfőbb ügyész úrtól, hogy itt nyilvánosan mondja el a véleményét a bíróságokról, mert az nyilván nem lenne... Mondjuk, érdekes nyilatkozatok hangzottak el a 2015. évben a fővárosi főügyésztől, aki meglehetősen kemény szavakkal bírálta a bíróságot hasonló szituációban; mondom, nem kívánom a legfőbb ügyész úrtól, hogy ezt megismételje. De szerintem ezeket az ügyeket valamilyen szempontból elemezni kell. Szakmai szempontból, hangsúlyozom.

S akkor most már inkább Bárándy képviselő úrnak meg a bizottság tagjainak szánom azt a mondatomat, hogy az a világkép, amelyet most itt Bárándy kifejtett, hogy diktatúra van és mindenki korrump, ezt most aktuálisan én Donald Trumptól hallottam leginkább, aki egyébként 60 millió választót győzött meg arról, hogy ki kell söpörni a Fehér Ház összes korrump politikusát, mert az, amit Obama, Clinton és a többiek műveltek, az egy nagy korrump gépezet. Nem mondom, hogy az Egyesült Államokban süket fülekre talált ez az érvelés; úgy látszik, hogy eléggé fogékonyak voltak erre... *(Dr. Staudt Gábor: Ez is a beszámolóhoz tartozik?)*

ELNÖK: Képviselő úr, maradjunk a tárgynál, nagyon kérem, jó? *(Dr. Bárándy Gergely: A 2015. évi ügyészségi beszámolónál.)* És a személyeskedést azért kellene abbahagyni *(Dr. Apáti István: Mert különben sosem megyünk haza. - Derültség.)*

mert én ráérek, csak nem tudom, hogy a legfőbb ügyész úr este 8-kor itt akar-e még ülni. Mert már látom, hogy önök képesek erre a páros háborúra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, megígérem, hogy én semmiképpen nem fogok este 8-ig beszélni. *(Derültség.)* Azt nem tudom vállalni, hogy Bárándy képviselő úr a válaszában milyen terjedelmű lesz. *(Dr. Bárándy Gergely: Az attól függ, hogy miket mondasz. - Derültség.)*

Tehát, még egyszer akkor, az egy politikai krédó, egy politikai kampány, hogy mindenki korrupst a jelenlegi kormány tagjai közül, bezzeg a szocialista politikusok ártatlanok, sőt mártírok voltak, őket mártírként állították a bíróság elé. Most gyakorlatilag az történik, hogy a DK elnökével egyébként egybecsengően azt mondja Bárándy Gergely - olvastam a Sukoró-ügyben született másodfokú ítélet után kiadott közleményüket -, azt mondták, hogy 20-ból 19 esetben mentették föl az egyébként hozzájuk tartozó politikusokat. Nem tudom, én nem számoltam utána, de könnyen lehet, hogy ilyen arányokról van szó, ezt írták a DK közleményében. De kedves képviselőtársaim, valahol az igazság mégiscsak, hogy mondjam, nem ebben a leegyszerűsített világképben van, hanem valahol valami tévedés van! Én nem állítom azt, hogy jelen pillanatban, ebben a ciklusban nem történtek korrupciós esetek, de minden esetben oda tartozik, az igazságszolgáltatásra tartozik ennek a megítélése. És lehetséges, hogy ezekben az ügyekben majd eljut a vádemelésig az eljárás, mindenesetre én nem tudom elfogadni azt a leegyszerűsítő világképet, hogy a szocialisták a nyolcéves kormányzásuk alatt csak mártírokat tudtak bemutatni, bezzeg Matolcsy György, Rogán Antal, meg akiket itt személyesen megneveztek - ennyit egyébként a személyeskedésről, elnök úr, tehát hogy mi minden hangzott itt el -, az mind a legfőbb ügyész bűne lenne, hogy ezeket az embereket nem állította bíróság elé. Erről ennyit.

És legfőbb ügyész úr, az sem baj, ha majd egyszer egy tanulmányban válaszol arra a problémára, hogy vajon mi történhetett, az ügyészi vád és a bírósági ítéletek közötti nagy különbség hogyan keletkezett, hogyan alakult ki ilyen helyzet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úr kért szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr, tisztelt Helyettes Urak! Tisztelt Bizottság! Azért maradjunk annyiban, hogy az elmúlt 26 év egyik legnagyobb tanulsága, hogy a törvényhozás és a jogalkotás is nagyon komolyan felelős és bűnös abban, hogy például a korrupció és a politikához köthető korrupció ma történelmi csúcspontot döntöget. Gondolok itt a törvényhozás hibáinál olyan teljesen egyszerű helyzetre, hogy gyakorlatilag legalizálnak, törvényesítenek egyébként bűncselekmény kategóriába is sorolható...

ELNÖK: Képviselő úr, a legfőbb ügyész 2015-ös beszámolója a napirendünk! Az a kérésem...

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): De ő beszélhetett Trumpról...

ELNÖK: ...hogyan erről szíveskedjen beszélni!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): ..., ő beszélhetett Trumpról meg mindenről. Én nem beszélhetek. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez már csak így van.)*

ELNÖK: Közbeszóltam ott is.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Jó...

ELNÖK: Kíván a beszámolóhoz hozzászólni?

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Igen.

ELNÖK: Tessék, parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Akkor evezünk a 2015-ös vizekre! Személy szerint én tettem feljelentést a déli határon épült kerítéssel kapcsolatos, minimum hűtlenkezelés-gyanús esetek kapcsán. Elég alaposan belefogalmaztam a feljelentésbe, tisztelt legfőbb ügyész úr - a Központi Nyomozó Főügyészség méltóztatott nem vizsgálni az ügyet -, hogy milyen négyszeres, nyolcszoros, tízszeres túlárazásoktól hemzseg az egész beszerzés, legyen ez közbeszerzési csatornán keresztül megvalósított beszerzés vagy azon kívüli beszerzés. Elég aprólékosan, aprópénzre váltva alátámasztott feljelentést sikerült benyújtanom. Gyakorlatilag - most nyilván nem szakszerűen fogalmazok - érdemi vizsgálat nélkül lesöpörték az egészet. Nem vizsgálták, a Központi Nyomozó Főügyészség szerint nem történt bűncselekmény, nem bűncselekmény kategóriába tartozik az, hogy az egyébként az ország szempontjából kiemelt súlyú ügy, ha úgy tetszik, egy szent ügy esetében sem tudta magát fékezni a kormánypárti korrupciós gépezet, és még a kerítést, magát a kerítésdrótot is egyébként, jelentős túlárazásokkal, a normál piaci, átlagember számára háztartási mennyiségben megvásárolhatóhoz képest négyszeres-nyolcszoros túlárazással szerezték be. Ebben sem történt semmi.

De egyébként, ha már itt részben Bárándy úr felvetéséhez kapcsolódnék, kicsit izlelgessük ezt a Vizoviczki úr által... - 2015-ben derült ki, 2015-ös maga az az időpont, amikor erről a hatóság tudomást szerezhette; az egy dolog, hogy a nyilvánosság 2016-ban értesült erről valamilyen formában -, amikor is állítólag a magyar alvilág egyik legismertebb arca, Vizoviczki úr a Fidesz pártigazgatójának, jelenlegi alelnökének írt levelet. Kubatov Gábor ezt elegánsan letagadta - természetesen, tőle nem is várunk mást; nem szólalt meg hét éve a parlamentben, de amikor valamivel meggyanúsítják vagy megpróbálják felelősségre vonni, akkor rögtön tagad, természetesen -, ez az ő szokása és szellemi színvonala. Utánanézték annak, hogy mi történt ezzel a levéllel? Utánanézték annak, hogy esetlegesen akár politikai szereplőkhöz köthető bűncselekmény nem tárható fel ennek nyomán? Vagy amit a Vizoviczki-ügy egyik tanúja mondott konkrétan Rogán Antallal kapcsolatban, és állítólag - hangsúlyozom, állítólag - a kihallgatást végző ügyészek konkrétan kiröhögték, kinevették, amikor megkérdezte, hogy Rogán Antal mikor fog már a vádlottak padján helyet foglalni, konkrétan a teraszok, éttermek megnyitásával kapcsolatos állítólagos 1-4 millió forint/szezon közötti korrupciós tarifák miatt? Közismert, közszájon forog, aki egy kicsit jobban vagy többet mozgott az V. kerület éjszakai életében vagy vendéglátós közegében, az tudja, hogy állítólag - nyilván én nem vagyok titkosszolgálat, nem vagyok nyomozó hatóság, nincsenek speciális eszközeim, ezért kell ilyen óvatosan fogalmaznom - le kellett tenni a szokásos mértékű ajándékot mindenkinek, aki valamilyen teraszt vagy éttermet akart megnyitni, szezononként. És állítólag ennek a haszonélvezője Rogán Antal lehetett. Utánanézték ennek? Megindult ebben bármilyen nyomozás? Vagy az V. kerületi ingatlanpanamák ügyében hogyan lehet az, tisztelt kormánypárti képviselőtársak, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy több száz CD-nyi anyag eltűnik, hipp-hopp, bizonyítékként, komoly, akár perdöntő bizonyítékként szolgáló anyag eltűnik

mágneslemezekről? Mi történt? Sikerült már ezt az adattartalmat újra előállítani? A rendőrség ezért a felelős, az ügyészség ezért a felelős vagy ki ezért a felelős? Mert valahogy ezek a szálak is Rogán Antalhoz vezetnek.

Arról már nem is beszélve, többször kérdeztem itt korábbi időszakokban is legfőbb ügyész urat a titkos nyomozati eszközök alkalmazásáról, hiszen nagyon könnyű, végtelenül cinikus a kormánypárti képviselők részéről, amikor mindig azt mondják, hogy ha tudomásuk van valamiről, ha tudomást szereztek bűncselekményről, tegyenek feljelentést, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóságok majd ki fogják vizsgálni, és fényt derítenek arra, hogy történt-e bűncselekmény vagy sem. Persze, mondhatja ezt bármelyik kormánypárti képviselő, hiszen tudja jól, hogy egy országgyűlési képviselő kezében nincsenek titkos, speciális nyomozati eszközök. Csak érdekes, hogy bizonyos oknyomozó újságírók akadnak például szintén megint, teljesen véletlenül Rogán Antalhoz köthető, volt grúz miniszterelnökhöz és volt grúz legfelsőbb szintű politikai vezetőkhöz kötődő, igencsak korrupciógyanús tárgyalásokra! Érdekes, egy oknyomozó újságíró el tud odáig menni, ameddig a magyar nyomozó hatóságok, a nyomozó ügyészség meg a magyar titkosszolgálatok nem akarnak! Hát, ne haragudjanak! Azért ezek után azt mondani, hogy itt nincs politikai utasítás, és nem helyezik politikai védelem alá ezeket a prémiumkategóriás bűnözőket, azért, hogy is mondjam, legfőbb ügyész úr, elég nehezen hihető és elég életszerűtlen! És érdekes, miért nem Répássy Róbertől mondják ezt? Vagy miért nem Demeter képviselő úrról? *(Dr. Vas Imre: Mert nem péccézték ki őket!)* Valószínűleg azért, mert ők nincsenek ebben benne. Valószínűleg azért, mert ők nem követtek el ilyen cselekményeket. *(Dr. Répássy Róbert: De még mondhatják! - Derültség.)* Vagy miért nem mondják Vas Imréről? Ezért sem értem, miért védik annyira azt a zsákmányt, amiből egy forintot sem kapnak!

Önök szerint nem teljesen egyértelmű, amit a Vizoviczki-ügyben, vagy amit például Portik Tamás vallomásként tett? Persze most pont jó helyen van a Portik úr, nincs ezzel probléma. *(Derültség.)* De azért az mégiscsak érdekes, hogy nem Demeter Zoltánra, nem Vas Imrere, nem Répássy Róbertre, hanem mit ad isten, megint Rogán Antalra tesz terhelő vallomást, hogy több évvel ezelőtt 10 millió forintnyi kenőpénzt adott át neki egy ingatlanpanama kapcsán! *(Dr. Répássy Róbert: De rólam is tehetne ilyen vallomást! Vagy rólad! - Derültség.)* Álljunk meg!

ELNÖK: Az a kérésem a képviselőkhöz, hogy szíveskedjenek fenntartani a rendet.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Hadd mondjam már végig!

ELNÖK: Apáti képviselő úr kért szót, őt illeti a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): És ez, legfőbb ügyész úr, önöknek nem gyanús?! *(Dr. Répássy Róbert: De! Hát ezeknek semmi sem drága!)* Nem értik, hogy akár ellenzéki politikusok, akár újságírók ezek után erősen kritizálják önöket?

Vagy idevehetjük éppen már a Mengyi-ügyet is. Nem állítjuk azt, hogy a Legfőbb Ügyészségről érkezett az az ukáz, hogy azt a tettenérést nehogy végrehajtsák, amitől egyébként a mentelmi jog sem véd, mert valószínűleg azért akadályozták meg a tettenérést, hogy így el tudjon bújni megint a mentelmi joga mögé.

Vagy itt van Farkas Flórián ügye. Tegye már a szívére mindenki a kezét a teremben, legyen az akár jogvégzett vagy nem: ha Farkas Flórián nem kormánypárti politikus lenne, akkor is szabadon lenne? Mert szerintem biztos, hogy már régóta a kaptárban lenne! Legfeljebb civil ruhában, mert mondjuk, még nem kapott volna

jogerős ítéletet. Hát ennyire naivnak ne nézzük már egymást, mert mindannyian ebben az országban élünk, meg Kelet-Európában! Már bocsánat!

És ez nem személyeskedés, mert nem személyes problémákról van szó. Itt alapvetően arról van szó, hogy egyszerűen nem tudják lemosni magukról annak a gyanúját, hogy nem politikai kézi vezérléssel történik bizonyos ügyek elkenése, a nyomozás megindulása vagy éppen a titkos nyomozati eszközök bevetése. Vagy amit a legfőbb ügyész úr talán éppen tavaly mondott, nagyon megütötte a fületem, úgyhogy erre szeretném is emlékeztetni és most újra kitérni rá, amikor ön tartalmilag, lényegét tekintve azt mondta, hogy vannak olyan ügyek, amelyek titkos nyomozások révén egészen előrehaladott fázisba jutnak el, és aztán ezek valamilyen, ön előtt is ismeretlen okból kifolyólag megállnak, befejeződnek és nem folytatódnak a titkos nyomozások.

Az tehát a felvetésem, mit tesznek annak érdekében, hogy önökre a gyanú árnyéka se vetüljön. Mert, még legyen jó szándékú, azt teljesen el tudom képzelni, hogy az ügyészség legfelsőbb vezetésének ebből problémája származik, de azt aztán végképp nem, mert olyan nyomás nehezedik rájuk, meg olyan ellenzéki támadásoknak teszik ki magukat, amit egyébként normális esetben biztos, hogy nem vennének a vállukra, meg nem vennének a nyakukba. De hát akkor mondják már meg, hogy Vizoviczki-ügy, Portik Tamás tanúvallomása, belvárosi ingatlanpanama, vendéglátóipari tevékenység engedélyezéséhez köthető kenőpénzek, Mengyi-ügy - sorolhatnám még hosszan, hogy kicsit összefoglaljam az előzőeket -, a Kubatov Gábornak írt levél: hát, ne csodálkozzanak már azon, ha erős a gyanúnk, hogy gyakorlatilag politikai védelemben részesítik azokat a politikusbűnözőket vagy azt az egy-két politikusbűnözőt, aki nagy tételben szivattyúzza ki a pénzt! És ne oknyomozó újságíróknak kelljen már utánamenni, amikor erre elvileg titkosszolgálatok meg speciális nyomozati eszközök állnak rendelkezésre, nyilvánvaló módon!

Úgyhogy mindannyiunk érdekében ezekre a felvetésekre kérnék valamilyen érdemi választ a legfőbb ügyész úrtól, különös tekintettel a különleges nyomozati eszközökre. Köszönöm.

ELNÖK: A kérdések köre már jó régen letelt, most már csak a véleményeknél tartunk. *(Dr. Apáti István: Ez egy ilyen kevert műfaj.)* Most Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Egy mondat, hogy az MSZP-ben és a Fideszben azért felmerülhetne, hogy esetleg mindketten korrupáltak voltak, és azok is. Tehát hogy ez is egy verzió, ami az embereket megmozgatja, higgye el! *(Dr. Répássy Róbert: 50 százalékban. Vagy együtt.)* Házi bajnokságot lehetne...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úrnak adok szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Apáti képviselő úr, lehet, hogy nem ugyanazt a büntetőeljárás törvényt tanultuk annak idején *(Dr. Apáti István: Nem! Nem ugyanazt a tévét nézzük! - Derültség.)*, de azt mondja, hogy nem tudják lemosni magukról. Én úgy tanultam a büntetőeljárás jogi tanulmányaim során, hogy mindig a bűnösséget kell bizonyítani, szerintem. Azt, hogy különböző sajtóorgánumok föltesznek különböző videókat, hogy ez beszélget azzal... Gyakorlatilag az ellenzék tekintetében oda jutottunk, hogy minden gazdasági esemény korrupciós bűncselekmény. *(Dr. Staudt Gábor: Hát, erről nem mi tehetünk! - Dr. Bárándy Gergely: Egyébként közel jársz a valósághoz! - Dr. Apáti István: Te mondtad, nem mi!)* Önök ezt így látják. De ezzel szemben szerintem a büntető

törvénykönyv nem... Igen, ez a végtelenül leegyszerűsített világfelfogás, de azért mégiscsak meg kellene nézni, hogy a büntető törvénykönyv általános megkülönböztetésének megfelel-e az a cselekvés, és ennek megfelelően megítélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Látom, Répássy képviselő úr ezt a kifejezést, ezt a „leegyszerűsítő világgépet” nagyon megszerette. *(Derültség.)* Hadd mondjam akkor, hogy igen, valóban, ebben a témában nekem egy rendkívül leegyszerűsítő világgépem van: akkor emeljen vádat az ügyészség, amikor valaki bűncselekményt követett el, és akkor, amikor nem követett el, akkor meg ne emeljen vádat. *(Dr. Répássy Róbert: És ezt te fogod megmondani! - Derültség.)* Ez összesen az én kérésem. Tudja, képviselő úr, azért vannak olyan jelek, persze nyilván ezt majd a történelem meg a jogtörténet fogja megítélni, mert hogy mi most egymásra hányjuk itt a sarat, ebből nyilván nem fog kijönni semmi.

ELNÖK: Annyi biztosan, hogy a bizottság tekintélyét porba tiporják, képviselőtársaim! Az kijön belőle!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Hát, elnök úr, szerintem ott van már a politikáé sajnos önmagában.

Azt kérdezte Répássy képviselő úr, hogy önmagát égetve - ugye, így fogalmazott? - miért vinné a vádakokat, az alaptalan vádakokat a bíróságra. Még vissza is kérdezett, hogy miért is. Megmondom önnek: a Fidesz választási győzelme miatt, azért! *(Dr. Répássy Róbert: Ez a leegyszerűsítő világgép.)* Ugyanis az ügyészség, sajnos, a felső vezetői szinten politizál. Ez a helyzet! Ez az ok! Egyébként nem véletlen, hogy 2015-ben úgy gondolta a Kúria - én ott kérdeztem meg a Kúria elnökét, és kétszeri kérdésemre sem adott az időszerűséget illetően választ, hogy vajon miért most kellett rögzíteni egy jogegységi döntésben azt, hogy mi a törvényes vád -, merthogy annyi olyan vádat nyújtottak be, ami alkalmatlan volt a bírósági tárgyalásra, vagy szakszerűtlenség okán, vagy valami más hátsó szándék okán, valószínűleg, hogy most jutott el ide a Kúria, hogy ezt meg kell csinálni. Merthogy egyébként a törvényes vád fogalma vélhetően évtizedek óta követelmény; nem vélhetően, hanem biztosan így van: évtizedek óta követelménye a bírói eljárásnak.

S talán egy érv, tisztelt bizottság, hogy amikor a legfőbb ügyész úr büszkén mondja, hogy 98 százalékos váderedményesség van Magyarországon, akkor milyen érdekes, hogy ezekben az ügyekben, nem tudom, az 50 százalékot, a 40-et, a 30-at vagy a 20-at fogja majd elérni a váderedményesség, mármint a politikai érintettségű ügyekben, amit szocialista politikusokkal szemben indítottak meg: majd meglátjuk, amikor jogerősekké válnak ezek a döntések. De már elég sok jogerőssé vált, és az a tendencia biztosan látszik, hogy 50 százalék fölé már nem fog menni.

És azt gondolom, az is egy elég érdekes jelenség - és ezt megint Répássy képviselő úrnak mondom -, hogy gyakorlatilag a korrupciót magyarországi és külföldi szervezetek, nemzetközi szervezetek hasonlóan ítélik meg, az állami korrupciónak a jelenlétét. És amikor ez van, akkor nincs olyan prominense a kormányzó pártnak, akit mondjuk, vád alá helyeznének. Még egyszer mondom: prominense. Mert egy-két koncot oda lehet lökni. De azokban az ügyekben - és én nem szeretném ismételni, amit egyébként Apáti képviselő úr is elmondott -, amelyekben nem a lóláb, hanem a ló lóg ki, szokták mondani, nincs az ügyészségnek erre válasza! Hogy honnan a

fenéből venne ennyi pénzt, mondjuk, egy olyan politikus, aki világéletében csak politikus volt, s a többi.

Szóval, én úgy hiszem, hogy ennek a tizedéért, a töredékéért vittek el ellenzéki politikusokat. És itt nem azt szeretném szembeállítani, hogy baloldalt ne vigyenek el, ha bűnözők, és jobboldalt meg igen. De, mindenkit vigyenek el, ha bűncselekményt követ el! De azt ne vigyék el, aki nem! És azt meg igen, aki elkövette! Én ennyit kérek számon az ügyészségtől, és ebben nem látom azt, hogy ha úgy tetszik, következetes lenne.

Az pedig, hogy tanulmányban ezt érdemes lenne? Igen, képviselő úr, én is ezt gondolom. Borzasztóan kíváncsi leszek, és nagyon remélem, hogy eljutunk majd oda - ez nyilván nem most lesz; hogy mondjam, ez a történelmi igazságtétel távlatában értelmezhető csak -, hogy ezekben az ügyekben, mondjuk, tanulmányok sora születik, amiket itt most fölvetettünk, és adott esetben az ügyészségen megindultak és ítélet is született bennük. Én várom ezt. Én azon az állásponton vagyok, hogy bírósági ítéletet nem lehet nem megtörténtnek tekinteni meg negligálni, de kritizálni lehet, egész nyugodtan, egy lezárult ügyben, hogy az jó volt vagy nem. Ezt a tudomány tegye meg. Nagyon kíváncsi leszek, hogy ezekben az ügyekben majd a jogtudomány hogyan fog, mondjuk, tíz-húsz év múlva vélekedni. Lehet persze, hogy én ebben elfogult vagyok (*Dr. Vas Imre: Az biztos!*), de tartok tőle, hogy az én álláspontomhoz az közelebb lesz, mint az önéhez. Köszönöm. (*Dr. Apáti István kimegy a teremből.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Remélem, nincs több hozzászólás. (*Derűtség.*)

Kérdezem a legfőbb ügyész urat, kíván-e ebben a purparléban részt venni, vagy inkább kimarad belőle. (*Dr. Staudt Gábor: Már mint a bizottsági ülésre gondol, elnök úr?*)

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: A purparléban, elnök úr, nem kívánok részt venni; egy-két dologra reagálok.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

Dr. Polt Péter reflexiói

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Az egyik az, ami folyamatosan visszatér, elsősorban Bárándy képviselő úr szavajárásaiban, hogy az ügyészség politizál. Hát, én azt gondolom, hogy valahol ott van a tévedés, hogy ő vizsgálja politikai szempontból a tevékenységet, és nem veszi figyelembe azt, hogy az ügyészség csak jogi szempontból vizsgálhatja ezt. (*Dr. Vitányi István visszatér a terembe.*)

Hogy mennyire igaz ez, azt azért egy dologgal hadd támasszam alá. A képviselő úr Staudt képviselő úrral keveredett polémiába valójában, és nem is velem, amikor koncepciók eljárásokat emlegetett, míg Staudt képviselő úr pedig azt kérte számon, hogy vajon az ügyészség azoknak a feljelentéseknek miért nem adott helyet, amelyeket a Kehi tett, és az elmúlt, 2010 előtti kormány tevékenységére vonatkozott. Én azt gondolom, itt nagyon jól tetten érhető a szemléletbeli különbség. Mi nem azt nézzük, hogy vajon politikai szempontból mi a helyes lépés, hanem azt nézzük, hogy egy ügyben megvannak-e a bűncselekmény megállapíthatóságának a feltételei, vagy pedig nincsenek, és ennek megfelelően járunk el.

Az kétségtelen tény - szeretnék itt arra reagálni, amit Répássy képviselő úr felvetett -, azt folyamatosan vizsgálni kell, hogy vajon az ügyészség által emelt vádak mennyire állnak meg a bíróság előtt vagy mennyire nem. (*Dr. Apáti István visszatér a terembe.*) Van egy általános szám, ezt említettem, ez a váderedményességi mutató. Nyilvánvalóan ebbe még bele is fér, hogy a bíróság ellentétes álláspontra jut az

ügyészséggel, és ebben semmilyen kivetnivaló nincs. Ennek ellenére - és itt képviselő úr nyitott kapukat döngtet, mert erre intézkedés történt - a Legfőbb Ügyészség szervezeti keretein belül most jön létre egy új osztály tárgyalástámogató és elemző osztály elnevezéssel, amely osztály azt fogja megvizsgálni, hogy egyes kiemelt ügyekben miért döntött a váddal szemben a bíróság, esetlegesen ki hibázott, ki milyen jogi álláspontot foglalt el helyesen vagy helytelenül, és egyáltalán, ez hogyan fordulhatott elő. Tehát ilyen nemcsak hogy lesz, hanem már van is, és mi magunk is szeretnénk profitálni ebből a tevékenységből, amelyet ez az osztály fog majd letenni az asztalra.

Azt azért szeretném itt megemlíteni, hogy szó nincs arról a fekete-fehér elválasztásról, ami egyes hozzászólásokból kitűnik, hogy tudniillik az ügyészség emel egy ilyen vagy olyan alapon rossz vádat, és akkor azt a bíróság helyreterzi. A szóban forgó ügyek döntő többségében ugyanis az egyes bírósági szintek is másként döntöttek, tehát az első, másod- és esetenként a harmadfok. Tehát itt nemcsak azt fogjuk egyébként majd megvizsgálni, hogy az ügyészség milyen érvekkel operált, és ezzel szemben a bíróság milyen érveket hozott fel, hanem azt is megnézzük, hogy a különböző bírósági szintek milyen érvelést alkalmaztak, és ez hogyan viszonyul az ügyészség érveléséhez és álláspontjához. Ezért tehát úgy bemutatni az ügyészséget, mint amely ezekben az ügyekben a bírósággal abszolút szembement, a végső kimenet alapján nem lehet. Ez nem egyszerűen leegyszerűsítő megközelítés, hanem egy valótlán megközelítés.

Bárándy képviselő úr folyamatosan azt próbálja sulykolni, hogy vannak a tisztességes ügyészek meg a tisztességtelen ügyészek. Ez körülbelül úgy néz ki, hogy a tisztességes ügyészek - ugye, a nagy többség, ahogy ő fogalmazott - csinálják a feladatukat, a tisztességtelen ügyészek pedig ezeket a sötét ügyeket intézik. Neki is tudnia kellene - nyilván tudja is (*Dr. Vas Imre: De az igazság nem zavarja*), de hát, ahogy az előbb említettem, nem a jogi szempontok szerint lettek feltéve ezek a kérdések vagy felvetve ezek a problémák -, hogy azért van egy rend az ügyészi szervezeten belül, ami követhető. Mindenki a hatáskörébe és illetékességébe tartozó ügyeket intézi, és ha ez nem így lenne, annak nyoma van, képviselő úr. Ez abszolút nyomon követhető, ezt számtalanszor elmondtam már. A hierarchikus rendnek éppen az az ellentételezése, hogy mindenki pontosan tudja azt, hogy mikor ki mit csinál, mire ad utasítást, és végül mi történik. Ez egyébként más képviselő urak részéről is felvetődött. Tehát valamennyi ügyben személy szerint visszakereshető az, hogy ki milyen döntést hozott, ki milyen jogi álláspontot képviselt, és ez bizony nem fér össze mindazzal, amit Bárándy képviselő úr olyan nagy általánosságban itt a közvélemény elé tárt.

Hogy milyen veszélyes az, amikor csak úgy mondunk valamit, annak figyelmen kívül hagyásával, hogy mi az objektív valóság: itt elhangzott, nem tudom, Staudt képviselő úr vagy Mirkóczki képviselő úr említette ezeket az eltűnt CD-ket... (*Jelzésre:*) Bocsánat! Apáti képviselő úr említette az eltűnt CD-ket. Honnan vette ezt vajon? Én megmondom, hogy honnan vette: a sajtóban olvasta. De azt már nem olvasta utána a sajtóban - pedig megjelent az is -, hogy ilyenről szó nincs (*Dr. Apáti István: Hát persze!*), minden adat és minden adathordozó megvan, és azt a nyomozó hatóság egyébként az eljáró polgári bíróság rendelkezésére bocsátja. (*Dr. Apáti István: Ügy legyen!*) Itt az ülésen ez már úgy merül fel, hogy micsoda adatvesztés történt, és vajon az ügyészség tett-e valamit vagy nem tett semmit ebben az ügyben. Tehát próbáljunk meg valahogy a valóság talaján maradni, és próbáljunk meg azt, hogy ennek fényében vessünk fel kérdéseket! (*Dr. Apáti István: És mi van a kerítéssel?*)

Egy másik ilyen ügy egyébként az önök által ugyancsak többször felemlgetett Mengyi Roland büntetőügye, ahol ismételten csak az a sugalmazás jelent meg, hogy

itt már lehetett volna egy tettenérés, és a NAV ezt mondta - nem mondott ilyet a NAV! Nem mondott ilyet! Az újságokban lehet, hogy ilyen megjelent, ezt már akkor is cáfoltuk; mint ahogy feketén-fehéren - meg lett vizsgálva - kiderült, hogy ez az eset hogyan történt, milyen lehetőségek voltak, milyen nyomozati cselekményekre került sor, és nem volt ilyen, senki nem állította azt, hogy valaki bármilyen nyomozati cselekmény leállítására adott volna utasítást.

Egyebek iránt pedig, ez is megjelent elég sokszor, hogy a tényfeltáró újságírás derítette fel ezt az ügyet, és már csak akkor lépett az ügyészség, amikor kénytelen volt. Hát, ez egyáltalán nem igaz, egyáltalán nem! A tényfeltáró újságírás onnan értesült az egész ügyről, hogy amikor már gyanúsítások megtörténtek, akkor a gyanúsítottaknak és védőügyvédjeiknek rendelkezésére bocsátották az addigi iratokat, és ebből történt meg az a bizonyos „tényfeltárás”, ami az ügyészség előtt már teljesen világos és egyértelmű volt, és amikor már el volt döntve a további menet, többek között a mentelmi jog felfüggesztésére szóló indítványnak a benyújtása.

Hozzáteszem, megemlítettek olyan ügyeket, mint a Vizoviczki- vagy a Portik-ügyek. Szerintem azok sikeres ügyek (*Dr. Apáti István: A Vizoviczki azért van kint!*), a szervezett bűnözés elleni küzdelemnek egy-egy kiemelkedő pontját jelentik. Itt is lehet aztán tücsköt-bogarat összehordani, attól függ, hogy ki milyen politikai álláspontot képvisel, hogy mikor lehet hinni Portiknak és mikor nem. Akkor nem lehet hinni, ha arról beszél, hogy mondjuk, hogyan próbálják meg az egyik oldal politikusait vele személyében lejártni, vagy akkor nem lehet hinni, amikor azt állítja, hogy ő az adott oldalnak a politikusát meg akarja vesztegetni vagy nem akarja megvesztegetni. Én arra kérek mindenkit, hogy természetesen politikailag a politikusok mindig egy álláspontot elfoglal, és ez így helyes, de a jogi kérdéseket próbálják meg objektíven vizsgálni, és ennek megfelelően az ügyészség tevékenységét is objektíven vizsgálni. (*Dr. Apáti István: Kerítés?*)

Nagyon sok egyéb ügy is elhangzott. Azt tudom megígérni a megjelent képviselő uraknak, hogy az egyes ügyek tekintetében, például a kerítésügyben, amire kapott Apáti képviselő úr választ (*Dr. Apáti István: Hát hogyne!*) annak idején, azt kivizsgálta a Központi Nyomozó Főügyészség, és meg is válaszolta önnek: egyszerűen nem volt arra utaló nyom, amit ön a feljelentésében állított. (*Dr. Apáti István: Mindent részletesen körülírtam!*) De valamennyi olyan ügyre ki fogunk térni írásban, ami itt elhangzott, problémát okozott; képviselő urak meg fogják kapni ezt a választ, mint ahogy tavaly is megkapták.

Azt hadd mondjam még, elnök úr, hogy én nemcsak hogy bizonyos vagyok benne, de az egész ügyészi szervezet nevében és nemcsak személyemben mondhatom, hogy az ügyészség nyilvánvalóan követ el, követhet el szakmai hibákat. De hogy törvényesen dolgozik, és semmifajta politikai befolyásolás nem érvényesül a munkájában, azt higgyék el nekünk! Aki ennek az ellenkezőjét nem csak mondja, hanem bizonyítani is tudja, az legyen szíves, álljon elő ezekkel a bizonyítékokkal!

Köszönöm szépen, elnök úr.

Határozathozatal bizottsági határozati javaslat benyújtásáról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Tisztelt Bizottság! Ugyanaz az eljárásunk, mint az előző két beszámoló esetében: vagyis a legfőbb ügyész úr a tisztelt Ház előtt fogja elmondani a beszámolóját, meg fogja vitatni az Országgyűlés; nekünk elő kell készíteni azt a határozati javaslatot, amelyet a bizottság javasol az Országgyűlésnek. Mi azt a tervet készítettük elő, hogy az Országgyűlés az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámolót elfogadja.

Aki ennek a határozati javaslatnak az előterjesztését támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Ez 7 igen. Ki van ellene? (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy 4 ellenszavazat mellett a bizottság úgy döntött, hogy benyújtja az idézett országgyűlési határozati javaslatot.

Nagyon szépen köszönöm a legfőbb ügyész úrnak és a helyettes uraknak. Elnézést kérek a bizottság magatartásáért. *(Dr. Staudt Gábor: Nem kell! Csak a Robiért! - Derültség. - Dr. Répássy Róbert: Magamra vállalom.)* Képtelen voltam úrrá lenni a helyzeten. Köszönöm szépen. *(Dr. Polt Péter és munkatársai távoznak az ülésről. - Dr. Bárándy Gergely és dr. Staudt Gábor kimennek a teremből. - Budai Gyula távozik az ülésről.)*

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló T/12697. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Tisztelt Bizottság! Soron következik a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint a nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló T/12697. számú törvényjavaslat részletes vitája. Tisztelettel köszöntöm Nagy Ádám főosztályvezető-helyettes urat - ugye, jól mondom?

NAGY ÁDÁM főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, tisztelt bizottság, tisztelt elnök úr, én vagyok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A feladatunk először is az, hogy megkérdezzem az előterjesztőt, hogy szerinte az eredeti törvényjavaslat az Országgyűlés határozati házsabályában foglalt feltételeknek megfelelt-e vagy sem.

NAGY ÁDÁM főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium): Igen, megfelelt.

ELNÖK: Megfelelt, nagyon szépen köszönöm. Van-e ezzel kapcsolatosan hozzászólás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs, akkor erről kell először döntenünk. Ki az, aki elfogadja, hogy a határozati házsabály 44. és 45. §-ában foglaltaknak megfelel a T/12697. számú törvényjavaslat? Aki szerint megfelel, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabálynak.

Tisztelt Bizottság! Szilágyi György jobbikos képviselő úr módosító indítványát kell megtárgyalnia a bizottságnak, aki a 6. § f) pontjának elhagyását indítványozza. Az előterjesztőt kérdezem, mi a vélemény a kormány részéről.

NAGY ÁDÁM főosztályvezető-helyettes (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Bizottság! A képviselő úr által módosításra, illetve elhagyásra javasolt szakasznak a törvényjavaslatban való megtartását tartjuk indokoltnak. Azért kerül, illetve kerülné kiegészítésre ezzel a szakasszal a hatályos törvény, mert a nemzetközi akkreditáló szervezet és az Európai Bizottság vizsgálatot folytatott a magyar Nemzeti Akkreditáló Hatósággal kapcsolatban, melyben ilyen tartalmú kiegészítést kért. Így ennek az elhagyását nem tekintjük indokoltnak. *(Dr. Bárándy Gergely visszatér a terembe.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm az indokolást, és kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a

bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazat mellett a bizottság nem támogatta.

Tisztelt Bizottság! Tekintettel arra, hogy nem fogadtunk el módosító indítványt, nem tudunk beadni összegző módosító indítványt. Ezzel a részletes vitát lezárom.

Nagyon szépen köszönöm a jelenléteket főosztályvezető-helyettes úrnak. *(Dr. Staudt Gábor visszatér a terembe. - Dr. Répássy Róbert és Teleki László kimegy a teremből.)*

**A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló T/12719. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Következik a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény és egyes törvények eljárásjogi kérdésekkel összefüggő módosításáról szóló T/12719. számú törvényjavaslat részletes vitája. Tisztelettel köszöntöm Völner Pál államtitkár urat és munkatársait.

Tisztelettel, három kérdéskörben kell döntenünk. Elsőként a törvényjavaslat határozati hárszabálynak megfelelőségéről kérdezem az államtitkár urat, hogy megfelel-e az előírásoknak az előterjesztés vagy sem.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Megfelel az előírásoknak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e ezzel kapcsolatban észrevétel? Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egész röviden: mi úgy gondoljuk, hogy nem felel meg. Itt megint egy olyan salátatörvényről van szó, amelyben össze van hordva minden. Azon kívül, hogy szerintünk jogszabályilag nem felel meg, felhívom a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy na, ezekre a jogalkotási produktumokra mondta azt Kövér László házelnök, hogy nagyon szeretné, ha ilyenek nem jönnének az Országgyűlés elé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e még valakinek észrevétele? *(Nincs.)* Nincs, akkor döntenünk kell abban, hogy megfelel-e az előterjesztés az előírásoknak vagy sem. Aki szerint megfelel, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ez 5 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 1 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* A bizottság 2 tartózkodás mellett megállapította, hogy megfelel az előírásoknak. *(Dr. Répássy Róbert visszatér a terembe.)*

Bárándy képviselő úr nyújtott be a 15. §-hoz módosító indítványt, amelyben az eredeti jogszabály 68. § (2) bekezdésének teljes elhagyását javasolja. Kérdezem az előterjesztőt, mi az álláspontja ezzel kapcsolatban.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk a módosító indítványt.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem. Kérdezem, ki támogatja Bárándy képviselő úr módosító indítványát. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazat mellett a bizottság nem fogadta el.

A minisztérium kezdeményezi, hogy egy 8 pontos módosító indítványt terjesszen elő az Igazságügyi bizottság. Az anyagot mindenki megkapta előre. Javasolom, hogy egyben tárgyaljuk, és bárkinek van indítványa a külön tárgyalásra vagy a külön szavazásra, kész vagyok ennek teljesítésére.

Kérdezem, ki kíván hozzászólni. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Csak egy megjegyzés, elnök úr; köszönöm szépen a szót. Nem elég, hogy megint egy salátatörvényről van szó, még azt is sikerült meglehetősen vacak módon megcsinálni. Gyakorlatilag arról szól a módosító javaslat, hogy koherenciazavarokat küszöböl ki és szövegpontosításokat tartalmaz. Azt gondolom, ez megint egy olyan gyakorlat a Fidesznél, ami problémás.

Megjegyzem azt is - és ezt államtitkár úrnak mondom -, hogy mindez azért különösen szégyen az Igazságügyi Minisztériumtól. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nem, akkor határozathozatal következik. Kérdezem a bizottságot - itt nem kérdezem meg az államtitkár urat, hiszen ők a kezdeményezők -, hogy előterjeszti-e ezt a 8 pontos indítványt. Aki támogatja ezt, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 1 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy előterjeszti a módosító indítványt. Köszönöm szépen.

A bizottság tehát részletes vitát lezáró módosító indítványként ezt előterjeszti. Ezzel a részletes vitát lezárom, és a napirendi pont tárgyalását befejeztük. Nagyon szépen köszönöm. *(Teleki László visszatér a terembe.)*

**Az általános közigazgatási rendtartásról szóló T/12233. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Következik az általános közigazgatási rendtartásról szóló T/12233. számú törvényjavaslat, amelynek előterjesztője szintén az államtitkár úr.

Tisztelettel, először itt is megkérdezem az előterjesztőt, hogy megfelel-e az előterjesztés a 44. és 45. §-okban foglaltaknak.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Megfelel.

ELNÖK: Megfelel. Kíván-e ehhez valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki elfogadja az államtitkár úr nyilatkozatát, amely szerint a T/12233. számú törvényjavaslat a határozati házsabály előírásainak megfelel. Aki ezt támogatja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* A bizottság 2 tartózkodás mellett megállapította, hogy megfelel az előírásoknak.

Egy 11 módosító indítványt tartalmazó anyag van előttünk, amelyen most végig kell mennünk.

Az 1. pontban Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak nyújtottak be módosító indítványt. Kérdezem az előterjesztőt.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Ki az, aki támogatja a

módosító indítványt? *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem fogadta el.

A 2. és a 3. pont összefügg egymással, Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak módosító indítványa, részben módosításra, részben elhagyásra irányul. Először a kormány képviselőjét kérdezem.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Ki az, aki a 2. és 3. pontot támogatja? *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Ez 7 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság nem fogadta el.

A 4. pontban Staudt Gábor képviselő úr az eljárási határidőt csökkentené le *(Dr. Staudt Gábor: Illetve növelné.)*, illetve egyszer bővíti, egyszer csökkenti különböző eljárási részekben. Kérdezem az előterjesztőt.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Ki támogatja a 4. pontot? *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 9 nem szavazattal a bizottság nem fogadta el.

Az 5. pontban Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak terjesztenek elő módosító indítványt, szintén részbeni elhagyásra vonatkozik. Előterjesztő?

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 9 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

A 6. pont Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak módosító indítványa; különböző bírságösszegek csökkentésére tesznek indítványt. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

A 7. pontban szintén Staudt Gábor és Gyüre Csaba tesznek indítványt, ebben az esetben egy rendelkezésnek az elhagyására. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk a módosítást.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Ki támogatja a 7. pontot? *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki

nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

A 8. pont következik, amelyben Sallai R. Benedek és dr. Hadházy Ákos képviselő urak tesznek módosító indítványt, és ez összefügg a 9. ponttal. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

A 10. pont következik, Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak indítványa, amellyel kiegészíteni kívánják a normaszöveget. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Van-e hozzászólás? *(Nincs.)* Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

Az utolsó pontban Sallai R. Benedek és Hadházy Ákos képviselő urak szintén elhagyásra irányuló módosító indítványt tesznek. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta. Köszönöm szépen.

Tisztelettel, az Igazságügyi Minisztérium két anyagot is kér tőlünk. Van egy egyponthoz módosító indítvány, amely a 8. §-ban kér módosítást, miszerint a versenyfelügyeleti eljárás is kerüljön be a törvényszövegbe; és van egy 24 pontos. Az az indítványom, hogy az egészről, a 25 pontról, tehát a két anyagról egyszerre tárgyaljunk. Most is közlöm, hogy nyitott vagyok bárkinek a kérésére...

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Bocsánat, elnök úr, nekünk egy 24 pontos indítványunk van. Nincs másik. *(Jelzésre:)* Összevonta a Kp.-val?

ELNÖK: Elnézést, én kaptam egy egyponthoz...

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Az nem tőlünk származik. *(Zaj, közbeszólások.)*

ELNÖK: *(Rövid egyeztetést követően:)* Akkor most a 24 pontosról fogom kérdezni az államtitkár urat; illetve nem kérdezem, mert ez az ő indítványuk. Először tehát a 24 pontosról tárgyalunk.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, mi kikérjük a 12. pontot külön szavazásra.

ELNÖK: Értettem. Az azonnali végrehajthatóság, jól mondom, ez a 81. §, Staudt képviselő úr? *(Dr. Staudt Gábor: Igen.)* Igen, jó.

Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni ehhez a 24 ponthoz. *(Nincs jelentkező.)* Az ismeretlen módosító indítvány kilétét megpróbáljuk megtudni.

A jobbikos indítványra figyelemmel külön kell választanunk a 12. pontot és a másik 23-at.

A 12. ponttal kapcsolatban kérdezem, ki támogatja, hogy ezt előterjesszük. *(Szavazás.)* Ez egyhangú egyetértés.

A fennmaradó 23 pont előterjesztéséről kérdezem a bizottságot, ki támogatja. *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Ez 2 tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság mind a 24 pontot előterjeszti, a 12. pontot egyhangú szavazással.

Kérdezem, mit teszünk ezzel az 1. számú módosító indítvánnyal.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Bocsánat, miután valószínűleg nem is ehhez a törvényhez való, én azt javaslom, hogy ne is szavazzunk róla. Nincs olyan, aki javasolná, hogy nyújtsuk be.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tekintettel arra, hogy a szülő ismeretlen, ezt a pontot félretesszük, erről tehát nem tárgyalunk. Ez egy furcsa helyzet.

Tisztelt Bizottság! Ennek a törvényjavaslatnak a részletes vitáját ezzel lezárom.

**A közigazgatási perrendtartásról szóló T/12234. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Tisztelt Bizottság! Következik a közigazgatási perrendtartásról szóló T/12234. számú törvényjavaslat részletes vitája. Először itt is azt szeretném megtudni, hogy a határozati házsabály előírásainak megfelel-e az előterjesztés.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Megfelel, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a törvényjavaslat megfelelősége tekintetében kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Ki támogatja a megfelelőséget? *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta.

Van egy 5 pontot tartalmazó háttéranyagunk.

Az 1. pontban Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak elhagyást indítványoznak. Kérdezem az államtitkár urat.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Államtitkár úr nem támogatja a kormány nevében. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazat mellett a bizottság nem fogadta el.

A 2. pontban részben módosításra, részben elhagyásra irányuló módosító indítvány szerepel. Kérdezem az államtitkár urat.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 6 nem; én pedig tartózkodom. Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta.

A 3. pontban Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselő urak módosító indítványáról kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Ez a módosítás arra irányul, hogy 21 nap helyett csak 8 nap legyen a bíróság rendelkezésére álló idő a felterjesztéseknél. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

A 4. pontban Hadházy Ákos képviselő úr elhagyást javasol. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk. Annyiban kiegészíteném, hogy ez a két indítvány a TAB-módosítóba azért majd beépítésre kerül. Csak úgy lesz koherens, ha nem itt fogadjuk el, tehát ezért nem támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Jó. Ez a 4-esre vonatkozik, államtitkár úr? *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Jó. Így, ebben a formában nem támogatja a kormány. Kérdezem a bizottságot, hogy ebben a formában ezt a módosítást ki támogatja. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

Az 5. pontban Hadházy Ákos képviselő úr kiegészítené a törvényjavaslatot. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk, az imént mondottak miatt.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 nem szavazattal a bizottság nem támogatta.

Tisztelt Bizottság! Kaptunk egy 91 pontos javaslatot, hogy terjesszük elő. Ez az anyag is ki lett adva pénteken. Kérdezem a bizottságot, kívánja-e valaki szétszedni, vagy mehet csomagban. *(Nincs jelentkező.)* Indítvány nincs. Ki kíván hozzászólni? Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Előterjesztők! A 11. pontban foglalt módosító javaslathoz szeretnék hozzászólni, és ide szeretném hozni az Országos Bírósági Hivatal elnökének Rubovszky elnök úr részére küldött levelében foglalt, mondjuk úgy, hogy módosító javaslatokat, amelyek nyilván nem abban az értelemben módosító javaslatok, hogy az OBH elnökének - legalábbis a bizottságunkban - nincs módosítójavaslat-előterjesztési lehetősége, hanem mondjuk úgy, hogy megfontolásra javasolhat.

Tisztelt Bizottság! Azért hozom elő ezt a pontot, mert itt szerepel, ebben a bizonyos 10. pontban foglalt módosításban a közigazgatási felsőbbíróság kifejezés, a közigazgatási felsőbbíróság fogalma, és az IM javaslata szerint ez elmaradna. Azt szeretném megkérdezni, hogy ez akkor most azt jelenti-e, hogy nem lesz közigazgatási felsőbbíróság - már hogy az előterjesztő álláspontja szerint nem lesz. Hadd ismertessem, hogy az OBH elnöke mit javasol, azt mondja levelének a 2. oldalán, hogy a fővárosi közigazgatási és munkaügyi regionális kollégium pedig alkalmas arra, hogy betöltse a közigazgatási felsőbbíróság szerepét, és ők egyébként az 1. oldalon szereplő szövegben a 8. § (2) bekezdéseként azt írják, hogy „a közigazgatási felsőbbírósággént eljáró Fővárosi Törvényszék”. Tehát gyakorlatilag, ha jól értem, az OBH-nak az a javaslata, hogy a Fővárosi Törvényszék legyen a közigazgatási felsőbbíróság, pontosabban annak a regionális kollégiuma.

Most szeretném tisztán látni, hogy akkor ebből mi az, amit támogat az Igazságügyi Minisztérium.

ELNÖK: Elnézést, annyit hadd mondjak el, hogy volt a három csomag: a közigazgatási perrendtartás, a közigazgatási eljárási törvény és a közigazgatási bírósági szervezeti törvény. A három közül a szervezeti törvény zátonyra futott (*Dr. Répássy Róbert: Nem is került előterjesztésre.*), előterjesztésre sem került. A másik kettő koherens egésznek jelentett a harmadikkal, és ez a csomag, ha én jól értem, ennek a közigazgatási bírósági szervezeti törvénynek az elmaradása okán van előterjesztve. Jól értem én ezt?

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): TAB-módosítóval kívánjuk ezt a kérdéskört rendezni, ezért most nem tudok pontos választ adni Répássy képviselő úrnak a feltett kérdésére. Tehát a felsőbbíróság, ami a tervezetben van, az a másodfokú bíróságot jelöli, de hogy az hogyan illeszkedik a mostani bírósági szervezeti rendszerbe, az még egy TAB-módosítót fog igényelni, de azt a mai napon nem tudjuk kezelni, tehát az OBH által tett javaslatokat, miután itt megegyezés szükséges.

ELNÖK: Akkor hadd kérdezzem meg, a másik 90 pont mire vonatkozik?

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nyelvhelyességi és pontosító kifejezéseket tartalmaz. Kardinalis, érdemi változásokat, tartalmi változásokat nem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most már tényleg csak annyit tudok kérdezni, államtitkár úr, hogy ugye, ez csak vicc. Az ugye csak vicc, hogy egy ilyen jelentőségű törvénynél még nem tudják pontosan, hogy mit hogyan fognak hívni, és a Törvényalkotási bizottságban, a legutolsó fórumon kell majd ezt meghatározni módosító javaslattal?

A másik ugyanilyen kérdés: ugye, az csak vicc, államtitkár úr, hogy csak a mai napon a sokadik törvény van előttünk, ahol az Igazságügyi Minisztérium részéről huszoniksz oldalas módosító javaslatot terjesztenek elénk, és összeszámolni nem lehet, hány pontban nyelvhelyességet biztosít, hány helyen szövegpontosítást tartalmaz, más helyeken más koherenciazavart küszöböl ki?

Államtitkár úr, ne haragudjon, de ön az Igazságügyi Minisztérium államtitkára, ezt a törvényjavaslatot pedig az Igazságügyi Minisztériumban terjesztették elő - hát

hogy lehet ilyet csinálni?! Hogy lehet ilyen színvonalon törvényt gyártani? Tényleg, ezek a javaslatok, amelyek a közigazgatási eljárás rendjét határozzák meg két törvényben, át akarják ezt az egész struktúrát alakítani, és egyébként most emelik be az OBH javaslatait is? Mert legalábbis itt az szerepel az indokolásban, hogy az OBH észrevételei alapján, s a többi. Hát, én azt gondolom, az OBH-val azelőtt kellene egyeztetni, mielőtt benyújtják a törvényjavaslatot; meg talán a nyelvhelyességet is van, aki át tudja nézni egy minisztériumban.

Szóval, én azt gondolom, ez a minőségű jogalkotás egész egyszerűen elképesztő, főleg, mondom még egyszer, az Igazságügyi Minisztériumtól! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van egy kérdésem Répássy képviselő úrhoz, hogy... *(Dr. Répássy Róbert: Akarok-e válaszolni? - Derültség.)* Nem, Isten őrizz! Hanem az a kérdésem, hogy a 11. pontról külön szavazást kér-e.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Nem, elnök úr, én most már megértettem, hogy ez nem azzal a problémával függ össze, amire én rákérdeztem.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most elkövetkezik a határozathozatal. Olyan tehát nincs, hogy bárki is bármelyik pontot kikérte volna, tehát a 91 pontról egyben fogunk szavazni.

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja, hogy ezt a 91 pontból álló módosító indítványt betervezzük. *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Ez 2 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy mint részletes vitát lezáró módosító indítványt ezt a 91 pontot előterjeszti.

Ezzel a részletes vitát lezártuk. Nagyon szépen köszönöm az államtitkár úrnak és a segítőknek a megjelenést. *(Dr. Völner Pál és munkatársai távoznak az ülésről.)*

A keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról szóló H/12700. számú határozati javaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Tisztelt Bizottság! A keresztényüldözés és a közel-keleti és afrikai népirtás elítéléséről és az üldözöttek támogatásáról szóló H/12700. számú határozati javaslat részletes vitája következik. Jelen van Vas Imre képviselő úr mint előterjesztő.

Tisztelettel köszöntöm az Emberi Erőforrások Minisztériumának megjelent képviselőjét. Az a kérésem, hogy a nevét és a pontos titulását legyen szíves a jegyzőkönyv számára megmondani. *(Jelzésre:)* Török Tamás helyettes államtitkár úr, volt olasz nagykövet.

Az előterjesztőt kérdezem, hogy a határozati javaslat megfelel-e a határozati házszabály 44. és 45. §-ában foglaltaknak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Igen, az előterjesztők álláspontja szerint megfelel.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem a kormány képviselőjét is, hogy ön szerint megfelel-e az előterjesztés.

TÖRÖK TAMÁS helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm. A kormány részéről megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Csak arról kell döntenünk, hogy a határozati házszabály 44. és 45. §-ában foglaltaknak az előterjesztés megfelelő-e, tekintettel arra, hogy a határozati javaslatához módosító indítvány nem érkezett.

Kérdezem a bizottságot, ki az, aki elfogadja, hogy megfelel. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag elfogadta. Fantasztikus! *(Derültség.)*

Tisztelettel, ezzel a részletes vitát lezárom. Nagyon szépen köszönjük az államtitkár úr megjelenését.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! A jövő hétfőn délelőtt 11 órára tervezzük a következő bizottsági ülést.

Az a fura helyzet állt elő, hogy a házelnök úr úgy értelmezi a házszabályt, miszerint az Országgyűlés ülése alatt a bizottság nem ülésezhet, hogy az A-hét hétfőn 13 órától a B-hét hétfőn 17 óráig a bizottság nem ülhet össze. *(Dr. Staudt Gábor: Na ne! - Dr. Apáti István: Közben sem?)* Csak akkor, ha külön engedélyt kérünk, mert az ülés az A-hét hétfőn 13 órakor kezdődik... *(Dr. Apáti István: Akkor sem, ha közben nincs ülésnap? - Dr. Bárándy Gergely: Elnök úr, nem mi vagyunk hivatottak arra, hogy értelmezzük a házszabályt?)* Elnézést, én kísérletet tettem rá, bementem, hogy szeretném ezt tisztázni; mondták, hogy nem, az elnök úr ebben hajthatatlan. *(Dr. Bárándy Gergely: De ez nekünk a hatáskörünk!)* Hát, igen, de ha megnézzük, hogy mit ír, hogy „a parlamenti ülés alatt” - így írja -, és ülésből áll az Országgyűlés és ülésnapokból, és az ülés valóban A-hét hétfőn 13 órakor kezdődik, és a B-hét hétfőn a plenáris ülés befejezésével végződik... *(Dr. Apáti István: De közben van olyan hétköznap, amikor a parlament nem ülésezik.)* De ő nem az ülésnapokra értelmezi, hanem azt mondja, hogy „az ülés”. Hozzáteszem, hogy döbbenetes, mert a parlamenti bizottságoknak majdnem a fele ezt a gyakorlatot folytatja; a honvédelmi, a nemzetbiztonsági, kivéve a Törvényalkotási bizottságot, mert ő ki van véve e szabályok alól. Szóval, vannak ilyen problémáink, hogy az A-héten hétfőn délelőtt nem tartható olyan bizottsági ülés, ahol részletes vitáról van szó, mert ezt is kizárja a házszabály. Tehát én most hétfőre csak azokat tudom kitűzni, ami tárgysorozatba vétel, és azért kellett a mai napon a részletes vitákat letárgyalni.

Erre tessék tehát számítani. Reményeink szerint nem jön semmi olyan, ami előbbre hozná a kezdést. Ha váratlanul sok anyag érkezik, akkor azért lehet, hogy megváltoztatjuk.

Az ülés berekesztése

Nagyon szépen köszönöm a megjelenést. Ezzel a bizottsági ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 43 perc)

Dr. Vitányi István
a bizottság alelnöke

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea és dr. Lestár Éva